

KONTRA

**Αταφωπτόμα ο
αστικοποιημένος
γραφειοκρατικός
συνδικαλισμός**

ΣΕΛΙΔΑ 16

Κατήργησαν την υποχρέωση
καταβολής των ασφαλιστικών
εισφορών μαζί με τις ΑΠΔ

**Ενα ακόμα «δωράκι»
στους καπιταλιστές**

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

Για το γήπεδο Μελισσανίδα
**20 εκατομμύρια δώρο
από την Περιφέρεια**

ΣΕΛΙΔΑ 7

**Λύκειο ειδίκευσης και
όχι γενικής μόρφωσης,
υποταγμένο στην
προσπάθεια εισαγωγής σε
ΑΕΙ-ΤΕΙ, με εξεταστικούς
ταξικούς φραγμούς**

ΣΕΛΙΔΑ 10

**Ολοκληρώθηκε η καρικατούρα
συνταγματικής αναθεώρησης**

ΣΕΛΙΔΑ 3

Αδεια ξανά στον Δ. Κουφοντίνα

**Εδώ και τώρα να
καταργηθεί το
εισαγγελικό βέτο**

ΣΕΛΙΔΑ 11

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

23ος χρόνος - αρ. φύλλου 1000 - 22 Μάρτη 2019

www.eksegersi.gr

ΤΑΞΙΚΗ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ
σε πλήρη ρήξη με την αστικοποιημένη
συνδικαλιστική γραφειοκρατία

Scripta... Verba...

Το διακύβευμα σήμερα στην Ευρώπη είναι υπαρξιακού χαρακτήρα και ο μόνος δρόμος για να διασωθεί και να ολοκληρωθεί η ευρωπαϊκή ενοποίηση είναι μέσα από μεταρρυθμίσεις στην κατεύθυνση της δημοκρατίας, της διαφάνειας και της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Εφη Αχτσιόγλου

Δεν είναι μόνο ότι λένε παπάρες. Το χειρότερο είναι ότι τις διαφημίζουν κιόλας, θεωρώντας ότι λένε συγκλονιστικές σοφίες.

Ο Αν. ΥΠΕΝ [Φάμελλος] υπογράμμισε ότι η συνεργασία στα περιβαλλοντικά θέματα μπορεί να είναι ο καταλύτης για την ειρήνη και τη σταθερότητα σε περιφερειακό επίπεδο και ως χαρακτηριστικά παραδείγματα στην κατεύθυνση αυτή ανέφερε τις τριμερείς συνεργασίες με την Κύπρο, το Ισραήλ και την Αίγυπτο.

Δελτίο Τύπου ΥΠΕΝ

Ειδικά το Ισραήλ, είναι ο βασικότερος παράγοντας ειρήνης και σταθερότητας...

Η ελληνική οικονομία, εντός ενός πλαισίου προστασίας της εργασίας, έχει κάνει τεράστια βήματα. Τελευταία απόδειξη και η έξοδος στις αγορές με το δεκαετές ομόλογο. Εμείς θα συνεχίσουμε να υπερασπιζόμαστε τους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες, θα συνεχίσουμε να διεκδικούμε για αυτούς, με αυτούς, χωρίς ακροβασίες.

Κώστας Μπάρκας

Δε φταίτε εσείς που δεν καταλαβαίνετε. Απλά, ο ποιητής έχει φτάσει σε ανώτερες σφαίρες και δυσκολεύεται να επικοινωνήσει με τον... μέσο ανθρώπο.

Τα προεκλογικά συνθήματα των κομμάτων εξουσίας δημιουργούν αίσθηση και μένουν στην Ιστορία όταν είναι έξυπνα, ελκυστικά, καίρια και προκαλούν ενθουσιασμό στις τάξεις των οπαδών τους. Στο παρελθόν ήταν το αποτέλεσμα της δουλειάς των κομματικών επιτελείων. Στις μέρες μας τα επινοούν οι διαφημιστικές εταιρείες που προσφέρουν τις υπηρεσίες τους με το αζημίωτο. Σπανίως όμως διεκδικούν το βραβείο του ρεαλισμού, γιατί σκοπίμως είναι υπερβολικά. Πρέπει να δελεαστεί ο ψηφοφόρος-πελάτης για να κάνει τη «σωστή» επιλογή στην κάλπη.

Τάσος Παππάς

Ρεαλιστικές διαπιστώσεις, για να κρατούνται κάποιες ισορροπίες στην κυβερνητική ΕφΣυν.

Η κοινή πορεία όλων των χωρών της Ευρώπης είναι αδήριτη αναγκαιότητα. Η στροφή στον εθνικισμό και στην απομόνωση οδηγεί στη φτωχοποίηση και στην εξάρτηση.

Κώστας Σημίτης

Προσπαθεί να βγει από τη ναφθαλίνη.

ΡΙΠΕΣ

◆ Γίναμε χιλίων φύλλων ◆ Τώρα τι θα ευχόμαστε; ◆ Να τα... διχιάσουμε; ◆ Δύσκολο για εμάς τους παλιούς ◆ Γιατί μετά από 22-23 χρόνια θα δυσκολευόμαστε να χρησιμοποιήσουμε το πληκτρολόγιο ◆ Αρα, οι ευχές είναι για τους νεότερους που θα πάρουν τη σκυτάλη ◆ Όπως βλέπετε, μαζί με τη χαρά υπάρχει και μια κάποια μελαγχολία ◆ Γι' αυτό θα πιούμε κάνα κρασάκι το βράδυ, να στασιάσουμε ◆ Σήμερα γιορτάζουμε ◆ Και συνεχίζουμε ◆ Άλλος ένας συριζαίος που δολοφονεί την ελληνική γλώσσα ◆ «Μας επείγει ιδιαίτερα η κατάσταση που επικρατεί στη Μενάνδρου» ◆ Ελεος, ρε Αραχωβίτη ◆ Σύμφωνα με τον Αλιβιζάτο, ο Τσίπρας πιάνει πουλιά στον αέρα ◆ Σύμφωνα με τον Γιωργάκη, είναι χαρισματικός ◆ «Ενέσεις» πρέπει να βαράνε η Φώφη και τα φωφάκια ◆ Αν ο Τσίπρας πρέπει να παραιτηθεί, όπως του ζητά η αντι-

πολίτευση, η Μεί τι πρέπει να κάνει; ◆ Ο Τσίπρας, τουλάχιστον, δεν έχει χάσει ούτε μια ψηφοφορία στη Βουλή ◆ Ενώ η Μεί χάνει τη μια κρίσιμη ψηφοφορία μετά την άλλη ◆ Αλλά εκεί, δε λείει να τους ξεμπαστακωθεί ◆ Αντιλαμβάνεστε την ψυχολογική κατάσταση του προέδρου Πάνου; ◆ Ούτε επαρχιακό ραδιόφωνο δεν τον βγάζει στον αέρα ◆ Εμείς είχαμε προειδοποιήσει ◆ Αν δε βάλει Τσίπρα στο ρεπερτόριό του, δεν πρόκειται να ξανατραγουδήσει ◆ Μόνο με Κοτζιά δεν μπορούσε να πάει μακριά ◆ Εχουμε όμως εμπιστοσύνη ◆ Κάτι θα ετοιμάσει η προεδράρα ◆ Αποκλείεται να την αντέξει τόση μοναξιά ◆ Αναμένουμε, λοιπόν, το εντυπωσιακό come back ◆ Μπορεί ο κατασκευαστής του να τον έχει βαφτίσει «τοπόσημο» της Αθήνας ◆ Όμως ο ίδιος έχει φτιάξει κι έναν «Δρομέα»... οικόσημο ◆ Στη βίλα τούρκου μεγαλοκαπιταλιστή στη

Μύκονο ◆ Αμα πέφτουν τα φράγκα, όλα γίνονται ◆ Αμα θέλει «Δρομέα» στα Σκόπια ο Ζάεφ, ας βάλει το χέρι στην τσέπη ◆ (Στα κρατικά ταμεία) ◆ Τα σχέδια υπάρχουν, πατ-κιουτ του τον στήνει ο καλλιτέχνης ◆ Σας το έχουμε ξαναπεί ◆ Μην τον κοιτάτε που δείχνει μπουνταλάς ◆ Ο Γιωργάκης έχει ζυμωθεί στην αστική πολιτική από την εφηβεία του ◆ Δε χρειάζεται να κάνει πολλά για να «ξεφλουδίσει» τη Φώφη ◆ Την ώρα που αυτή βρίζει πατόκορφα τον Τσίπρα, ο Γιωργάκης εμφανίζεται στην ΕΡΤ (τυχαίο;) και τον χαρακτηρίζει «συμπαθή και χαρισματικό» ◆ Μετά πάει και στο Νιάρχειο, στο σόου Τσίπρα-Μοράλες ◆ Ως πρόεδρος της Σοσιαλιστικής Διεθνούς! ◆ Α, ναι, έκανε και κριτική στον Τσίπρα ◆ Και κατέληξε εκφράζοντας την ελπίδα «να μετεξελιχθεί!» ◆ Γάτα με πέταλα ◆ Κρατώντας ανοιχτό το παράθυρο

της «μετεξέλιξης» του Τσίπρα ◆ Και κλειστή την πόρτα στη «συνεργασία με τη Δεξιά» ◆ Περιγράφει το πλαίσιο της μελλοντικής συνεργασίας των «προοδευτικών δυνάμεων» ◆ Αν δείτε τον Τσίπρα να ακυρώνει το ταξίδι στα Σκόπια (Απρίλη), ετοιμαστείτε για βουλευτικές εκλογές τον Μάη ◆ Αν το ταξίδι πραγματοποιηθεί κανονικά, τότε οι εκλογές πάνε για το φθινόπωρο ◆ Δε χρειάζεται να εξηγήσουμε γιατί ◆ Κανένας αστός πολιτικός δε θα φόρτωνε προεκλογικά την ατζέντα του με ένα μη ευνοϊκό γι' αυτόν θέμα ◆ Τι περιμένατε να πει ο Τσακαλώτος σε ένα ακροατήριο κυρίως πανεπιστημιακό; ◆ Αυτά που λείει ο Τσίπρας από τα μπαλκόνια; ◆ «Ηττηθήκαμε το 2015» θα έλεγε ◆ Είναι ο καλύτερος τρόπος για να αποφύγεις άβολες συζητήσεις ◆ Μ' αυτόν που παραδέχεται την ήττα του δεν ασχολούνται περαιτέρω ◆

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ΚΟ φασίστας μακελάρης της Νέας Ζηλανδίας εξέφρασε το θαυμασμό του για τον Τραμπ, τον οποίο χαρακτήρισε «σύμβολο της ανανέωσης της λευκής ταυτότητας και του κοινού σκοπού». «Ο πρόεδρος δεν είναι ρατσιστής», έσπευσε να διακηρύξει ο προσωπάρχης του Λευκού Οίκου Μικ Μαλβέι. Όμως, πέρα από την αντιμεταναστευτική και αντι-ισλαμική ρητορική του Τραμπ, όλοι θυμήθηκαν και όσα δήλωσε μετά τις διαδηλώσεις των αμερικανών ρατσιστών στο Σάρλοτσαϊλ της Βιρτζίνια το 2017, τους οποίους εξίσωσε με τους αντιφασίστες διαδηλωτές.

ΚΤη βρήκε τη λύση ο τέως υπουργός και πρόεδρος της Βουλής Απόστολος Κακλαμάνης. Να ονομάσουν τον νέο φορέα «ΠΑΣΟΚ - ΚΙΝΗΜΑ ΑΛΛΑΓΗΣ». Για να καλυφθούν και όσοι δεν ανήκουν στο ΠΑΣΟΚ. Δε νομίζουμε ότι θα επιλέξουν αυτό το όνομα, όμως η σχετική συζήτηση έχει

την πλάκα της. Αν επιβεβαιώνει κάτι είναι πως αυτό που υπάρχει είναι ΠΑΣΟΚ συν ελάχιστες τσόντες από το Ποτάμι και από τη ΔΗΜΑΡ.

ΚΤι κάνει ο αστός πολιτικός για τα ψηφάκια! Μέχρι και το μάγειρα κλήθηκε να παραστήσει ο Νετανιάχου. Και τι επέλεξε να μαγειρέψει on camera; Αυγά μάτια! Φως φανάρι ότι δεν έχει ιδέα από μαγειρική.

ΚΣυνεστίαση του Περιεσού, παρουσία του Κουτσούμπα, πρώτη μούρη ο Νταλάρας και η Νταλάρα. Αυτοί που εισέπρατταν κραυγές συνθήματα, ζαρ-

ζαβατικά και... καρέκλες, όταν προσπάθησαν να ξεπλύνουν τη μνημονιακή πολιτική με δωρεάν συναυλίες, βρήκαν το πιο αποτελεσματικό πολιτικό «πλυντήριο» στον Περισσό. Και «ξε-

πλένονται» μεθοδικά εδώ και μια τριετία, για να μπορέσουν να ξαναστήσουν τις καλλιτεχνικές τους μπίζνες.

ΚΥπερδραστηριότητα επιδεικνύει το τελευταίο διάστημα ο Καμίνης. Δεν υπάρχει μέρα που να μην οργανώσει μια φέστα για να προβάλει το έργο του ως δήμαρχος Αθηναίων. Δε θα ξανακατέβει για δήμαρχος, βέβαια, όμως θα κατέβει ως υποψήφιος στην Α' Αθήνας (η οποία ταυτίζεται με τα διοικητικά όρια του δήμου Αθηναίων), οπότε κάνει στην πραγματικότητα προσωπική προεκλογική εκστρατεία. Ο Γερουλάνος, όμως, ο επίσημος

υποψήφιος του ΚΙΝΑΛ για το δήμο Αθήνας, ούτε έξω από τις συγκεντρώσεις του Καμίνη δεν περνάει. Προφανώς δεν καλείται. Ο Καμίνης κάνει προσωπικό παιχνίδι, αδιαφορώντας για το ΚΙΝΑΛ και τους υποψηφίους του.

ΚΔεν έχει καμιά σημασία πόσο πλούσιο ήταν το γεύμα που παρέδωσε ο Τσίπρας στους υποψηφίους ευρωβουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ. Σημασία έχει ότι έγινε στο μέγαρο Μαξίμου και το πλήρωσε ο κρατικός προϋπολογισμός. Μια κομματική εκδήλωση έγινε σε κρατικό χώρο. Κι αυτό είναι πρόκληση, όσο και να κόστισε.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Μπορεί να μην είναι γρήγορη, αλλά η ελληνική Δικαιοσύνη, όλοι μας έχουμε εμπιστοσύνη στην ελληνική Δικαιοσύνη, ότι λειτουργεί για να προασπίζεται τα συμφέροντα των πιο αδύναμων. Δεν λειτουργεί για να προασπίζεται τα συμφέροντα των ισχυρών η Δικαιοσύνη.

Σταύρος Αραχωβίτης

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

23/3: Ημέρα μετεωρολογίας, Πακιστάν: Ημέρα δημοκρατίας (1956), Σουδάν: Ημέρα ανεξαρτησίας (1956) 23/3/1956: Αποχή φοιτητών Πανεπιστημίου Τυφλίδας σε ένδειξη διαμαρτυρίας για την εκστρατεία απομυθοποίησης και σπίλωσης του Στάλιν 23/3/1971: Βόμβα σε κατάστημα συμβούλων του Γεώργιου Παπαδόπουλου (ΑΑΑ) 23/3/1987: Βόμβα στη λέσχη αξιωματικών βρετανικής βάσης, 31 τραυματίες (Γερμανία) 23/3/1988: Τέσσερις βόμβες εναντίον αυτοκινήτων τούρκων διπλωματών (17Ν) 23/3/1992: Αστυνομικό φιάσκο Λουίζης Ριανκούρ (17Ν) 23/3/1993: Δύο βόμβες στο υπουργείο Εμπορίου (ΕΛΑ-1η Μάη) 24/3: Ημέρα για δικαίωμα στην αλήθεια (παραβιάσεις ανθρώπινων δικαιωμάτων - αξιοπρέπεια θυμάτων), ημέρα κατά φυματίωσης 24/3/1924:

Κατάργηση βασιλείας, έκπτωτη η δυναστεία Γκλύξμπουργκ 24/3/1976: Χειροβομβίδα ακροδεξιών σε βιβλιοπωλείο και δυναμίτης σε γραφεία του ΚΚΕ 24/3/1999: Εναρξη βομβαρδισμών ΝΑΤΟ στο Κοσσυφοπέδιο 25/3: Ημέρα για κρατούμενους και αγνοούμενους υπαλλήλους ΟΗΕ, ημέρα μνήμης για θύματα δουλείας, Ελλάδα: Εθνική επέτειος 25/3/1973: Ανακάλυψη βόμβας της ΕΑΝ (Καλαμάκι) 26/3: Ημέρα για απελευθέρωση εγγράφων, Μπαγκλαντές: Ημέρα ανεξαρτησίας (1971) 26/3/1983: Επιστρέφει στην Ελλάδα μετά από 34 χρόνια ο Μάρκος Βαφειάδης 26/3/2000: Νεκρός ο 18χρονος ομογενής από την πρώην ΕΣΣΔ Νικόλαος Λεωνίδης από

πυρά του ασφαλίτη Γιώργου Ατρατζίδα 27/3: Ημέρα θεάτρου, ημέρα κοινωνικής εργασίας, ημέρα άθλησης, ημέρα μονής κάλτσας, Αγκόλα: Ημέρα νίκης 27/3/1903: Γέννηση Νίκου Ζαχαριάδη 27/3/2001: Πρώτος πολιτικός γάμος μεταξύ ομοφυλόφιλων (Αμστερνταμ) 28/3: Ημέρα θεάτρου σκιών 28/3/1972: Ο Γεώργιος Παπαδόπουλος χρίζει εαυτόν αντιβασιλέα, πρωθυπουργό, υπουργό Εξωτερικών και Αμυνας και πρόεδρο της Βουλής 29/3: Βιετνάμ: Ημέρα βετεράνων (1973) 29/3/1968: Ο Γεώργιος Παπαδόπουλος μιλώντας στη Θεσσαλονίκη χρησιμοποιεί για πρώτη φορά το σύνθημα «Ελλάς Ελλήνων Χριστιανών» 29/3/1975: Ποινική δίωξη κατά τριών πρωθυπουργών και 97 υπουργών της χούντας, καθώς και του αρχιεπισκόπου Ιερώνυμου.

Ολοκληρώθηκε η καρικατούρα συνταγματικής αναθεώρησης

Πώς ξεκίνησε το 2016 και πώς κατέληξε το 2019; Ξεκίνησε με μια φιέστα στο προαύλιο της Βουλής, όπου ο Τσίπρας ανήγγειλε τη... «Νέα Μεταπολίτευση», και ολοκληρώθηκε με μια γεμάτη χασμουρητά διαδικασία στη Βουλή, όπου Τσίπρας και Μητσοτάκης προσπάθησαν -χωρίς να τα καταφέρουν- να παρουσιάσουν μια ακόμα «μονομαχία». Απέτυχαν, γιατί δεν είχαν κάτι καινούργιο να πουν και γιατί κανένας δεν ενδιαφερόταν να τους ακούσει. Ακόμα και οι εξ επαγγέλματος χειροκροτητές (βουλευτές τους λένε) με το ζόρι μαζεύονταν στην αίθουσα όταν μιλούσε ο αρχηγός τους.

Τον Ιούλη του 2016, στη φιέστα του προαυλίου της Βουλής, ο Τσίπρας καλούσε «όλες και όλους, όλες τις πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις του τόπου και πρώτα απ' όλα τους ίδιους τους πολίτες, τον ίδιο το λαό, σε έναν ευρύ, ανοικτό και γόνιμο διάλογο για ένα νέο Σύνταγμα που θα σηματοδοτήσει την νέα μεταπολίτευση». Και τόνιζε με νόημα: «Οση σημασία έχει το περιεχόμενο της Συνταγματικής Αναθεώρησης άλλη τόση, ίσως και περισσότερη, έχει η διαδικασία μέσα από την οποία θα φτάσουμε σε αυτήν». Θα γινόταν υποτίθεται μια λαϊκή κοσμογονία. Μια οργανωτική επιτροπή θα αναλάμβανε να οργάνωσει τη χώρα και να συζητήσει με το λαό τις ρηζικέλευθες ιδέες που είχε επεξεργαστεί ο... Κατρούγκαλος. Ο οποίος Κατρούγκαλος δε δίσταζε να μιλήσει ακόμα και για επικείμενη... συντακτική συνέλευση (σαν να είχε γίνει μια επανάσταση που ετοιμαζόταν να δημιουργήσει το σύνταγμα του νέου καθεστώτος). Αλλά και συντακτική συνέλευση να μη γινόταν, ο Κατρούγκαλος το είχε σίγουρο πως οι αναθεωρητέες διατάξεις θα έμπαιναν στη διαδικασία της δημοψηφισματικής έγκρισής τους, στο πλαίσιο ενός δημοψηφίσματος (με συμβουλευτικό, έστω, χαρακτήρα).

Τα είπαν όλα αυτά, τα ξαναείπαν καναδυό φορές ακόμα (όταν ήθελαν κάτι για ν' αλλάξουν την ατζέντα, θυμούνταν το Σύνταγμα κι έκαναν κάποια φιέστα), μετά τα ξέχασαν και στο τέλος πήγαν στη Βουλή για να κάνουν την αναθεωρητική διαδικασία. Όπως ακριβώς προβλέπει το ισχύον Σύνταγμα (άρθρο 110). Για να δώσουν την ευκαιρία στον Βενιζέλο να λέει και να ξαναλέει χαιρέκακα, ότι το Σύνταγμα τούς εκδίκηθηκε.

Εχουμε γράψει και άλλες φορές για την απόλυτη ερ-

γαλειοποίηση της συνταγματικής αναθεώρησης. Και από τον ΣΥΡΙΖΑ και από τη ΝΔ. Ο ΣΥΡΙΖΑ, όμως, απογείωσε αυτή τη διαδικασία, καθώς στο φινάλε, στην πρώτη ειδική συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής, ο Τσίπρας περιόρισε την υποτιθέμενη ρηζικέλευθη αναθεώρηση στο... δραματικό ερώτημα αν ο Παυλόπουλος θα είναι ο επόμενος πρόεδρος της Δημοκρατίας, αν θα τον ψηφίσει και η ΝΔ του Μητσοτάκη.

Επισημάναμε αρκετές φορές στη σχετική με τη συνταγματική αναθεώρηση αρθρογραφία μας, ότι τα Σύνταγματα, ως καταστατικοί νόμοι, αποτυπώνουν αυτό που έχει ήδη διαμορφωθεί στη ζωή. Προσαρμόζουν τη συνταγματική τάξη στις ανάγκες της πραγματικότητας. Τέτοιες ανάγκες δεν υπάρχουν αυτή την περίοδο. Δεν υπάρχει κάτι ώριμο σε ό,τι αφορά την πολιτειακή οργάνωση, ώστε να προκύπτει πιεστική ανάγκη συνταγματικής αναθεώρησης. Ετσι, τα αστικά κόμματα είχαν όλη την άνεση να εργαλειοποιήσουν την αναθεωρητική διαδικασία και να τη θέσουν στην υπηρεσία της εκλογικής τους προπαγάνδας.

Ο ΣΥΡΙΖΑ ψήφισε, με την ισχυρή πλειοψηφία των 151 ψήφων που διαθέτει, να αναθεωρηθούν μια σειρά διατάξεις (καθιέρωση απλής αναλογικής ως μόνιμο εκλογικό σύστημα, διεύρυνση δυνατότητας δημοψηφισμάτων κτλ.). Τίποτε απ' αυτά δεν πρόκειται να πάρει 180 ψήφους στην επόμενη Βουλή (ακόμα κι αν ο ΣΥΡΙΖΑ έχει την πλειοψηφία). Ψήφισαν διατάξεις όχι γιατί ευελπιστούν να τις αλλάξουν, αλλά μόνο και μόνο για να κάνουν προπαγάνδα. Γι' αυτό η αντιπολίτευση κατηγόρησε τον ΣΥΡΙΖΑ για «συνταγματικό λαϊκισμό». Δεν είναι τυχαίο ότι ακόμα και στην κυβερνητική προπαγάνδα αυτά τα θέματα πέρασαν σε δεύτερη μοίρα. Σχεδόν «θάφτηκαν» (όπως «θάφτηκε» και όλη η διαδικασία της συνταγματικής αναθεώρησης).

Στην πραγματικότητα, δύο είναι τα ζητήματα που άνοιξαν. Το ένα είναι η διαδικασία εκλογής του προέδρου της Δημοκρατίας (άρθρο

32) και το άλλο η αλλαγή του καθεστώτος ποινικής προστασίας των υπουργών και των βουλευτών (άρθρο 86). Στο δεύτερο τα βρήκαν εύκολα. Με τόσα σκάνδαλα που «τρέχουν», κανένα αστικό κόμμα δε θα μπορούσε να υποστηρίξει να μην αλλάξει αυτή η διαδικασία. Γι' αυτό και η πρόταση για αναθεώρηση της συγκεκριμένης διάταξης συγκέντρωσε το μεγαλύτερο αριθμό ψήφων. Μένει να δούμε τι περιεχόμενο θα δώσει η επόμενη κυβερνητική πλειοψηφία στη σχετική διάταξη.

Το δεύτερο ζήτημα είναι η διαδικασία εκλογής του προέδρου της Δημοκρατίας. Όλοι συμφωνούσαν ότι η διαδικασία πρέπει να αλλάξει, ώστε να μη διαλύεται η Βουλή αν παρέλθει άπρακτη και η τρίτη ψηφοφορία. ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ διαφωνούσαν στη διαδικασία εκλογής. Η ΝΔ πρότεινε τρεις ψηφοφορίες, με την τελευταία να απαιτεί 151 ψήφους για την εκλογή του υποψήφιου προέδρου (δηλαδή, η εκάστοτε κοινοβουλευτική πλειοψηφία να μπορεί να εκλέγει τον πρόεδρο της επιλογής της). Ο ΣΥΡΙΖΑ πρότεινε επτά ψηφοφορίες (με απόσταση ενός μήνα από τη μία στην άλλη), όλες με 180, κι αν καμιά δεν ευδοκίμησει, εκλογή του προέδρου απευθείας από το λαό. Η ίδια η κοινοβουλευτική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ, όμως, προφανώς με άνωθεν εντολή, φρόντισε να μη συγκεντρώσει ούτε 151 ψήφους η διάταξη για εκλογή του προέδρου απευθείας από το λαό, με αποτέλεσμα αυτό το ζήτημα να κλείσει από την πρώτη κιόλας ψηφοφορία.

Με δεδομένο, λοιπόν, ότι τον πρόεδρο θα τον εκλέγει η Βουλή (και μόνον η Βουλή), μένει να μάθουμε ποια διαδικασία θα επιλεγεί τελικά. Αυτή τη διαδικασία θα την καθορίσει η επόμενη κοινοβουλευτική πλειοψηφία, έστω κι αν αυτή είναι μια οριακή πλειοψηφία 151 βουλευτών. Γιατί η ΝΔ έκανε τον ελιγμό να ψηφίσει και την πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ, με αποτέλεσμα η συγκεκριμένη αναθεωρητέα διάταξη να συγκεντρώσει πολύ περισσότερες από 180 ψήφους και στην επόμενη Βουλή να αρκούν 151 ψήφοι για να

καθοριστεί η νέα διαδικασία εκλογής προέδρου της Δημοκρατίας.

Το εφεύρημα Κατρούγκαλου περί υποχρεωτικότητας για την επόμενη Βουλή της «κατεύθυνσης» που θα ψηφίσει η παρούσα Βουλή, διαλύθηκε γρήγορα. Το εγκατέλειψε και ο ίδιος ο ΣΥΡΙΖΑ, φροντίζοντας να κατεβάσει τους τόνους. Εν προκειμένω ισχύει το εξής πολύ απλό: δεν υπάρχει κανένας μηχανισμός, καμιά θεσμική διαδικασία που να υποχρεώσει την αναθεωρητική Βουλή ν' ακολουθήσει την κατεύθυνση της προαναθεωρητικής, ακόμα και αν η δεύτερη ψήφισε με αυξημένη πλειοψηφία. Το πολύ-πολύ, αν ο ΣΥΡΙΖΑ βρεθεί στην αντιπολίτευση, να σηκωθεί ο Τσίπρας και να καταγγείλει τον Μητσοτάκη ότι δεν ακολουθεί την κατεύθυνση της προηγούμενης (προαναθεωρητικής) Βουλής. Ο Μητσοτάκης θα του απαντήσει με μια επιχειρηματολογία που θ' ακούγεται εξίσου λογική και το πανηγύρι θα τελειώσει εκεί. Η επόμενη Βουλή θ' αποφασίσει και γι' αυτό αρκούν 151 ψήφοι.

Το πιθανότερο είναι να καταλήξουν σε μια διαδικασία τριών ψηφοφοριών, με την τελευταία να προβλέπεται ότι μπορεί με 151 ψήφους να εκλέξει πρόεδρο της Δημοκρατίας. Άντε να προσθέσουν μια τέταρτη ψηφοφορία (τρεις με 180 και η τέταρτη με 151 ψήφους). Αφού θέλουν ν' αποφεύγουν τις εκλογές επειδή η Βουλή δεν μπόρεσε να εκλέξει πρόεδρο της Δημοκρατίας, λογικό είναι να πάνε σε μια τελευταία ψηφοφορία με 151 (κάτω απ' αυτό το όριο δε νομίζουμε ότι θα κατέβουν).

Η διαδικασία της συνταγματικής αναθεώρησης στη σημερινή Βουλή ολοκληρώθηκε και δε νομίζουμε ότι θα τους απασχολήσει άλλο. Δεν υπάρχουν ζητήματα «πιασάρικα», τα οποία να μπορούν να τροφοδοτήσουν την προεκλογική προπαγάνδα όλων των κομμάτων. Το πολύ να μιλά ο Τσίπρας για το νόμο περί ευθύνης υπουργών (στο πλαίσιο της σκανδαλογίας της προεκλογικής περιόδου) και να του απαντά ο Μητσοτάκης ότι και η ΝΔ συμφώνησε να αναθεωρηθεί η σχετική διάταξη του Συντάγματος. Και βέβαια, θα καταγγέλλει ο Μητσοτάκης το μπλόκο του ΣΥΡΙΖΑ στην αναθεώρηση του άρθρου 16 (ώστε να μπορούν να ιδρυθούν ιδιωτικά πανεπιστήμια) και θα καμαρώνει ο Τσίπρας για το μπλόκο, ποντάροντας στην ψήφο κάποιων προοδευτικών στρωμάτων που έχουν δώσει μάχες γι' αυτό το ζήτημα.

Στις ελληνικές καλένδες η συμφωνία Τσίπρα-Ιερώνυμου

Στις ελληνικές καλένδες παραπέμπεται η συμφωνία Τσίπρα-Ιερώνυμου, που με τόσα ταρατατζούμ είχε ανακοινωθεί στις 6 Νοέμβρη του 2018, σε ειδική φιέστα που οργανώθηκε στο Μαξίμου. Η διαδικασία της συνταγματικής αναθεώρησης ολοκληρώθηκε, χωρίς κανένας (ούτε οι συριζαίοι) να τολμήσει να ισχυριστεί ότι κάποιες ανούσιες αλλαγές (πέρασαν με την ισχυρή κυβερνητική πλειοψηφία των 151 βουλευτών και σίγουρα δε θα συγκεντρώσουν 180 ψήφους στην επόμενη Βουλή) έχουν οποιαδήποτε σχέση με τη συμφωνία Τσίπρα-Ιερώνυμου, συναποτελώντας κάποια δήθεν μεγάλη μεταρρύθμιση που θα κάνει το κράτος ουδετερόθηρσκο.

Όμως και η ίδια η συμφωνία Τσίπρα-Ιερώνυμου, ακόμα και μετά τις αλλαγές που έκανε ο Γαβρόγλου, δεν περνάει από τους παπάδες, κατά συνέπεια δεν περνάει και από τους δεσποτάδες, οι οποίοι μαζεύτηκαν εκτάκτως και ανακοίνωσαν ότι θέλουν... συνέχιση του διαλόγου με την κυβέρνηση. Οση καλή διάθεση κι αν έχει ο Ιερώνυμος να βοηθήσει τον Τσίπρα, είναι αναγκασμένος να κάνει πίσω, καθώς αντιμετώπισε μια εσωτερική επίθεση στο πρόσωπό του γι' αυτό το ζήτημα. Μια επίθεση την οποία οι ιερωνυμικοί αποδίδουν στον Μεσσηνίας Χρυσόστομο, στον οποίο αποδίδουν πρόθεση να δημιουργήσει κρίση, να σπρώξει τον Ιερώνυμο σε παραίτηση και να πάρει τη θέση του. Ο Ιερώνυμος, παρά το προχωρημένο της ηλικίας του, δεν προτίθεται να παραιτηθεί. Θέλει να συνεχίσει να αλλάζει τη σύνθεση του δεσποταριάτου βάζοντας δικούς του στις θέσεις που χρεεύουν και να είναι αυτός που θα καθορίσει τα της διαδοχής του και όχι οι εσωσυνοδικοί αντίπαλοί του. Κατά συνέπεια, είναι υποχρεωμένος σ' αυτή τη φάση να κάνει πίσω από τη συμφωνία που είχε συνάψει με τον Τσίπρα.

Τι θα κάνει η κυβέρνηση; Θα προχωρήσει σε νομοθετική ρύθμιση ερήμην του δεσποταριάτου, όπως είχε πει στην αρχή της κρίσης; Δε νομίζουμε. Τα «κασυμποιλίκια» είναι μόνο για τις δηλώσεις. Στην πράξη, θα το σκεφτούν πολύ να ανοίξουν ένα τέτοιο μέτωπο, που θα ανεβάσει τους παπάδες στα κάγκελα και θα επιτρέψει στην αντιπολίτευση να σπεκουλάρει και να βγάλει άκοπα πολιτικό κέρδος.

Πολιτικαντισμοί

Με τροπολογία που κατατέθηκε στη Βουλή το βράδυ της περασμένης Δευτέρας, η κυβέρνηση αίρει το ασυμβίβαστο μεταξύ βουλευτή και υποψήφιου ευρωβουλευτή. Μέχρι τώρα, για να ανακηρυχτεί κάποιος ως υποψήφιος ευρωβουλευτής, πρέπει προηγουμένως να έχει παραιτηθεί από βουλευτής. Μετά την τροπολογία, η υποψηφιότητα δεν απαιτεί την παραίτηση από το βουλευτικό αξίωμα. Διατηρείται μόνο το ασυμβίβαστο ευρωβουλευτή και βουλευτή. Δηλαδή, αν κάποιος εκλεγεί στην Ευρωβουλή, θα πρέπει να παραιτηθεί από τη θέση του στην εθνική Βουλή (να μην έχει δηλαδή δύο βουλευτικές θέσεις).

Αυτό που θεσπίζει η τροπολογία ισχύει και παλιότερα στην Ελλάδα, ενώ αυτό ισχύει στις περισσότερες χώρες-μέλη της ΕΕ. Το καθεστώς άλλαξε προκειμένου να εξυπηρετηθούν εσωτερικές πολιτικές σκοπιμότητες. Υπήρχε γκρίνια στο εσωτερικό των αστικών κομμάτων εξουσίας για κάποια προβεβλημένα στελέχη που ήθελαν να το παίζουν δίπορτο και να διεκδικούν μια θέση στην Ευρωβουλή έχοντας και την καβάτζα της εθνικής Βουλής, αν δεν κατάφερναν να εκλεγούν.

Ανάλογες πολιτικές σκοπιμότητες υπαγόρευαν και την κατάθεση της τροπολογίας του ΣΥΡΙΖΑ, η οποία -πριν ακόμα κατατεθεί- είχε ονομαστεί «τροπολογία Κουντουρά». Κουντουρά και Δανέλλης προορίζονται για το ευρωψηφοδέλτιο του ΣΥΡΙΖΑ. Αν παραιτούνταν ως υποψήφιοι ευρωβουλευτές, τις θέσεις τους θα έπαιρναν ο Ντίμης Αργυρόπουλος (ΑΝΕΛ) και η Ελένη Μπρεδάκη-Μαρινέλλη (Ποτάμι) που δε θα στήριζαν ΣΥΡΙΖΑ. Ετσι, θα χάνονταν η «δεδηλωμένη» των 151 βουλευτών. Τώρα, τέτοιος κίνδυνος δεν υπάρχει.

Αν όμως, ένας από τους δύο (ή και οι δύο) εκλεγούν στην Ευρωβουλή, πράγμα που αποτελεί διακαή τους πόθο, το πρόβλημα της «δεδηλωμένης» θα προκύψει και θα πρέπει να αντιμετωπιστεί. Πώς μπορεί να αντιμετωπιστεί; Με προσχώρηση στην κοινοβουλευτική πλειοψηφία δύο άλλων βουλευτών. Ο Θεοχαρόπουλος θα μπορούσε «χαλαρά» να είναι ο ένας. Πόσο εύκολο είναι να αποτελέσει ο Λυκούδης τον δεύτερο; Το πρόβλημα αποκτά γριφώδη υφή, όπως αντιλαμβάνεστε. Γι' αυτό και φούντωσε ένα νέο σενάριο εκλογολογίας.

Σύμφωνα μ' αυτό, ο Τσίπρας με την τροπολογία έκλεισε το δρόμο για εκλογές τον Μάη, μαζί με τις ευρωεκλογές, άνοιξε όμως ζήτημα εκλογών τον Ιούλη! Οι εκλεγέντες στην Ευρωβουλή θα πρέπει να παραιτηθούν περί τα μέσα Ιούνη, οπότε βρίσκεται ένα πρώτης τάξης πρόσημα για προκήρυξη πρόωγων εκλογών μέχρι τα μέσα Ιούλη. Αυτό, όμως, είναι ένα ακόμα σενάριο. Νομίζουμε πως ακόμα και το σενάριο «εκλογές τον Μάη, μαζί με ευρωεκλογές και τοπικές», δεν έχει απορριφθεί οριστικά από τους Τσιπραίους. Εχουν όλα τα περιθώρια να μελετήσουν τα γκάλοπ μέχρι και το πρώτο δεκαήμερο του Απριλίου και να καθορίσουν την τελική τους θέση (γι' αυτή τη φάση).

ΗΠΑ: Οι πολεμικές δαπάνες πρώτη προτεραιότητα

Τον κίνδυνο από την Κίνα επικαλέστηκαν το αμερικάνικο Πε-ντάγωνο και η κυβέρνηση Τραμπ για να ζητήσουν από το Κογκρέσο να εγκρίνει το νέο προϋπολογισμό του, ύψους 750 δισ. δολαρίων. Πέρσι, η αμερικάνικη Γερουσία είχε υπερψηφίσει την αύξηση των στρατιωτικών δαπανών των ΗΠΑ κατά 700 δισ. δολάρια για τον επόμενο χρόνο (βλ. <http://www.chicagotribune.com/news/nationworld/ct-defense-policy-bill-20170918-story.html>). Τα χρήματα που ενέκρινε τότε η Γερουσία ήταν περισσότερα ακόμα κι από αυτά που ζητούσε το Πεντάγωνο και σε ορισμένες περιπτώσεις πολύ περισσότερα από αυτά που ο ίδιος ο Τραμπ έλεγε ότι θα ξοδέψει! Τώρα, το Πεντάγωνο ζητά 50 δισ. δολάρια περισσότερα από πέρσι για να αντιμετωπίσει την «κινέζικη δυναμική». Λεφτά υπάρχουν πάντα για να ταϊζουν τα παράσιτα της πολεμικής μπίζνας!

Ιμπεριαλιστικός ρεαλισμός

Θα θυμόσαστε, ασφαλώς, τη φιλολογία που είχε αναπτυχθεί μετά από μια οργίλη ανακοίνωση του ρωσικού υπουργείου Εξωτερικών για τη Συμφωνία των Πρεσπών. «Η Μόσχα θα βάλει βέτο στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ για τα Σκόπια», φώναζαν εν χορώ οι έλληνες εθνικισταράδες και θαυμαστές του «ξανθού γένους», με πρωτοψάλτη τον Πάνο Καμμένο. Είχαν μάλιστα έτοιμη και τη νομική εξήγηση: το άρθρο 3 του Καταστατικού Χάρτη του ΟΗΕ, που παραπέμπει στο άρθρο 110.

Την περασμένη Δευτέρα, μια λακωνική -και άκρως υπηρεσική- ανακοίνωση του ρωσικού ΥΠΕΞ ήρθε να βάλει τα πράγματα στη θέση τους. Η ανακοίνωση ανέφερε: «Την 19η Φεβρουαρίου 2019 η ρωσική πρεσβεία στα Σκόπια έλαβε ένα σημείωμα από το υπουργείο Εξωτερικών Υποθέσεων της Δημοκρατίας της Μακεδονίας με την ειδοποίηση της αλλαγής της επίσημης ονομασίας αυτής της χώρας σε Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας. Η Ρωσική Ομοσπονδία αναγνωρίζει αυτή τη χώρα με τη νέα ονομασία Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας».

Ετσι οι μακεδονομάχοι έμειναν... «έθνος ανάδελφον» (για να θυμηθούμε τον Σαρτζετάκη). Η εξωτερική πολιτική μιας ιμπεριαλιστικής χώρας, όπως η Ρωσία, χαρακτηρίζεται από ρεαλισμό. Σιγά το θέμα για τη Ρωσία, ώστε να επιδιώξει μια σύγκρουση με τις άλλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, χωρίς μάλιστα να έχει νομικές δυνατότητες να μπλοκάρει στιδίοτε. Όσο για τους έλληνες εθνικισταράδες, που διαχρονικά αναζητούν τις προστατευτικές φτερούγες κάποιας ιμπεριαλιστικής δύναμης (ο δικός τους ρεαλισμός φτάνει μέχρι το δωσιολογισμό, όπως έχει αποδείξει η πρόσφατη ιστορία μας), έμειναν για μια ακόμα φορά με το παράπονο στα χείλη. Θα τους περάσει, όμως, μαθημένοι είναι.

566 άστεγοι (οι δεκατρείς ανήλικοι) πέθαναν στους δρόμους της Γαλλίας το 2018

Την είδηση δημοσίευσε η εφημερίδα «Le Figaro» και την αναδημοσίευσε η δημοσιογράφος Μαρία Δεναξά στο λογαριασμό της στο Twitter: 566 άστεγοι -εκ των οποίων δεκατρείς ανήλικοι- πέθαναν στους δρόμους της Γαλλίας την προηγούμενη χρονιά!

Σε ένα βαθμό και μόνο μ' αυτή την είδηση, θα μπορούσαμε να εξηγήσουμε το γιατί η γαλλική κυβέρνηση έχει επιδοθεί τους τελευταίους μήνες σε ένα κρεσέντο καταστολής εναντίον του «εχθρού λαού» και ειδικά του κινήματος των «Κίτρινων Γιλέκων». Όπως συμβαίνει σε όλο τον καπιταλιστικό κόσμο, η καταστολή είναι η μόνη απάντηση των αστικών κυβερνήσεων όταν τα λαϊκά στρώματα κινητοποιούνται ενάντια στη βάρβαρη πραγματικότητα που βιώνουν.

Λογική μπορντέλου

Η παράδοση των μπορντέλων θέλει, κάθε φορά που οι δουλείες δεν πάνε καλά, η «μαντάμ» ν' αλλάζει τα «κορίτσια», προκειμένου να επιστρέψει η εκλεκτή πελατεία. Ακολουθώντας αυτή την... ιστορική παράδοση, ο πρόεδρος της Βενεζουέλας Νικολάς Μαδούρο ζήτησε τις παραιτήσεις όλων των υπουργών του, προκειμένου να προβεί σε... σαρωτικό ανασχηματισμό, με τον οποίο ευελπιστεί ότι θα αλλάξει το καταθλιπτικό σε βάρος του κλίμα.

Σε συνθήκες κρίσης, όπως αυτές που αντιμετωπίζει η Βενεζουέλα, με τις ΗΠΑ και άλλες δυτικές ιμπεριαλιστικές χώρες να ασκούν ασφυκτικές πιέσεις (που φτάνουν μέχρι και την απειλή στρατιωτικής εισβολής), προκειμένου ο Μαδούρο να παραχωρήσει τη θέση του στον αυτοανακηρυχθέντα πρόεδρο Χουάν Γκουαϊδό, και με ένα μεγάλο μέρος του λαού να συμμετέχει στις διαδηλώσεις που οργανώνει η αντιπολίτευση, τα πράγματα δεν πρόκειται ν' αλλάξουν. Ο Μαδούρο μένει στην εξουσία χάρη στη στήριξη του στρατού. Για πόσο ακόμα θα την έχει;

Ποια είναι η πηγή της τρομοκρατίας;

Ο 28χρονος φασίστας Μπράντον Τάραντ που την προηγούμενη Παρασκευή δολοφόνησε εν ψυχρώ 51 άτομα σε δύο τζαμιά της πόλης Κράιστσερτς της Νέας Ζηλανδίας έχει πλέον συλληφθεί. Η αστική δημοκρατία κινητοποιήθηκε και τον χαρακτήρισε τρομοκράτη. Τον συνέλαβε και θα τον περάσει από δίκη, οπότε δε θα πρέπει να ανησυχούμε! Αυτό υποστηρίζουν τα παπαγαλάκια της για να μας πείσουν ότι η αστική δημοκρατία κάνει τα πάντα για να προστατεύσει τον πολίτη από «τα δυο άκρα» (δεξιό και αριστερό).

Κάποιοι μπορεί να φτάσουν στο σημείο να δώσουν «ελαφρυντικά» στο μακελάρη Τάραντ, υποστηρίζοντας ότι είναι η ακραία αντίδραση κάποιων «απλών πολιτών» σαν τον Τάραντ (που φέρεται ως γόνος εργατικής χαμηλόμισθης οικογένειας και χαρακτηριζόταν από τους γείτονές του ως φιλήσυχος μοναχικός πολίτης) στις φρικαλεότητες των τζιχαντιστών. Αυτή είναι η φασιστική προπαγάνδα που θα πρέπει να απαντηθεί με επιχειρήματα και όχι μόνο με την επίκληση ενός γενικού ανθρωπισμού, όπως κάνει υποκριτικά η αστική δημοκρατία.

Μπορεί το μακελειό που προκάλεσε ο Τάραντ (ο οποίος είχε διασυνδέσεις με φασιστικές οργανώσεις στην Ευρώπη και δηλώνει ότι πήρε την «ευλογία» του νορβηγού φασίστα Μπρέιβικ, που το 2011 είχε δολοφονήσει 77 άτομα) να θυμίζει αντίστοιχα μακελειά που προκάλεσαν «τρελαμένους» ισλαμιστές σε δυτικές δημοκρατίες (πυροβολώντας ανυποψίαστους πολίτες, όπως έγινε τα Χριστούγεννα στο Στρασβούργο), σε καμία όμως περίπτωση δεν μπορούμε να ταυτίσουμε τις δύο συμπεριφορές ακόμα κι αν και οι δύο είναι το ίδιο αποτρόπαιες.

Στη μία περίπτωση έχουμε την αντίδραση μεμονωμένων ατόμων που δέχονται την καταπίεση από τις δυτικές «δημοκρατίες», τις οποίες βλέπουν -δικαιολογημένα- ως εχθρό, αφού αυτές ευθύνονται όχι μόνο για την καταλήστευση των χωρών του λεγόμενου «τρίτου κόσμου», αλλά και για τους αιματηρούς πολέμους που διέλυσαν πολλές απ' αυτές. Η σχεδόν ανύπαρκτη αντίδραση των δυτικών λαών σε αυτή την επέλαση τους καθιστά συνένοχους στα μάτια αυτών των ατόμων (αλλά και πλατιών πληθειακών μαζών στην Ανατολή), γι' αυτό και βρίσκονται πάντα κάποιοι «τρελαμένοι» που δε διστάζουν να σκοτώσουν στα τυφλά. Ετσι κι αλλιώς, η ανθρώπινη ζωή δεν έχει καμία αξία γι' αυτούς, αφού

έχουν συνηθίσει να βλέπουν στις χώρες τους φρικαλεότητες, την ίδια στιγμή που η δική τους μίζερη ζωή τους πυροδοτεί με μίσος για την ευμάρεια των ανεπτυγμένων οικονομικά κρατών και δυστυχώς και των λαών τους.

Όμως σε ορισμένες χώρες, όπως η Παλαιστίνη, αυτοί που κάποιες φορές σκοτώνουν «ανυποψίαστους πολίτες» δεν το κάνουν και τόσο στα τυφλά. Δε διστάζουν να δώσουν τη ζωή τους γι' αυτό το σκοπό, με αποτέλεσμα να παίρνουν τον τιμητικό τίτλο του «μάρτυρα» από τους καταπιεσμένους ομοεθνείς τους. Στην περίπτωση αυτή δεν έχουμε να κάνουμε με «τρελαμένους», αλλά με αγωνιστές που δεν έχουν άλλο όπλο από το ίδιο τους το κορμί για να αντιπαλέψουν τη βάρβαρη, ρατσιστική και φασιστική πολιτική ενός κράτους, όπως αυτό του Ισραήλ. Ορισμένες φορές, αυτός ο αγώνας έχει αποτελεσμα, όπως στην περίπτωση της Λωρίδας της Γάζας, όπου οι επιθέσεις αυτοκτονίας ανάγκασαν τον ισραηλινό στρατό να αποχωρήσει το 2005. Μπορεί να μη μας αρέσει όταν ένας βομβιστής αυτοκτονίας ανατινάζεται παίρνοντας μαζί του μερικά ισραηλινά παιδιά, όμως εκεί γίνεται ένας πόλεμος και δυστυχώς στον πόλεμο οι άμαχοι είναι στην πρώτη γραμμή των θυμάτων, ανεξαρτήτως ηλικίας.

Μύθος η «μαζική μετανάστευση» στη Νέα Ζηλανδία

Μπορεί στο μανιφέστο του ο φασίστας που δολοφόνησε εν ψυχρώ 51 άτομα στη Νέα Ζηλανδία να υποστηρίζει ότι στη χώρα του λαμβάνει χώρα «μαζική μετανάστευση» που οδηγεί στη «λευκή γενοκτονία», όμως τα στατιστικά στοιχεία τον διαψεύδουν κατηγορηματικά. Σύμφωνα με το Γραφείο Μετανάστευσης της χώρας, οι προσφυγικές αφίξεις την τελευταία πενταετία ήταν λιγότερες από 5.000 άτομα. Το τελευταίο εξάμηνο έφτασαν στη χώρα μόλις 664 πρόσφυγες (βλ. <https://www.immigration.govt.nz/documents/statistics/statistics-refugee-quota-arrivals!>)

Σε μία χώρα με πληθυσμό γύρω στα πέντε εκατομμύρια, οι λιγότεροι από πέντε χιλιάδες πρόσφυγες που έφτασαν την τελευταία πενταετία δεν είναι παρά το ένα τοις χιλίοις! Ο δε συνολικός αριθμός των μουσουλμάνων που κατοικούν στη χώρα δεν ξεπερνά τους πενήντα χιλιάδες (1% του συνολικού πληθυσμού)! Αν αυτό λέγεται «μαζική μετανάστευση», τότε οι λέξεις έχουν χάσει το νόημά τους! Οι φασίστες δε διστάζουν να χρησιμοποιήσουν τα πιο χοντρά ψέματα για να δικαιολογήσουν τις κτηνώδεις πράξεις τους.

νεί στα κοινοβούλια της. Δεν αναφερόμαστε στον Τάραντ που δε γνωρίζουμε τι ακριβώς διασυνδέσεις είχε, αλλά στα φασιστικά μορφώματα που κηρύσσουν το μίσος για τους μετανάστες και τους «αλλόθρησκους», όπως η Χρυσή Αυγή, στέλεχος της οποίας -κατ' εντολήν της ηγεσίας- δολοφόνησε ύπουλα και εν ψυχρώ τον αντιφασίστα Παύλο Φύσα, χωρίς αυτό να οδηγήσει σε διάλυσή της από το αστικό κράτος.

Οι φασίστες αποτελούν την ακραία εφεδρεία του συστήματος που προκαλεί την καταλήστευση των εξαρτημένων χωρών, τους πολέμους και την προσφυγιά. Δεν αντιδρούν κατά του συστήματος αυτού, ούτε θέλουν να το ανατρέψουν. Γι' αυτό και χρηματοδοτούνται αδρά από καπιταλιστές, ενώ οι κατασταλτικοί μηχανισμοί των κρατών έχουν μαζί τους διάφορες διασυνδέσεις (όπως στην Γερμανία, όπου οι νεοναζιστές χρησιμοποιήθηκαν ως εκτελεστικός βραχίονας ενός ευρύτερου σχεδίου ρατσιστικής εγκληματικής δράσης, κρατικής έμπνευσης, βλ. <http://www.eksegersi.gr/issue/972/Διεθνή/31226.Εκτελεστικά-όργανα-οι-γερμανοί-νεοναζί>). Οι φασίστες υποστηρίζουν το σύστημα με φανατισμό καθολικού μοναχού του μεσαίωνα. Γι' αυτό και η βία τους είναι η πραγματική τρομοκρατία, που δεν είναι παρά η προέκταση της θεσμοθετημένης κρατικής τρομοκρατίας, που είτε δολοφονεί με βόμβες είτε με πείνα, πάντως δολοφονεί μαζικά και μεθοδικά δυο αιώνες τώρα.

ΥΓ1. Τη «δόξα» του φασίστα Τάραντ ζήλεψε ένας 23χρονος Αυστραλός, ο οποίος μια μέρα μετά από την επίθεση του Τάραντ έπεσε με το αυτοκίνητό του στις πύλες ενός τζαμιού στην Αυστραλία, βρίζοντας τους πιστούς που βρίσκονταν μέσα και προκαλώντας μικροφθορές στις πόρτες. Ευτυχώς δεν έπαθε κανένας τίποτα και ο επίδοξος «λευκός εκδικητής» μπήκε στο φρέσκο.

ΥΓ2. Στον απόηχο της επίθεσης στη Νέα Ζηλανδία, η επίθεση του 37χρονου Τούρκου σε τραμ της ολλανδικής πόλης Ουτρέχτη, με τρεις νεκρούς, ακόμα δεν έχει ξεκαθαριστεί. Άλλοι μιλούν για έγκλημα πάθους κατά μέλους της οικογένειάς του, άλλοι ότι βρέθηκε επιστολή που αποδεικνύει ότι πρόκειται για «τρομοκρατία». Όπως και να 'χει το πράγμα, η Δύση μαθαίνει να «συνηθίζει» πλέον τέτοια φαινόμενα που δυστυχώς ξεφυτρώνουν στα πιο απίθανα μέρη, σαν τα μανιτάρια μετά τη βροχή. Η αθλιότητα που έχει συσσωρευτεί τα γεννά, παράλληλα με τον πλούτο που συσσωρεύεται σε άλλα χέρια.

Χιλιάδες διαδηλωτές κατέβηκαν για 18η φορά στους δρόμους του Παρισιού και συγκρούστηκαν μαζί με τις δυνάμεις καταστολής της Πέμπτης Γαλλικής Δημοκρατίας, ενώ τα συνθήματα που φωνάχτηκαν και γράφτηκαν στις βιτρίνες και τους τοίχους των πολυτελών καταστημάτων των Ηλυσίων Πεδίων, εκτός από αντικυβερνητικό, είχαν και έντονο αντικαπιταλιστικό χαρακτήρα. «Λεηλασία = κοινωνική δικαιοσύνη», ήταν ένα από τα αναρίθμητα αντικαπιταλιστικά συνθήματα, γραμμένα στους τοίχους ως απάντηση στην κυβερνητική προπαγάνδα που «κατανοεί» μεν την οργή του γαλλικού λαού αλλά δηλώνει σε όλους τους τόνους ότι θα απαντήσει στη λαϊκή αντίβια με σιδηρένια γροθιά.

Ο κοντόφθαλμος εξουσιομανής Μακρόν, που νόμιζε ότι ξεμπερδεύει με τα Κίτρινα Γιλέκα με τον ελιγμό του Εθνικού Διαλόγου-παρωδία, αλλά και με την κούραση που φυσιολογικά έρχεται στα αυθόρμητα κινήματα ύστερα από κάποιο καιρό στο δρόμο, θεώρησε ότι είναι η κατάλληλη στιγμή για τις χειμερινές διακοπές του στα Πυρηνάια. Οι φλόγες στους δρόμους του Παρισιού το Σάββατο 16 Μάρτη τον ανάγκασαν να επιστρέψει κακήν κακώς, ενώ οι φωτογραφίες του να κάνει σκι περιχαρής, δίπλα στις φωτογραφίες των κατεστραμμένων πολυτελών καταστημάτων των Ηλυσίων Πεδίων, αποτέλεσαν μια υπέροχη αντίστιξη, καταδεικνύοντας για άλλη

Τα Κίτρινα Γιλέκα επιμένουν

μια φορά όχι μόνο την αυτοκρατορική του αλαζονεία, αλλά και την απόσταση που χωρίζει τις αστικές πολιτικές ηγεσίες από το λαό και την εργατική τάξη όπου γης.

Οι συγκρούσεις μεταξύ διαδηλωτών και γαλλικών ΜΑΤ ξεκίνησαν στα Ηλύσια Πεδία από νωρίς, ενώ η περιοχή γύρω από την Αψίδα του Θριάμβου καλύφθηκε σύντομα από τον καπνό των δακρυγόνων και των φλεγόμενων οδοφραγμάτων των διαδηλωτών. Ενα από τα πρώτα μαγαζιά που δέχτηκαν επίθεση από τους διαδηλωτές ήταν το πασίγνωστο ρεστοράν «Φουκέ», στο οποίο ο Σαρκοζί είχε γιορτάσει τη νίκη του στις προεδρι-

κές εκλογές του 2007. Σειρά πήραν πολυτελή μαγαζιά ρούχων, τράπεζες και πανάκριβα αυτοκίνητα, όλα σύμβολα του γαλλικού ιμπεριαλισμού και του παρασιτισμού της αστικής τάξης.

Πανικόβλητος ο υπουργός Εσωτερικών Καστανέρ προσπάθησε να υποβαθμίσει τη μαζικότητα της διαδήλωσης, λέγοντας ότι η συμμετοχή δεν ξεπέρασε τις 7.000 με 8.000 άτομα, ενώ οι «ταραξίες», σύμφωνα με τον ίδιο, δεν ήταν παραπάνω από 1.500. Το ίδιο το υπουργείο αναθεώρησε προς τα πάνω τον αριθμό της συμμετοχής, κάνοντας λόγο για παραπάνω από 10.000 διαδηλωτές μόνο στο Παρίσι. Οι εκτεταμένες συγκρού-

σεις των διαδηλωτών με τους γάλλους μπάτσους και η αποτυχία τους να τις καταστείλουν αποτελεσματικά οδήγησε στην καρατόμηση του διευθυντή της Αστυνομικής Διεύθυνσης Παρισιού, ενώ η κυβέρνηση, διά στόματος του πρωθυπουργού Εντουάρ Φιλίπ, δήλωσε ότι σκοπεύει να απαγορεύσει τις διαδηλώσεις στο Παρίσι, αν υπάρχουν υποψίες ότι έχουν ενταχθεί συγκρουσιακοί διαδηλωτές στο σώμα της συγκέντρωσης. Ταυτόχρονα, προανήγγειλε τον πολλαπλασιασμό του προστίμου για συμμετοχή σε απαγορευμένη διαδήλωση από 38 σε 135 ευρώ. Η κυβέρνηση Μακρόν, πετώντας τα αστικοδημοκρατικά φτιασίδια, επέστρεψε στη δοκιμασμένη λύση της κρατικής καταστολής ενάντια στα Κίτρινα Γιλέκα.

Η 18η διαδήλωση των Κίτρινων Γιλέκων, το Σάββατο 16 Μάρτη, έγινε μια μέρα μετά τη λήξη του «Εθνικού Διαλόγου», που ξεκίνησε πριν από τρεις μήνες στη μικρή επαρχιακή πόλη Γκραν Μπουργκεδερούλντ. Σύμφωνα με κυβερνητικές πηγές, περισσότεροι από 500.000 πολίτες συμμετείχαν σε εκατοντάδες συναντήσεις στη φιέστα του Μακρόν. Υπό το βάρος των διαδηλώσεων, ο Μακρόν έχει δεσμευτεί ότι θα καταργήσει την αύξηση της φορολογίας στα καύσιμα και θα αυ-

ξήσει τον ελάχιστο μισθό. Αυτές οι δεσμεύσεις είχαν έρθει πολύ πριν από την έναρξη του διαλόγου-παρωδία που μοναδικό στόχο είχε την παύση των διαδηλώσεων, ενώ ο Μακρόν έχει δηλώσει ξεκάθαρα ότι δεν πρόκειται να πειράξει τον πυρήνα της οικονομικής του πολιτικής, που έχει ως βασικό στόχο το ολοκληρωτικό ξήλωμα των εργατικών δικαιωμάτων που έχουν απομείνει και την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας του γαλλικού καπιταλισμού έναντι του γερμανικού.

Σύμφωνα με ρεπορτάζ του ρωσικού ειδησεογραφικού πρακτορείου Russia Today, η συντριπτική πλειοψηφία των ερωτηθέντων δήλωσαν ότι δεν περιμένουν απολύτως τίποτα από τον Εθνικό Διάλογο και από τον Μακρόν, ενώ πλέον έχουν συνηθίσει να τον βλέπουν να μιλάει συνέχεια στην τηλεόραση χωρίς να κάνει τίποτα για το λαό και τα προβλήματά του. Ο κυβερνητικός ελιγμός λειτούργησε σαν κόκκινο πανί για τους διαδηλωτές που έδωσαν συνειδητά συγκρουσιακό χαρακτήρα στη διαδήλωση του Σαββάτου, μετατρέποντάς την σε ταφόπλακα του πολλά υποσχόμενου «Εθνικού Διαλόγου».

Τα Κίτρινα Γιλέκα ανακοίνωσαν ότι θα συνεχίσουν τις διαδηλώσεις για όσο χρειαστεί, ενώ σχεδόν όλες οι μεγάλες τριτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις έχουν καλέσει σε διαδηλώσεις αλληλεγγύης στο Παρίσι και αλλού.

Γόρδιος δεσμός το Brexit

Πόρτα έφαγε η βρετανίδα πρωθυπουργός Τερίζα Μέι από τον πρόεδρο της Βουλής των Κοινοτήτων Τζον Μπέρκκου, σχετικά με την ψηφοφορία για τρίτη φορά επί της συμφωνίας της με την ΕΕ για το Brexit. Ο Μπέρκκου απαγόρευσε στη Μέι να καταθέσει για μία ακόμα φορά προς ψηφοφορία το σχέδιο συμφωνίας, αν δεν έχει ουσιαστικές αλλαγές και όχι μόνο φραστικές, αφού έχει απορριφθεί δύο φορές ως τώρα με μεγάλη πλειοψηφία. Ετσι, όπως υποστήριξε ο βρετανικός Γκάρντιαν, η χώρα βυθίζεται σε «συνταγματικό χάος», με τα περιθώρια της Μέι να στενεύουν ασφυκτικά.

Επόμενος σταθμός η συνάντηση κορυφής της ΕΕ στις 20 και 21 Μάρτη (θα έχει ολοκληρωθεί όταν διαβάσετε αυτές τις γραμμές), στην οποία η Μέι αναμένεται να υποβάλει το αίτημα της παράτασης της αποχώρησης, την οποία λογικά θα της τη δώσουν, αφού δεν υπάρχει άλλη επιλογή προκειμένου να αποφευχθεί μια άτακτη αποχώρηση που δε θα συνέφερε καμία πλευρά. Αλλωστε, την περασμένη βδομάδα η Μέι πήρε και τη συγκατάθεση της Βουλής, ώστε να παραταθεί η αποχώρηση από την ΕΕ τουλάχιστον μέχρι τα τέλη Ιούνη.

Κι αυτό όμως δε θα γίνει εύκολα. Ο διαπραγματευτής της ΕΕ Μισέλ Μπαρνιέ ζήτησε από τη Μέι να ξεκαθαρίσει πώς θα προχωρήσει από δω και μπρος και πώς θα αποφύγει την επανάληψη του μέχρι τώρα ναυαγίου για την επικύρωση της συμφωνίας εξόδου από την ΕΕ προκειμένου να δώσει την παράταση. «Αυξάνει μια παράταση τις πιθανότητες επικύρωσης της συμφωνίας αποχώρησης; Θα

ζητήσει η Βρετανία παράταση επειδή θέλει λίγο περισσότερο χρόνο για να ξαναδουλέψει την πολιτική διακήρυξη (σ.σ. για τη μελλοντική σχέση Βρετανίας-ΕΕ); Ποιος θα είναι ο σκοπός και η έκβαση μιας παράτασης; Πώς μπορούμε να διασφαλίσουμε ότι στο τέλος μιας πιθανής παράτασης δε θα βρεθούμε στην ίδια κατάσταση με σήμερα;». Αυτά τα ερωτήματα έθεσε ο Μπαρνιέ, τονίζοντας ότι η ΕΕ πρέπει να σταθμίσει το οικονομικό και πολιτικό κόστος που θα έχει από μια αναβολή του Brexit, σε σχέση με τα πιθανά οφέλη. Ανεβάζοντας ακόμα πιο πολύ τους τόνους δήλωσε ότι «η ψήφος εναντίον ενός Brexit χωρίς συμφωνία δε θα το εμποδίσει να συμβεί». Γι' αυτό, «όλοι πρέπει τώρα να ολοκληρώσουν τις προετοιμασίες ενόψει του σενάριου ενός άτακτου Brexit». «Από την πλευρά της ΕΕ είμαστε έτοιμοι γι' αυτό το ενδεχόμενο», κατέληξε με νόημα.

Η σκληρή τοποθέτηση του Μπαρνιέ αντανακλά περισσότερο τη γαλλική στάση (που ήταν πάντοτε ιδιαίτερα σκληρή έναντι της Βρετανίας), παρά την κυρίαρχη άποψη εντός της ΕΕ. Ο Μπαρνιέ έθεσε ερωτήματα, όμως εκπρόσωπος της γαλλικής προεδρίας δήλωσε, διατηρώντας την ανωνυμία του (για ευνόητους λόγους, για να μη δεσμεύει τον Μακρόν), ότι η Γαλλία μπορεί να θέσει βέτο σε οποιοδήποτε αίτημα της Βρετανίας για αναβολή του Brexit, αν αυτό το αίτημα απλά μεταθέτει το πρόβλημα, χωρίς να προτείνει μια διέξοδο από το σημερινό τέλμα, ή αν θέτει σε διακινδύνευση την ομαλή λειτουργία των ευρωπαϊκών θεσμών. Μπορεί κανείς να καταλάβει αυτή τη φραστική σκλήρυνση της γαλ-

λικής στάσης, αν αναλογιστεί ότι ο Μακρόν αντιμετωπίζει τον κίνδυνο να έρθει στις ευρωεκλογές δεύτερος πίσω από τη Λεπέν. Μια... εσάνς «ευρωσκεπτικισμού» είναι απαραίτητη στον βοναπαρτίσκο του Ελιζέ.

Αντίθετα, η Μέρκελ φόρεσε και πάλι το ύφος της συμπονετικής «μητερούλας» (αυτό είναι το πολιτικό της παρατσούκλι στη Γερμανία) και δήλωσε: «Θα δώσω μάχη μέχρι το τελευταίο λεπτό της 29ης του Μάρτη για μια ομαλή αποχώρηση της Βρετανίας. Δεν έχουμε πολύ χρόνο γι' αυτό».

Με τα σημαντικότερα προβλήματα να παραμένουν άλυτα, η Μέι δεν έχει πολλές επιλογές. Είτε θα καταφέρει να άρει τα προβλήματα, διαπραγματευόμενη μία νέα διαφοροποιημένη συμφωνία με την ΕΕ (πράγμα δύσκολο -για να μην πούμε αδύνατο- αφού η ΕΕ έχει ξεκαθαρίσει ότι δεν υπάρχει περίπτωση να αλλάξει η συμφωνία), είτε θα πάει σε νέο δημοψήφισμα (που δεν το θέλει με τίποτα, γιατί αν αυτό οδηγήσει σε «ναι στην παραμονή στην ΕΕ», θα ρεζιλευτεί το πολιτικό σύστημα της χώρας που εδώ και δυο χρόνια ταλανίζεται από το Brexit), είτε θα παραιτηθεί αποδεχόμενη την ήττα της. Εναλλακτικά σενάρια δε φαίνεται να υπάρχουν. Σύμφωνα με το BBC, η Μέι σκοπεύει να ζητήσει μια μετάθεση του Brexit για τις 30 του Ιούνη, με δυνατότητα όμως περαιτέρω παράτασης που μπορεί να φτάσει και τα δύο χρόνια!

Το Brexit αποδεικνύεται γόρδιος δεσμός που κανείς δε γνωρίζει ακόμα πώς μπορεί να λυθεί. Η θηλιά βρίσκεται στο λαιμό της Βρετανίας που φαίνεται να μην ξέρει πώς θα διαχειριστεί την κατάσταση που έχει προκύψει.

Γιατί βρυχάται ο Ερντογάν;

Ο Ερντογάν έχει μπροστά του δημοτικές και περιφερειακές εκλογές. Τις οποίες έχει πάρει πάνω του, περιορίζοντας τους υποψήφιους του κόμματός του σε δεύτερους ρόλους. Θέλει να πάρει οπωσδήποτε την Κωνσταντινούπολη και την Αγκυρα, γιατί αν χάσει τη μία από τις δύο, θα είναι σαν να σηματοδοτείται η αρχή της αποδρομής του από τη εξουσία. Γυρίζει, λοιπόν, όλη τη χώρα και εκφωνεί πύρινες ομιλίες, με το δικό του ιδιαίτερο τρόπο, της λαϊκής γλώσσας, των καλαμπουριών, των απαγγελιών, εν είδει κονφερανσιέ αναφυκτήριου (ή παραμυθιά, για να είμαστε πιο κοντά στο κλίμα της Ανατολής), στοιχεία που τον κατέστησαν κυρίαρχη πολιτική προσωπικότητα στην Τουρκία κατά τις τελευταίες δυο δεκαετίες.

Τι άλλο θα περίμενε κανείς, ενόψει των παραπάνω, εκτός από το να διανθίζει τις ομιλίες του με γερές δόσεις ισλαμοεθνικισμού; Μήπως κάνουν τίποτα διαφορετικό οι «δικοί μας» αστοί πολιτικοί; Η αστική πολιτική στην Ελλάδα, όμως, που δεν μπορεί να ζήσει χωρίς ισχυρές δόσεις «εξ Ανατολών κινδύνου», χρησιμοποιεί σε υπερβολικές δόσεις όλη τη «μακεδονομαχική» σαβούρα και την ίδια ώρα ενοχλείται όταν ο Ερντογάν δηλώνει ότι «η Ιστανμπούλ δε θα γίνει Κωνσταντινούπολη» ή όταν αναθυμιάται ότι το 1922 «πετάξαμε τους γκιαουρήδες στη θάλασσα».

Ο Ερντογάν δεν αγνοεί, βέβαια, ότι και το Ιστανμπούλ δεν είναι παρά μια παραφθορά του ελληνικού «εις την Πόλη» και ότι είτε Κωνσταντινούπολη πεις είτε Ιστανμπούλ, είτε Σμύρνη πεις είτε Ιζμίρ, για τις ίδιες πόλεις μιλάς, που είναι φυσικά πό-

λεις του τουρκικού κράτους. Με την ίδια λογική, θα έπρεπε να ενοχλούνται οι Έλληνες που στα τουρκικά (όπως και στα αραβικά) ονομάζονται Γιουνάν (κι αυτό παραφθορά του ελληνικού Ιωνες είναι). Οπως θα έπρεπε να ενοχλούνται τόσοι λαοί που σε άλλες γλώσσες έχουν διαφορετικά ονόματα (από τους Φρανσέζους που εμείς τους αποκαλούμε Γάλλους, μέχρι τους Έλληνες που σε όλες σχεδόν τις δυτικές γλώσσες αποκαλούνται με κάποια παραφθορά της λέξης Γραικοί). Αυτά, όμως, είναι «φιλά γράμματα» για τη βαλκανική γειτονία μας, όπου η καλλιέργεια του εθνικιστικού μίσους ανάμεσα στους λαούς εξακολουθεί να παραμένει το καλύτερο δυναμωτικό για όλες τις αστικές κλίκες.

Και βέβαια, η ελληνική εθνικιστική προπαγάνδα κάνει πως δεν ξέρει ότι για το σύγχρονο τουρκικό κράτος η εκδίωξη του ελληνικού στρατού το 1922 είναι εθνική γιορτή (όπως η δική μας 25η του Μάρτη). Κι όταν το τουρκικό ΥΠΕΞ χαρακτηρίζει «εξαιρετικά ατυχή» την αντίδραση της Αθήνας και υπενθυμίζει ότι ο ελληνικός στρατός που εισέβαλε το 1922 προσπάθησε να καταλάβει την Ανατολία, η απάντηση είναι ακόμα πιο δυνατές εθνικιστικές κραυγές.

Ο Ερντογάν, πέρα από τις εκλογές, έχει κι έναν ακόμα λόγο να βρυχάται σε εθνικιστικούς τόνους. Η νέα τριμερής Ισραήλ-Ελλάδας-Κύπρου γίνεται με την παρουσία (και υπό την υψηλή επιστοασία) του Μάικ Πομπέο. Ο τούρκος πρόεδρος πρέπει να υπενθυμίσει ότι καμιά διευθέτηση στην ευρύτερη περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου δεν μπορεί να γίνει ερήμην της Τουρκίας.

στο ψαχνό

Ταξική ανασυγκρότηση

Εννιά χρόνια μετά τα Μνημόνια και κάμποσες δεκαετίες μετά την αστικοποίηση του γραφειοκρατικού συνδικαλισμού, ο Περισσός «θυμήθηκε» ότι οι πρασινογάλαζοι συνδικαλιστές κάνουν νοθείες, συνεργάζονται με τα αφεντικά, βάζουν διευθυντικά στελέχη στα συνδικάτα κτλ. και ξεκίνησε τον «υπέρ πάντων αγώνα», διαλύοντας συνέδρια και παίζοντας ξύλο με τους μπράβους που κουβαλούν οι άλλοι.

Ποιο είναι το επίδικο; Οι συσχετισμοί στα συνδικαλιστικά όργανα και ειδικά στη ΓΣΕΕ. Και ποια είναι η κατάληξη; Αν κρίνουμε από τις εξελίξεις στην Ομοσπονδία Ιδιωτικών Υπαλλήλων (ΟΙΥΕ), ο τελικός, ο αμερόληπτος κριτής, αυτός που θα δώσει δίκαιη λύση στην κρίση, είναι η αστική Δικαιοσύνη. Ναι, οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ κατέθεσαν προσφυγή στην αστική Δικαιοσύνη (την ίδια που δεν έχει αφήσει απεργία που να μην τη βγάλει παράνομη και καταχρηστική), ζητώντας της να διορίσει διοίκηση στην ΟΙΥΕ, αποτελούμενη από 21 μέλη του ΠΑΜΕ! Πλήρως ευχαριστημένοι θα είναι αν το δικαστήριο διορίσει την προηγούμενη διοίκηση. Γιατί το ΠΑΜΕ θα έχει τις ίδιες έδρες, ενώ αν γινόταν το συνέδριο μάλλον θα έπαιρνε λιγότερες (οι άλλοι είχαν στο πλευρό τους πολλές καπιταλιστικές επιχειρήσεις του εμπόριου, εξασφαλίζοντας πολλά «κουκιά»).

Πρόκειται για μια μάχη μηχανισμών ανάμεσα σε διαφορετικές μερίδες της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, καμιά από τις οποίες δεν έχει την παραμικρή σχέση με τα ταξικά συμφέροντα της εργατικής τάξης. Δεν μπορεί να εκφράσει αυτά τα συμφέροντα ούτε στο στοιχειώδες, στο ελάχιστο διεκδικητικό επίπεδο. Κι αυτό δεν μπορεί να κρυφτεί, όσο ταξικό βερμπαλισμό κι αν επιστρατεύσουν.

Η ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος παραμένει ζητούμενο εδώ και πολλά χρόνια. Από τότε που η συνδικαλιστική γραφειοκρατία εγκατέλειψε ακόμα και τον στοιχειώδη οικονομικό διεκδικητισμό και ολοκλήρωσε την αστικοποίησή της.

Αυτό το καθήκον, όμως, δεν μπορεί να αχθεί σε πέρας με βουλευσιαρχικές αναλύσεις και συνεχείς αγωνιστικές εκκλήσεις που πέφτουν στο κενό, καθώς δε βρίσκουν αποδέκτες εκεί που απευθύνονται.

Είναι καθήκον μακράς πνοής, που απαιτεί συνεχή συστηματική δουλειά μέσα στην εργατική τάξη, μακριά από τα μάτια των αφεντικών και των ρουφιάνων τους, μακριά από τα μάτια των εκπροσώπων της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Μόνο με τέτοια δουλειά μπορούν να χτιστούν σχέσεις εμπιστοσύνης ανάμεσα στους πρωτοπόρους εργάτες και τους συναδέλφους τους. Οι σχέσεις εμπιστοσύνης που χτίζονται σήμερα θ' αποτελέσουν το θεμέλιο για την αυριανή συνάντηση ενός νέου ξεσηκωμού του αυθόρμητου κινήματος της τάξης με την οργανωμένη πρωτοπορία της, ώστε μέσα από τη συγχώνευση αυτών των δύο πλευρών του κινήματος, του αυθόρμητου και του συνειδητού, να επιτευχθεί μια πραγματική (και όχι εικονική ή υποκριτική) ταξική ανασυγκρότηση.

Μπορεί αυτό το καθήκον, με το στρατηγικό ορίζοντα και με το ξεκάθαρο ταξικό στίγμα, να αχθεί σε πέρας μέσα από το σύστημα του αστικοποιημένου γραφειοκρατικού συνδικαλισμού; Είναι η ταξική ανασυγκρότηση υπόθεση αλλαγής συσχετισμών στο αστικό συνδικαλιστικό σύστημα; Είναι σαν να πιστεύει κανείς ότι το πέρασμα στον κομμουνισμό είναι υπόθεση διαδοχικών κοινοβουλευτικών νικών.

Η στρατηγική της ταξικής ανασυγκρότησης μπορεί να υλοποιηθεί μόνο μέσα από την πλήρη ρήξη με την αστικοποιημένη γραφειοκρατία και το σύστημά της.

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΤΑΜΠΛΟ. Αφού έκανε τη «μεγάλη εμφάνιση» στο πλευρό του Ούντο Μπούλμαν, για να διαφημίσει την αναγκαιότητα της ενότητας των «προοδευτικών δυνάμεων» σε ευρωπαϊκό επίπεδο, ο Τσίπρας εκφώνησε και μια σύντομη ομιλία σε εκδήλωση της «Ευρωπαϊκής Αριστεράς», που είχε ως κεντρικό σύνθημα: «Για ένα νέο αριστερό, προοδευτικό πόλο - Για την Ευρώπη των Πολλών». Η διαφορά «στρατηγικής» είναι προφανής. Η ευρωπαϊκή ψευτοαριστερά θέλει δικό της «προοδευτικό» πόλο, ενώ ο Τσίπρας έχει επιλέξει να πάει με τη σοσιαλδημοκρατία. Λογικό από την πλευρά του. Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι κόμμα εξουσίας και θέλει είτε να παραμείνει στην κυβέρνηση είτε να επανέλθει σ' αυτή. Αρα, πρέπει να συμμαχήσει με την ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία. Αντίθετα, η γερμανική ψευτοαριστερά, που κάνει κουμάντο στην ευρωομάδα GUE/NGL είναι μια μικρή αντιπολιτευόμενη κοινοβουλευτική δύναμη, που μόνο όταν εμφανίζεται ως εχθρική προς τη γερμανική σοσιαλδημοκρατία (στην οποία ανήκει και ο Μπούλμαν) μπορεί να έχει ελπίδες να βελτιώσει λίγο τη θέση της. Δεν είναι τυχαίο, λοιπόν, που από πλευράς ΣΥΡΙΖΑ η συγκεκριμένη εκδήλωση υποβαθμίστηκε (θάφτηκε θα λέγαμε). Ο Τσίπρας, βέβαια, πήγε και μίλησε, γιατί θέλει να παίζει σε όλα τα ταμπλό και να πάρει από το καθένα ό,τι περισσότερο μπορεί να πάρει.

KONTPEΣ

Ανατριχίλα

Δεν μας φαίνεται και τόσο... αγνός και αφελής ο αλεξιπτωτιστής που τράβηξε τον εαυτό του να τραγουδάει το «Μακεδονία ξακουστή» εν ώρα πτώσης. Η ανάρτησή του στο facebook δείχνει πολύ μελετημένη. Ούτε γραφείο Τύπου αστικού κόμματος να την έγραφε (ή μήπως την έγραψε;).

«Αισθάνομαι βαθιά μέσα στο μυαλό και την καρδιά μου, ότι δεν ατίμωσα τίποτε, δεν ντρόπιασα κανέναν, δεν απειλήθηκε ουδείς, δεν στεναχώρεσα έστω και έναν Έλληνα, ένστολο ή μη». Ξεκινάμε από το συλλογικό επίπεδο, για να πάμε μετά στο ατομικό: «Η πράξη μου που τόσο έχει συζητηθεί, αφορούσε όλα όσα το ηθικό μου, η περηφάνια μου, η αφοσίωσή μου και το σθένος, το ηθικό μου ανάστημα μου υπαγόρευσαν». Αμέσως μετά, η απαραίτητη για «στρατόγκαβλο» «προσοχή»: «Αποδέχομαι την όποια τιμωρία από τους ανωτέρους μου, την όποια απόφαση τους και είμαι στη διάθεση της πατρίδας μου για ό,τι μου αιτηθεί». Και ως κατακλείδα το πολιτικό μήνυμα: «Ενα μεγάλο ευχαριστώ και σε όσους αντιλαμβάνονται και επισημαίνουν πως η αγάπη για την πατρίδα την ιστορία και τις θυσίες των προγόνων μας, δεν έχει καμία σχέση ούτε με φασισμό ούτε με ακραίες ιδεολογικές κατευθύνσεις».

«Δεν είμαστε φασίστες, είμαστε πατριώτες» ήταν το μήνυμα αυτών που διοργάνωναν τα εθνικοφασιστικά συλλαλητήρια. «Δεν είμαστε ναζί, είμαστε έλληνες εθνικιστές», φωνάζουν ο φίρερ και τα στελέχη της νεοναζιστικής συμμορίας.

Πονηρός πολιτευτής

Από ένα στέλεχος (αντιπρόεδρο) της Forza Italia, του κόμματος του Μπερλουσκόνι, όπως ο πρόεδρος του Ευρωκοινοβουλίου Αντόνιο Ταγιάνι, θα έπρεπε να περιμένουμε τον θαυμασμό για τον Ντούτσε. Όταν αυτή τη στιγμή στην Ιτα-

λία ανερχόμενος πολιτικός αστέρας είναι ο Ματέο Σαλβίνι, της νεοφασιστικής Λέγκα, θα έπρεπε να περιμένουμε από τους καλυμμένους νεοφασίστες να κλείνουν το μάτι σε όσους γοητεύονται από τη φασιστική παράδοση. Εδώ ταξιδεύεις στην Ιταλία, σταματάς σ' ένα βενζινάδικο και βλέπεις να πωλούνται αγαλματίδια του Μουσολίνι. Για να τα πουλάνε, σημαίνει πως κάποιοι τα αγοράζουν.

Φυσικά, ο Ταγιάνι είναι πονηρός. Υπερασπίστηκε τον Μουσολίνι με τον τρόπο που κάποιοι καλυμμένοι φασίστες στη χώρα μας υπερασπίζονται τη χούντα. «Εφταξε δρόμους, γέφυρες, κτίρια, ανέπλασε τόσα μέρη της Ιταλίας μας»...

Lifestyle

Ο γιος της Ντόρας έκρινε σκόπιμο να μας υπενθυμίσει ότι έκλεισε τα 41. Στη σχετική ανάρτηση στα λεγόμενα social media έβαλε μια φωτογραφία του πάνω σε πατίνι σε κάποιον από τους δρόμους του ιστορικού κέντρου της Αθήνας. Είναι η καινούργια μόδα του χιπστερισμού. Και ο Μπακογιάννης βρίσκεται στο στοιχείο του. Φυσικά, κάθε χίπστερ που σέβεται τον εαυτό του παρκάρει την αμαξάρα του σε κάποιο πάρκινγκ, βγάζει από το χώρο αποσκευών το ηλεκτρικό πατίνι, φοράει το πιο ηλίθιο χαμόγελό του (σε στιλ «κοιτάξτε με πως πατινάρω») και πάει στο καφέ ή στο μπαρ (ανάλογα την ώρα) του ιστορικού κέντρου για να βρει τους ομοίους του.

Ανευ σημασίας

Ενα άρθρο στην «Καθημερινή» και μια ομιλία στη Θεσσαλονίκη (η πρώτη μετά από πολλά χρόνια) αποτελούν μια... ασυνήθιστη δραστηριότητα για τον Σημίτη. Το μόνο σίγουρο είναι πως δεν αποφάσισε να δραστηριοποιηθεί

Γελοία συνωμοσιολογία

Για τον Γιώργο Παπαχρήστο των «Νέων», η δίκη της Χρυσής Αυγής δεν έχει τελειώσει ακόμα με εντολή Τσίπρα. Όπως έγραψε, «λογικά το δικαστήριο έχει διαμορφώσει άποψη - τέσσερα χρόνια τώρα! Ακουσε τους μάρτυρες, είδε τα στοιχεία, τι άλλο πρέπει να γίνει για να εκδοθεί απόφαση γι' αυτό το φασιστικό έγκλημα, για το οποίο υπεύθυνο είναι το νεοναζιστικό μόρφωμα;». Με ύφος χιλίων συνωμοσιολόγων ο αρθρογράφος καταλήγει ότι κατά τη γνώμη του το δικαστήριο «κρατάει ανοιχτή την υπόθεση για να μπορεί να δηλώνει ότι είναι ζωντανός ο κίνδυνος από τη φασιστική Ακροδεξιά. Και παράλληλα, να συντηρεί το μόρφωμα, το οποίο μετά την καταδίκη, τη βέβαιη καταδίκη από το δικαστήριο για τη δολοφονία του Φύσσα, πιθανότατα να μην έχει δικαίωμα συμμετοχής στις εκλογές, άρα οι ψηφοφόροι του κάπου θα οδεύσουν, και προφανώς όχι προς τον ΣΥΡΙΖΑ».

Ο άνθρωπος δεν έχει την παραμικρή ιδέα για την εν εξελίξει δίκη. Πιστεύει ότι αυτή αφορά μόνο τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα, ενώ αφορά και τις δολοφονικές επιθέσεις στο ΠΑΜΕ και σε αιγύπτιους αλιεργάτες και επιπρόσθετα αφορά και τη συμμετοχή και διεύθυνση εγκληματικής οργάνωσης (αυτές οι κατηγορίες αφορούν τον φίρερ και τους βουλευτές). Δεύτερο και κυριότερο, η ακροαματική διαδικασία δεν έχει ολοκληρωθεί, όπως γράφει. Οι μάρτυρες υπεράσπισης των νεοναζιστών έχουν αρχίσει να καταθέτουν μόλις στις τελευταίες συνεδριάσεις. Οι νεοναζί κάνουν καθυστέρηση. Αυτό είναι προφανές για όποιον παρακολουθεί τη δίκη. Αυτό, όμως δεν μπορούμε να το χρεώσουμε στον ΣΥΡΙΖΑ. Τόσα άλλα ναι (μεταξύ των οποίων και αβάντα στους νεοναζί), όχι όμως την καθυστέρηση της δίκης.

για λογαριασμό του ΠΑΣΟΚ (δεν πρέπει να του το ζήτησαν κιό-
λας, γιατί έχει πλέον καταστεί «τοξικός»). Αλλωστε, στο άρθρο
στην «Καθημερινή» (η ομιλία στη Θεσσαλονίκη δεν είχε γίνει
ακόμα, όταν γραφόταν αυτό το σχόλιο) δε λέει λέξη για το ΠΑ-
ΣΟΚ. Επαναλαμβάνει απλώς μερικά γενικόλογα (και ανιαρά)
φληναφήματα για τον «ευρωπαϊσμό». Μάλλον προσπαθεί να
εκμεταλλευτεί τη συγκυρία για να «ξεπλυθεί» ο ίδιος, μετά τις
πρόσφατες εξελίξεις (κορυφαία, οι αποκαλύψεις Τσουκάτου για
το παραδάκι που εισέρρεε στα πασοκικά ταμεία από καπιταλι-
στές). Να πείσει ότι, ανεξάρτητα από το τι έκαναν οι στενοί του
συνεργάτες, αυτός ήταν και παραμένει... εθνικό κεφάλαιο. Αδίκος
κόπος. Δεν υπάρχει άνθρωπος στη χώρα που ν' ακούει το όνομα
Σημίτης και να μη κάνει τη γνωστή «μούτα» της απόλυτης απο-
στροφής. Το επιχείρημα «οι άλλοι έκλεβαν, εγώ ήμουν καθαρός»
δεν πείθει κανέναν.

Μισο-para-μόρφωση

Η Νοτοπούλου ζήτησε «να επανανοματοδοτήσουμε την πολιτι-
κή». Σε εποχές που τιμούσαν τους ποιητές και τη λεξιπλασία τους,
θα την έραιναν με ροδοπέταλα. Στους πεζούς καιρούς μας την
πήραν στην πλάκα. Εντάξει, ρε παιδιά, η κοπέλα έμπλεξε το νόη-
μα με το όνομα. Κάπου, κάποτε είχε ακούσει κάποιον να μιλά για
επανανοηματοδότηση, ο τύπος ήταν ταχυλόγος, δεν πρόλαβε να
τ' ακούσει καλά, σου λέει για αλλαγή ονόματος πρόκειται και έτσι
της προέκυψε η «επανανοματοδότηση». Εδώ ο Τσίπρας νόμιζε
στα σοβαρά ότι είναι άλλο νησί η Λέσβος και άλλο η Μυτιλήνη,
εσάς η ευειδής Νοτοπούλου σας μάρανε;

Στα τέσσερα

Μην τρέχει ο νους σας στο... κακό διαβάζοντας τον τίτλο. Όχι,
δε γίναμε Καμμένοι. Στο χωρισμό στα τέσσερα της άλλοτε ενι-
αίας ΔΗΜΑΡ αναφερόμαστε. Ενα κομμάτι το πήρε μαζί του ο
κυρ-Φώτης ο Κουβέλης για να φτιάξει μια παρέα το όνομα της
οποίας δεν το θυμόμαστε. Ενα άλλο κομμάτι το πήρε ο Σπύρος ο
Λυκούδης και έφτιαξε την παρέα των ΜΕΤΑρρυθμιστών, η οποία
συνεργάστηκε με το Ποτάμι και ο Σπύρος ξαναέγινε βουλευτής.
Το τρίτο κομμάτι (μάλλον το μεγαλύτερο) συνεργάστηκε με το
ΠΑΣΟΚ και εξέλεξε βουλευτή τον Θεοχαρόπουλο (με το ψηφο-
δέλτιο Επικρατείας του ΠΑΣΟΚ, γιατί με σταυρό δε θα έβγαине
ούτε στην πατρίδα του, την Πιερία). Αυτό το κομμάτι ξαναδια-
σπάστηκε τώρα. Ο Θεοχαρόπουλος με τον Χατζησωκράτη την
έκαναν από το ΚΙΝΑΛ και άρχισαν τα νταλαβέρια με τον Λυκού-
δη και με τον κυρ-Φώτη. Ο Μαργαρίτης πήρε τη δική του παρέα
και παρέμεινε στο ΚΙΝΑΛ. Τόσες διασπάσεις, ούτε τροτσικιστική
ομάδα...

Για να μην ξεχνιόμαστε

«Ισως είναι το ζώδιό μου μα τραβάω σαν μαγνήτης τις αντιπα-
ραθέσεις. Είμαι το κόκκινο πανί, επειδή είμαι Ταύρος εκπέμπω
μία ενέργεια που θέλουν να μου επιτεθούν». Ουδείς από τον ΣΥ-
ΡΙΖΑ διανοήθηκε να πει στην κυρία Μεγαλοοικονόμου να πάψει
να περιφέρεται στα κανάλια και να λέει βλακείες. Για κάτι άλλο
τόλμησε μια συριζαία να της πει κάτι στη συνεδρίαση της κοινο-
βουλευτικής ομάδας, με αποτέλεσμα να ξυπνήσει ο... ταύρος και
ν' απειλεί η Θεodώρα ότι θα αποχωρήσει. Δεν αποχώρησε τελικά,
αλλά ο... σύντροφος πήραν το μήνυμα.

Επιστήμονας-στρουθοκάμηλος...

Ο ομότιμος καθηγητής του ΕΚΠΑ Γ. Μπαμπινιώτης δήλωσε:
«Η αποδεξιγμένη ευαισθησία των πανεπιστημιακών καθηγητών
και των πανεπιστημίων μας γενικότερα είμαι βέβαιος ότι δεν θα
επιτρέψει να ευοδωθούν πονηρές επιθυμίες και βλέψεις των
ιθυνόντων των Σκοπίων (νυν Βόρειας Μακεδονίας) να διδαχθεί
σε ελληνικά πανεπιστήμια η με κυριλλικό αλφάβητο γραφόμενη
σλαβική βουλγαροσερβική γλώσσα τής γείτονος χώρας όσο εξα-
κολουθεί να φέρει το ψευδές όνομα “Μακεδονική γλώσσα”, ένα
όνομα-όχημα ταυτότητας εθνικιστικού σφετερισμού της Ιστορίας
και του Πολιτισμού της ελληνικής Μακεδονίας».

Ο τύπος αυτός θέλει να λέγεται επιστήμονας! Αυτή η γλώσ-
σα ονομάζεται επισήμως μακεδονική εδώ και 75 χρόνια (από το
1944), χωρίς οι Μπαμπινιώτηδες να έχουν πρόβλημα. Και βέβαια,
θα εξακολουθήσει να διδάσκεται στα ανά τον κόσμο πανεπιστή-
μια βαλκανικών, σλαβικών και ανατολικών σπουδών, σε πείσμα
των Μπαμπινιώτηδων που νομίζουν ότι κρύβοντας το κεφάλι τους
στην άμμο εξαφανίζουν την πραγματικότητα. Φαντάζεστε έναν
έλληνα γλωσσολόγο να πηγαίνει σε διεθνές συνέδριο και να λέει
στους συναδέλφους του ότι δεν υπάρχει μακεδονική γλώσσα;
Ούτε ο Μπαμπινιώτης θα τολμούσε κάτι τέτοιο. Βαμμένος εθνι-
κιστής είναι, όχι βλαξ.

Ερημος και μόνος

Τρεις αντιδήμαρχοι του Καμίνη είναι υποψήφιοι με το συνδυα-
σμό του Μπακογιάννη. Κι ο Καμίνης δεν έχει κάνει ούτε μια κοινή
εμφάνιση με τον Γερουλάνο, ούτε μια δήλωση στήριξής του. Ετσι,
ο Πολ περιφέρεται έρημος και μόνος, χωρίς πολλά λεφτά (δε θα
βάλει από την τσέπη του, όπως αντιλαμβάνεστε), αντιμέτωπος
με τον blitz krieg των Μητσοτάκηδων.

Οργιο παρανομιών και προκλητικότητας για το γήπεδο Μελισσανίδα

20 εκατομμύρια δώρο από την Περιφέρεια Αττικής

Είδση πρώτη: Η Περιφέρεια Αττικής
ενέκρινε τη χορήγηση 20 εκατ. ευρώ για
την αποπεράτωση του γηπέδου Μελισσα-
νίδα στη Νέα Φιλαδέλφεια. Μην υπερδευ-
τείτε: τα λεφτά είναι για την αποπεράτωση
του γηπέδου, την οποία έχουν βαφτίσει «β'
φάση», όχι για την υπογειοποίηση. Γι' αυτήν
θα διατεθούν άλλα 17 εκατ. ευρώ, για να
φτάσει η συνολική δωρεά προς την καπι-
ταλιστική επιχείρηση του Μελισσανίδη τα
37 εκατ. ευρώ.

Είδση δεύτερη: Το γεγονός ότι η από-
φαση πάρθηκε στο περιφερειακό συμβού-
λιο λίγο πριν από τις εκλογές δε θεωρήθηκε
σκανδαλώδες. Πλην της «Λαϊκής Συσπεί-
ρωσης» (Περισός), της «Αντικαπιταλιστι-
κής Ανατροπής» (ΑΝΤΑΡΣΥΑ) και ορισμέ-
νων συμβούλων που έχουν αποχωρήσει
από την παράταξη Δούρου και τριών συμ-
βούλων της Δούρου (μεταξύ των οποίων και
ένας αντιπεριφερειάρχης), η δωρεά των 20
εκατ. ευρώ ψηφίστηκε «μονοκούκι» από τις
παρατάξεις ΣΥΡΙΖΑ, ΝΔ και ΠΑΣΟΚ. Αλ-
λωστε, η σχετική δωρεά είχε προβλεφθεί
από την προηγούμενη περιφερειακή αρχή
(Σγουρός). Η Δούρου την κατήγγειλε κατά
την προεκλογική περίοδο του 2014, αλλά
αυτά είναι... περασμένα ξεχασμένα.

«Είδση» τρίτη (fake news): Η «Δικέ-
φαλος 1924» ΑΕ αποσύρεται και το γήπεδο
θα ανήκει αποκλειστικά στην Ερασιτεχνική
ΑΕΚ.

Το γεγονός ότι η περιφέρεια παίρνει 37
εκατ. ευρώ από το ταμείο της και τα δίνει
σε μια καπιταλιστική επιχείρηση, για να
φτιάξει ένα γήπεδο το οποίο δε θα έχει ού-
τε κατ' επιφαση κοινωνική χρήση (προβλέ-
πεται ρητά και κατηγορηματικά ότι προορί-
ζεται για χρήση μόνο από την επαγγελμα-
τική ποδοσφαιρική ομάδα της ΠΑΕ ΑΕΚ),
σε μια περίοδο που κόσμος πνίγεται επειδή
δεν κατασκευάζονται οι απαραίτητες υπο-
δομές ή καίγεται για τους ίδιους λόγους,
συνιστά τεράστια πρόκληση. Δε χρειάζεται
να πούμε τίποτ' άλλο, το αντιλαμβάνεται ο
καθένας που δεν είναι τυφλωμένος από το
τοξικό οπαδιλίκι. Εκείνο που θέλουμε να
σχολιάσουμε είναι πως στη συγκεκριμένη
περίπτωση η αστική νομιμότητα εξακολου-
θεί να γίνεται κόσκινο, προκειμένου να δο-
θεί νομότυπος χαρακτήρας στις προκλητι-
κές χαριστικές ενέργειες του κράτους προς
έναν επιχειρηματία.

Η μέθοδος που εφαρμόζεται προκειμέ-
νου να «εξυπηρετηθεί» ο Μελισσανίδης
θυμίζει ακορντεόν. Η νομιμότητα ανοίγει
και κλείνει ανάλογα με τη φάση που βρι-
σκόμαστε.

Ο Μελισσανίδης ξεκίνησε με μια σύμ-
βαση παραχώρησης από την Ερασιτεχνι-
κή ΑΕΚ προς την εταιρία του («Δικέφαλος
1924» ΑΕ), βάσει της οποίας η ΑΕΚ παρα-
χωρούσε «τα πάντα όλα» στην ιδιωτική
εταιρία για μισό αιώνα. Ήταν μια παράνομη
απ' όλες τις απόψεις σύμβαση. Καταρχάς,
ουσιαστικά, διότι απαγορεύεται να μεταβι-
βαστεί σε κερδοσκοπικό νομικό πρόσωπο,
ένα οικόπεδο που έχει παραχωρηθεί για
την ανάπτυξη κοινωφελών δράσεων και ως
εκ τούτου είναι πράγμα εκτός συναλλαγής.
Δεύτερο, τυπικά, διότι η παραχώρηση έγινε
από μια γενική συνέλευση που συγκλήθη-
κε παράνομα, από ένα ΔΣ που ήταν ήδη
έκπτωτο. Επ' αυτού εκδόθηκε και σχετική
δικαστική απόφαση, μετά από προσφυγή

μελών της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ (τις επόμε-
νες μέρες έχει προσδιοριστεί η εκδίκαση
της υπόθεσης σε δεύτερο βαθμό, μετά από
έφεση που κατέθεσαν οι έκπτωτοι).

Παρά ταύτα, δημόσιες υπηρεσίες έβγα-
ζαν αποφάσεις στο όνομα της «Δικέφαλος
1924». Κι εντάξει, υπηρεσίες σαν τη ΔΕΗ και
την ΕΥΔΑΠ εξέδιδαν κάτι τυπικά χαρτιά,
χωρίς να ξέρουν το πρόβλημα με το ιδιο-
κτησιακό. Όμως, το υπουργείο Περιβάλ-
λontos και Ενέργειας ήξερε πολύ καλά.
Είχε ενημερωθεί γραπτώς από εμάς. Παρά
ταύτα, με εντολή Σκουρλέτη εγκρίθηκε η
Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων στο
όνομα της «Δικέφαλος 1924». Και με εντολή
Σπίρτζη εγκρίθηκε η Υψομετρική Μελέτη,
κι αυτή στο όνομα της «Δικέφαλος 1924»
Αδεια όμως δεν εκδιδόταν. Είχε κολλήσει
στην αρμόδια υπηρεσία του ΥΠΕΝ (ΔΑΟ-
ΚΑ), που επικαλούνταν το ιδιοκτησιακό.
Εχουμε περιγράψει αναλυτικά όλες τις
λεπτομέρειες αυτής της υπόθεσης και δε
θα επανέλθουμε εδώ. Θυμίζουμε, όμως, ότι
για να καμφθούν οι αντιρρήσεις της προ-
ϊσταμένης της ΔΑΟΚΑ, που θα υπέγραφε
την άδεια, χρειάστηκε να επιστρατευθεί
ένα σόφισμα της τελευταίας στιγμής. Η
άδεια εκδόθηκε από κοινού στη «Δικέ-
φαλος 1924» και στην Ερασιτεχνική ΑΕΚ!
Ήταν μια διάτρητη, μια παράνομη άδεια.
Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι όλα τα
σχέδια της μελέτης, που σφραγίστηκαν ως
συνοδευτικά της άδειας, αναγράφουν ως
κύριο του έργου μόνο τη «Δικέφαλος 1924».

Το γήπεδο άρχισε να χτίζεται. Όχι από
την Ερασιτεχνική ΑΕΚ, φυσικά, που δεν
έχει μαντίλι να κλάψει (εδώ της έκαναν
έξωση από τα γραφεία, επειδή δεν πλήρω-
νε τα νοίκια, ενώ είχε αφήσει απλήρωτο το
προσωπικό της, που λιμοκτονούσε), αλλά
από την εταιρία του Μελισσανίδη. Εδώ τα
«προεδρικά» Μέσα πανηγύριζαν για το
γεγονός ότι ο «πρόεδρος» δεν κάνει με-
ταγραφές, αλλά έριξε όλα τα λεφτά από
το Champions League στο γήπεδο. Εγιναν
χωματουργικά, αντιστηρίζεις, στατικά, ση-
κώθηκαν πυλώνες, άρχισαν να τοποθετού-
νται κερκίδες κι έφτασε η ώρα να πάρουν
το παραδάκι από την Περιφέρεια. Προ-
φανώς, δεν υπάρχουν άλλα λεφτά από το
Champions League και οι εργολάβοι έχουν
αρχίσει να γκρινιάζουν.

Το «ακορντεόν», που είχε ανοίξει, έπρεπε
τώρα να μαζευτεί. Διότι η Περιφέρεια έχει
ένα ανυπερβλήτο πρόβλημα. Δεν μπορεί
να δώσει λεφτά σε μια ανώνυμη εταιρία.
Οποιος τολμούσε να υπογράψει τέτοια
απόφαση θα πήγαινε φυλακή. Κανένα
πρόβλημα, όμως. Ο καλός ο μύλος όλα τ'
αλέθει. Εφτιαζαν καινούργια νομική και
τεχνική κατασκευή.

Καταρχάς, χώρισαν το έργο σε τρεις
φάσεις. Η πρώτη φάση είναι ό,τι έχει κα-
τασκευαστεί μέχρι τώρα. Η δεύτερη φάση
είναι όσα έργα μπορούν να γίνουν με τα 20
εκατ. της Περιφέρειας (το μισό έργο περί-
που). Εννοείται πως έχουν γίνει υπερεκτιμή-
σεις, όμως αυτή τη στιγμή δεν είναι αυτό το
θέμα μας. Η τρίτη φάση είναι ό,τι πρέπει να
ολοκληρωθεί όταν θα έχουν τελειώσει τα
λεφτά της περιφέρειας (δεν είναι και τόσο
λίγα, αν και σαφώς λιγότερα απ' αυτά της
δεύτερης φάσης).

Αυτοί, λοιπόν, που είχαν χαλάσει τον κό-
σμο για να εκδοθεί άδεια στο όνομα της

«Δικέφαλος 1924», αυτοί που οδήγησαν
δημόσιους υπάλληλους στα όρια της πα-
ράκρουσης από τις πιέσεις που ασκούσαν
πάνω τους υπουργοί (με πρώτο τον Φλα-
μπουράρη) προκειμένου να παρανομή-
σουν, τώρα «έλυσαν» τη σύμβαση παρα-
χώρησης, «απέσυραν» τη «Δικέφαλος 1924»
και από εδώ και πέρα το γήπεδο θα ανήκει
στην Ερασιτεχνική ΑΕΚ. Ετσι, η Δούρου, ο
Καραμάνος και η υπόλοιποι «πρόθυμοι» του
Περιφερειακού Συμβουλίου Αττικής, μπο-
ρούν να καμαρώνουν ότι δίνουν 20 εκατ.
ευρώ για το γήπεδο ενός ερασιτεχνικού
σωματείου και όχι για το γήπεδο ενός κα-
πιταλιστή!

Δηλαδή, δε μας δουλεύουν απλώς, αλλά
μας φτύνουν κατάνουτρα. Η «Δικέφαλος
1924» έβαλε τα λεφτά για την πρώτη φά-
ση του γηπέδου. Ξέρετε καμιά επιχείρηση
που να χαρίζει μερικά εκατομμύρια ευρώ
σε ένα ερασιτεχνικό σωματείο, που αύριο
η διοίκηση του μπορεί να μην είναι φιλική
προς τον ιδιοκτήτη της; Οι καπιταλιστές δε
δίνουν ούτε τον πυρετό τους. Η άδεια έχει
εκδοθεί από κοινού σε ΑΕΚ και «Δικέφαλος
1924», η «Δικέφαλος 1924» έβαλε τα λεφτά
για την πρώτη φάση του έργου, επομένως η
ΑΕΚ χρωστάει αυτά τα λεφτά στη «Δικέφα-
λος 1924». Λέτε να μην έχει βρεθεί τρόπος
να «δεθούν» νομικά τα χρωστούμενα;

Η σύμβαση που «λύει» την προηγούμενη
σύμβαση αναφέρει: «Συμβάσεις που έχει
υπογράψει η “εταιρία” (σ.σ. «Δικέφαλος
1924») στο πλαίσιο των υποχρεώσεων που
έχει αναλάβει έναντι του “σωματείου” (σ.σ.
Ερασιτεχνική ΑΕΚ) από τη “Σύμβαση” (σ.σ.
τη σύμβαση παραχώρησης του 2015) **πα-
ρ-
μένουν σε ισχύ** μέχρι την ολοκλήρωση του
αντικειμένου τους και σε κάθε περίπτωση
μέχρι την ημερομηνία έκδοσης της άδειας
λειτουργίας του “έργου”. Εκτός εάν, εκ της
φύσεως του αντικειμένου των συμβάσεων
αυτών θα πρέπει να παραμείνουν σε ισχύ
κατά την οικεία πρόβλεψη της εκάστης σύμ-
βασης για χρονικό διάστημα και πέραν της
ολοκλήρωσης του αντικειμένου τους».

Υπάρχει και τρίτη φάση του έργου, όμως.
Οταν έρθει η ώρα της, κάποια εταιρία (δεν
είναι απαραίτητο να είναι η «Δικέφαλος
1924», μπορεί να είναι και η ΠΑΕ ΑΕΚ,
στην οποία θα φιγουράρει ως πρόεδρος
ο Μελισσανίδης, μετά τη νομοθεσία-δώ-
ρο που του έκανε πρόσφατα ο αγαπημέ-
νος του ΣΥΡΙΖΑ) θα αναλάβει να βάλει
τα λεφτά (τα οποία, φυσικά, δε θα έχει η
Ερασιτεχνική ΑΕΚ). Τα χρωστούμενα από
τις κατασκευές της πρώτης φάσης και τα
λεφτά για την τρίτη φάση (τη δεύτερη θα
την έχει πληρώσει με 20 εκατ. το κορόιδο,
ο ελληνικός λαός) θα είναι το όχημα για
να πάει το γήπεδο στον... φυσικό του ιδιο-
κτήτη. Φρόντισε, άλλωστε, ο ΣΥΡΙΖΑ, με
το άρθρο 43 του πρόσφατα ψηφισμένου
νόμου 4603/2019, να δώσει τη δυνατότητα
για ένα τέτοιο αλισβερίσι. Το γήπεδο περνά
«χαλαρά» στην ΠΑΕ, η οποία θα αναλάβει
τα χρέη προς τη «Δικέφαλος 1924», άρα το
γήπεδο περνά στον Μελισσανίδη.

Μ' άλλα λόγια, η «λύση» της σύμβασης
του 2015 έγινε καθαρά εικονικά, για να
μπορέσουν να εκταμιεύσουν «νομίμως»
το τεράστιο ποσό των 20 εκατ. ευρώ από
την περιφέρεια (σε πραγματικούς όρους
το γήπεδο δε θα ξεπεράσει σε κόστος τα
35 εκατ.). Θα επανέλθουμε, όμως.

Ελληνικό Γιαούρτι

Μια σύμβαση στην υπηρεσία της κυβερνητικής προπαγάνδας

Στις 7 Μάρττ του 2019, ο ΕΛΓΟ-ΔΗΜΗΤΡΑ υπέγραψε σύμβαση με το Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθηνών που θα φτιάξει φάκελο για να γίνει δήθεν το ελληνικό γιαούρτι προϊόν ΠΓΕ (Προστατευόμενη Γεωγραφικής Ενδειξης). Τη σύμβαση μπορείτε να τη διαβάσετε στην ιστοσελίδα μας.

Ας θυμηθούμε το ιστορικό αυτής της υπόθεσης. Τον Δεκέμβριο του 2017, ο τότε υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων Β. Αποστόλου συγκρότησε 16μελή ομάδα εργασίας, για να ετοιμάσει την πρόταση προς την ΕΕ προκειμένου το ελληνικό γιαούρτι να γίνει προϊόν ΠΓΕ. Πριν ακόμα φτάσει στα χέρια μας το πόρισμα της ομάδας εργασίας, γράψαμε ότι αυτή η κίνηση του Αποστόλου ήταν καθαρά δημαγωγική, προκειμένου να καλμάρει την ογκούμενη δυσάρεσκεια των κτηνοτρόφων που πλήττονται από τη δραστική μείωση των τιμών του γαλακτώ γάλακτος, πρόβειου, γίδινου και αγελαδινού.

Στις 28 Μάρττ του 2018, η ομάδα εργασίας εξέδωσε πόρισμα, στο οποίο κατέληγε στη θέση ότι μπορεί να παράγεται ελληνικό γιαούρτι ΠΓΕ **και με εισαγόμενο γάλα**. Ηδη από τον Αύγουστο του 2016, με ΚΥΑ (Κοινή Υπουργική Απόφαση), που είχαν υπογράψει ο Αλεξιάδης από το υπουργείο Οικονομίας και ο Μπόλαρης από το υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης, είχε νομιμοποιηθεί η χρήση συμπυκνωμένου γάλακτος στην παραγωγή ελληνικού γιαουρτιού. Η θέση ότι μπορεί το ελληνικό γιαούρτι να ονομαστεί ΠΓΕ και να παράγεται και με εισαγόμενο γάλα ευθυγραμμίζονταν με το περιεχόμενο αυτής της ΚΥΑ, την οποία ούτε ο Αποστόλου ούτε ο διαδόχος του Αραχωβίτης θέλουν να καταργήσουν.

Η ομάδα εργασίας εισηγήθηκε αυτή τη θέση, γιατί ήταν η συνισταμένη των θέσεων της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και του ΣΕΒΓΑΠ (Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών Γαλακτοκομικών Προϊόντων). Επειδή γνώριζαν ότι δεν υπάρχει καμία περίπτωση να γίνει αποδεκτός ο φάκελος για την αναγόρευση του ελληνικού γιαουρτιού σε ΠΓΕ, δεν είχαν καμιά αναστολή. Το μόνο που ενδιέφερε την πολιτική ηγεσία του υπουργείου και την ομάδα εργασίας ήταν να γίνει μια θορυβώδης κουβέντα για την υποβολή του φακέλου, μέχρι την προκήρυξη των εθνικών εκλογών.

Όταν εμείς αποκαλύψαμε ότι θέλουν να υποβάλουν φάκελο για την παραγωγή ελληνικού γιαουρτιού και με εισαγόμενο γάλα, ο νέος υπουργός Αραχωβίτης προσπάθησε να κάνει ένα ελλιγμό για να διαλύσει τις άσχημες

για την κυβέρνηση εντυπώσεις. Ετσι, υποχρέωσε οκτώ μέλη της ομάδας εργασίας να υπογράψουν στις 19 Οκτώβριου του 2018 νέο πόρισμα, στο οποίο αναφέρεται ότι το ελληνικό γιαούρτι ΠΓΕ θα παράγεται με τη χρήση αποκλειστικά ελληνικού γωπού γάλακτος.

Στις 27 του περασμένου Γενάρη, σε άρθρο μας με τίτλο «Δημαγωγών ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ και Αραχωβίτης: Ο φάκελος για το ελληνικό γιαούρτι δε θα έχει καμιά τύχη» (<http://www.eksegersi.gr/Επισκαυρότητα/32219.Δημαγωγών-ΕΛΓΟ-ΔΗΜΗΤΡΑ-και-Αραχωβίτης-Ο-φάκελος>) αποδείξαμε γιατί ο φάκελος αυτός δε θα έχει καμιά τύχη και ότι ο Αραχωβίτης και η κυβέρνηση των Τσιπραίων εξαπατούν τους κτηνοτρόφους που η αγανάκτησή τους χτύπησε ταβάνι. Καταδείξαμε, επίσης, ότι η εμπλοκή του ΕΛΓΟ-ΔΗΜΗΤΡΑ στη σύνταξη αυτού του φακέλου δεν είναι σύννομη και γίνεται μόνο και μόνο για να διασφαλιστεί ότι η διοίκηση του ΕΛΓΟ-ΔΗΜΗΤΡΑ θα αποφασίσει πότε θα κατατεθεί ο φάκελος στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ώστε η αρνητική απάντηση να δοθεί μετά τις εθνικές εκλογές.

Στις 28 Μάρττ του 2018, η ομάδα εργασίας εξέδωσε πόρισμα, στο οποίο κατέληγε στη θέση ότι μπορεί να παράγεται ελληνικό γιαούρτι ΠΓΕ **και με εισαγόμενο γάλα**. Ηδη από τον Αύγουστο του 2016, με ΚΥΑ (Κοινή Υπουργική Απόφαση), που είχαν υπογράψει ο Αλεξιάδης από το υπουργείο Οικονομίας και ο Μπόλαρης από το υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης, είχε νομιμοποιηθεί η χρήση συμπυκνωμένου γάλακτος στην παραγωγή ελληνικού γιαουρτιού. Η θέση ότι μπορεί το ελληνικό γιαούρτι να ονομαστεί ΠΓΕ και να παράγεται και με εισαγόμενο γάλα ευθυγραμμίζονταν με το περιεχόμενο αυτής της ΚΥΑ, την οποία ούτε ο Αποστόλου ούτε ο διαδόχος του Αραχωβίτης θέλουν να καταργήσουν.

Η ομάδα εργασίας εισηγήθηκε αυτή τη θέση, γιατί ήταν η συνισταμένη των θέσεων της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και του ΣΕΒΓΑΠ (Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών Γαλακτοκομικών Προϊόντων). Επειδή γνώριζαν ότι δεν υπάρχει καμία περίπτωση να γίνει αποδεκτός ο φάκελος για την αναγόρευση του ελληνικού γιαουρτιού σε ΠΓΕ, δεν είχαν καμιά αναστολή. Το μόνο που ενδιέφερε την πολιτική ηγεσία του υπουργείου και την ομάδα εργασίας ήταν να γίνει μια θορυβώδης κουβέντα για την υποβολή του φακέλου, μέχρι την προκήρυξη των εθνικών εκλογών.

Όταν εμείς αποκαλύψαμε ότι θέλουν να υποβάλουν φάκελο για την παραγωγή ελληνικού γιαουρτιού και με εισαγόμενο γάλα, ο νέος υπουργός Αραχωβίτης προσπάθησε να κάνει ένα ελλιγμό για να διαλύσει τις άσχημες

προκειμένη περίπτωση την αποκλειστική αρμοδιότητα για τη σύνταξη του έχει (**παράνομα** φυσικά) ο ΕΛΓΟ-ΔΗΜΗΤΡΑ. Αυτή η αποκλειστικότητα αποτυπώνεται στα άρθρα αυτής της Σύμβασης.

«Άρθρο 5: Παρακολούθηση της Σύμβασης. 1. Η παρακολούθηση και παραλαβή της εκτέλεσης του αντικειμένου της σύμβασης από τον ανάδοχο διενεργείται από την Ειδική Επιτροπή, η οποία ορίστηκε με την υπ' αριθμ.: 450/07-01-2019 Απόφαση Διευθύνοντος Συμβούλου του ΕΛΓΟ-ΔΗΜΗΤΡΑ». Οπως αναφέραμε, τον αποκλειστικό έλεγχο της σύνταξης φακέλου τον έχει ο φορέας των παραγωγών που θέλουν ένα προϊόν τους να γίνει ΠΟΠ ή ΠΓΕ. Εν προκειμένω, όμως, το κομάντο το κάνει **αποκλειστικά** ο Διευθύνων Σύμβουλος του ΕΛΓΟ-ΔΗΜΗΤΡΑ, μέσω της Ειδικής Επιτροπής που διόρισε ο ίδιος!

Στην παράγραφο 2 του άρθρου 6, που αναφέρεται στα υποχρεώσεις του Γεωπονικού Πανεπιστημίου, διαβάζουμε: «Καθ' όλη τη διάρκεια εκτέλεσης του έργου, ο ανάδοχος πρέπει να συνεργάζεται με τον ΕΛΓΟ-ΔΗΜΗΤΡΑ, **υποχρεούται δε να λαμβάνει υπόψη του οποιοσδήποτε παρατηρήσεις του σχετικά με την εκτέλεση του έργου**» (η έμφαση δική μας).

Τέλος, στο άρθρο 12, με τίτλο Εκχώρηση-Υποκατάσταση, διαβάζουμε: «Η παρούσα σύμβαση και τα απορρέοντα από αυτή δικαιώματα και υποχρεώσεις των συμβαλλομένων **δεν μπορούν να εκχωρηθούν ή να μεταβιβαστούν σε τρίτους καθ' οιονδήποτε τρόπο, χωρίς την έγκριση του ΕΛΓΟ-ΔΗΜΗΤΡΑ**» (η έμφαση δική μας). Αν και δεν υπάρχει περίπτωση του Γεωπονικού Πανεπιστημίου να κάνει παιχνίδι είτε με τον ΣΕΒΓΑΠ (γαλακτοβιομηχανία) είτε με τους κτηνοτρόφους, ο ΕΛΓΟ-ΔΗΜΗΤΡΑ βάζει και αυτή τη ρήτρα για να διασφαλιστεί πλήρως η αποκλειστικότητα της διαχείρισης από την κυβέρνηση (μέσω του ΕΛΓΟ). Θέλουν να εξασφαλίσουν τον κίνδυνο να μπουσν στο παιχνίδι κάποιος να χαλάσουν το βρώμιμο προπαγανδιστικό-προεκλογικό σχέδιο της κυβέρνησης.

Και από τη σύμβαση αποδεικνύεται ότι και οι ίδιοι οι εμπνευστές και διεκπεραιωτές του σχεδίου (Αποστόλου και Αραχωβίτης) δεν πιστεύουν ότι ο φάκελος του «Ελληνικό Πασούρτι ΠΓΕ» μπορεί να έχει οποιαδήποτε τύχη. Η αρμόδια Διεύθυνση Βιολογικής Γεωργίας θα υποβάλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή το φάκελο κατά την προεκλογική περίοδο (Σεπτέμβριου-Οκτώβριου) και τα «τέλια» της προπαγάνδας θα πάνουν φωτιά.

Στον αντεργατικό νόμο 3846/11.5.2010, που δημοσιεύτηκε λίγες μέρες πριν από την ψήφιση του πρώτου μνημονιακού νόμου, με την οποία εισήχθησαν διατάξεις (παράγραφος 1 του άρθρου 17) σύμφωνα με τις οποίες οι ΑΠΔ (Αναλυτικές Περιοδικές Δηλώσεις) που υποβάλλονται για περιόδους για τις οποίες δεν έχουν καταβληθεί οι οφειλόμενες ασφαλιστικές εισφορές θεωρούνται ως μη υποβληθείσες και επιβάλλονται τα προβλεπόμενα πρόστιμα, ενώ οι ΑΠΔ που υποβάλλονται μετά από χρονική περίοδο που έχουν βεβαιωθεί οφειλόμενες ασφαλιστικές εισφορές δε γίνονται δεκτές μέσω διαδικτύου.

Οι συγκεκριμένες διατάξεις δεν εφαρμόστηκαν ποτέ, ούτε από τη Διοίκηση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μέχρι το τέλος του 2016, ούτε από τη Διοίκηση του ΕΦΚΑ στη συνέχεια, ούτε από το ΚΕΑΟ (Κέντρο Είσπραξης Ασφαλιστικών Οφειλών) από το 2013 που άρχισε να λειτουργεί, για να υποχρεώσει υποτίθεται τους καπιταλιστές να καταβάλλουν

στα ασφαλιστικά ταμεία τις οφειλόμενες ασφαλιστικές εισφορές. Πριν από λίγες μέρες, στις 6 Μάρτη, κατατέθηκε μια εκπρόθεσμη (ν)τροπολογία, με την οποία αυτές οι διατάξεις καταργήθηκαν!

Θεωρούμε ότι είναι χρήσιμο να παραθέσουμε ένα εκτενές απόσπασμα από την εισηγητική έκθεση αυτής της επαίσχυντης (ν)τροπολογίας:

«Με την παρούσα καταργείται η διάταξη με την οποία δε γίνονταν δεκτές *Αναλυτικές Περιοδικές Δηλώσεις (ΑΠΔ) για διαστήματα μισθολογικών περιόδων, που δεν είχαν καταβληθεί* οι οφειλόμενες ασφαλιστικές εισφορές, *όπως και ότι η υποβολή ΑΠΔ επόμενων, μετά τη βεβαίωση οφειλής μισθολογικών περιόδων, δε γίνεται δεκτή μέσω διαδικτύου, εφόσον ο εργοδότης εξακολουθεί να μην καταβάλλει τις αντίστοιχες εισφορές* και δεν είχε υποβεί σε καθεστώς *ρύθμισης. Η ως άνω καταργηση κρίνεται σκόπιμη, καθόσον, το μέτρο της αναστολής της υποβολής των*

Ενώ η αναγραφη της χώρας αρμέγματος του γάλακτος απαγορεύεται

Οι γκεμπελίσκοι του ΣΥΡΙΖΑ μοιράζουν παραμύθια στον ελληνικό λαό

Με εντολή Αραχωβίτη, ο ΕΦΕΤ ξεκίνησε μια δημαγωγική καμπάνια, διαφημιζόντας ότι δήθεν κάνει ουσιαστικούς ελέγχους, αντικείμενο των οποίων είναι και η σήμανση του γάλακτος. Γιατί, όπως λένε, η εθνική νομοθεσία καθιστά υποχρεωτική την αναγραφή της προέλευσης του γαλακτος.

Πριν μιλήσουμε για τα πραγματικά δεδομένα αυτής της παραπληρητικής προπαγάνδας, πρέπει να αναφερθούμε στα πραγματικά γεγονότα που προσπαθούν ν' αποκρύψουν ο υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων Αραχωβίτης και η συριζαϊκή κλίκια. Γεγονότα τα οποία έχουμε αποκαλύψει και συνεχίζουμε να αποκαλύπτουμε με στοιχεία που δεν επιδέχονται αμφισβήτηση.

Οργιάζει η ελληνοποίηση εισαγόμενου γάλακτος -νωπού και συμπυκνωμένου- δεκάδων χιλιάδων τόνων.

Τάσο ο Αραχωβίτης όσο και ο διευθύνων σύμβουλος του ΕΛΓΟ-ΔΗΜΗΤΡΑ Μπακαλέλης αρνούνται να αφαιρέσουν τις άδειες παραγωγής φέτας ΠΑΠ από εταιρείες που αποδεδειγμένα χρησιμοποιούν για την παραγωγή της εισαγόμενο γάλα.

Ο Αραχωβίτης αρνείται να επικυρώσει ακόμα και πρόστιμα της πλάκας που εισηγείται το ΔΣ του ΕΛΓΟ-ΔΗΜΗΤΡΑ.

Με την ΚΥΑ για τον περιβόητο έλεγχο της αγοράς του γάλακτος, που ο Αραχωβίτης συνυπέγραψε με την Τελιογιορίδου, επιτρέπουν στην ουσία την παραγωγή φέτας ΠΟΠ και γενικά όλων των γαλακτοκομικών προϊόντων με γάλα εισαγόμενο από ΕΕ και τρίτες χώρες, νομιμοποιώντας το λεγόμενο τριγωνικό σύστημα.

Μετά απ' αυτή την εισαγωγική επισήμανση, ως επιστρεφόμενοι στον ισχυρισμό του ΕΦΕΤ (διατυπώθηκε σε Δελτίο Τύπου στις

ΑΠΔ αποδείχθηκε στην πράξη μη αποτελεσματικό μέτρο πίεσης σε βάρους των εργοδοτών που ήταν ασυνεπείς στις κοινωνικοασφαλιστικές τους υποχρεώσεις, με αποτέλεσμα να θιγόνται τα ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα των εργαζόμενων. Τα παραπάνω αποκαθίστανται, καθώς πλέον θα απεικονίζεται το ασφαλιστικό ιστορικό και των εν λόγω εργαζόμενων» (οι εμφάσεις δικές μας).

Οι υπουργόφτες υπουργοί, Αχτσιόγλου, Ξανθός, Πολάκης και Πετρόπουλος, ψεύδονται όταν λέουν ότι το μέτρο της αναστολής της υποβολής των ΑΠΔ αποδείχτηκε στην πράξη μη αποτελεσματικό. Εκείνο που έγινε είναι ότι το ΚΕΑΟ, ενώ ιδρύθηκε για να αναγκάσει -υποτίθεται- τους καπιταλιστές να καταβάλουν τις οφειλόμενες ασφαλιστικές εισφορές, περιορίζον απλώς να άφηνε τους καπιταλιστές -και μάλιστα τους μεγαλύτερους οφειλέτες- να καταθέτουν κανονικά τις ΑΠΔ και ο ΕΦΚΑ (ή προηγουμένως το ΙΚΑ) να τις παραλαμβάνει.

Ενώ η αναγραφη της χώρας αρμέγματος του γάλακτος απαγορεύεται

Οι γκεμπελίσκοι του ΣΥΡΙΖΑ μοιράζουν παραμύθια στον ελληνικό λαό

13 Μάρττ του 2019), ότι δήθεν «η κείμενη εθνική και κοινοτική νομοθεσία καθιστά υποχρεωτική την αναγραφή της προέλευσης του γάλακτος στην επισήμανση των γαλακτοκομικών προϊόντων».

Πρόκειται για χονδροειδές ψέμα, γιατί σύμφωνα με το άρθρο 5 του νόμου 4492/2017 για τα νωπά και ευαλλοιστά προϊόντα, δεν αναγράφεται χωριστά η χώρα που αρμέγεται το νωπό γάλα. Αναγράφονται ως πακέτο άρμεγμα, επεξεργασία και τυποποίηση γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων. Αν αυτά γίνονται, για παράδειγμα, στην Ελλάδα, μπορεί να αναγράφεται ως χώρα προέλευσης η Ελλάδα. Η χώρα αρμέγματος του γάλακτος, το μόνο στοιχείο που μπορεί να πιστοποιήσει την προέλευση του γάλακτος, απαγορεύεται να αναγράφεται στη συσκευασία.

Στην πράξη, οι γαλακτοβιομηχανοί χρησιμοποιούν και εισαγόμενο γάλα, το ελληνικό και στη συσκευασία κωτσάρουν το ελληνικό σημάδι.

Αυτό δεν είναι δικός μας ισχυρισμός. Οα επικαλούμε κάποιον «περσώνη υποψήφιας», τον Φλα προσέκρινε στην κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ πρόεδρο του Συνδέσμου Ελληνικής Κτηνοτροφίας (ΣΕΚ) Π. Πεβερέτο. Στις 27 Σεπτεμβρίου του 2017, στη δεύτερη συνεδρίαση της Διαρκούς Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου της Βουλής, που συζητούσε το νομοσχέδιο για τα νωπά και ευαλλοιστά προϊόντα (σημερινός Νόμος 4492/2017), ο Π. Πεβερέτος που κλήθηκε ως εκπρόσωπος ενός από τους φορείς, ανέφερε χαρακτηριστικά για το ζήτημα της υποχρεωτικής αναγραφής της χώρας αρμέγματος του γάλακτος:

«Σε ό,τι αφορά το γάλα, έχουμε μια πρόταση, αν και ξέρουμε είναι δύσκολο να γίνει. Στο νομοσχέδιο αναφέρεται ότι εάν το γάλα παράγεται σε μία χώρα, συσκευά-

Στις τριμηνιαίες εκθέσεις του ΚΕΑΟ επισημαίνονταν μονότονα: «Στο πλαίσιο της δράσης αυτής **εντατικοποιήθηκε το μέτρο της αναστολής της δυνατότητας υποβολής ΑΠΔ μέσω διαδικτύου**, που εφαρμόζεται για οφειλέτες με μεγάλες κυρίως και μη ρυθμιζόμενες οφειλές, οι οποίοι, **ενώ υποβάλλουν κάθε μήνα ΑΠΔ, δεν καταβάλλουν τις δηλούμενες με αυτήν εισφορές**, με αποτέλεσμα τη συνεχή δημιουργία νέων οφειλών κάθε μήνα».

Το ίδιο το ΚΕΑΟ ομολογεί, λοιπόν, ότι παραλάμβανε τις ΑΠΔ από τους καπιταλιστές, οι οποίοι εξακολουθούσαν να μη καταβάλλουν τις ασφαλιστικές εισφορές, με αποτέλεσμα να δημιουργούνται συνεχώς νέες οφειλές. Το ΚΕΑΟ περιορίζον απλώς να θυμίζει (πρακτικά και μόνο) το μέτρο της αναστολής της δυνατότητας υποβολής ΑΠΔ. Γι' αυτό λέμε ότι οι τέσσερις συριζαίοι υπουργοί ψεύδονται. Το μέτρο δεν αποδείχθηκε αναποτελεσματικό, γιατί απλούστατα ποτέ δεν εφαρμόστηκε στα σοβάρ.

Ενώ η αναγραφη της χώρας αρμέγματος του γάλακτος απαγορεύεται

Οι γκεμπελίσκοι του ΣΥΡΙΖΑ μοιράζουν παραμύθια στον ελληνικό λαό

13 Μάρττ του 2019), ότι δήθεν «η κείμενη εθνική και κοινοτική νομοθεσία καθιστά υποχρεωτική την αναγραφή της προέλευσης του γάλακτος στην επισήμανση των γαλακτοκομικών προϊόντων».

Πρόκειται για χονδροειδές ψέμα, γιατί σύμφωνα με το άρθρο 5 του νόμου 4492/2017 για τα νωπά και ευαλλοιστά προϊόντα, δεν αναγράφεται χωριστά η χώρα που αρμέγεται το νωπό γάλα. Αναγράφονται ως πακέτο άρμεγμα, επεξεργασία και τυποποίηση γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων. Αν αυτά γίνονται, για παράδειγμα, στην Ελλάδα, μπορεί να αναγράφεται ως χώρα προέλευσης η Ελλάδα. Η χώρα αρμέγματος του γάλακτος, το μόνο στοιχείο που μπορεί να πιστοποιήσει την προέλευση του γάλακτος, απαγορεύεται να αναγράφεται στη συσκευασία.

Στην πράξη, οι γαλακτοβιομηχανοί χρησιμοποιούν και εισαγόμενο γάλα, το ελληνικό και στη συσκευασία κωτσάρουν το ελληνικό σημάδι.

Αυτό δεν είναι δικός μας ισχυρισμός. Οα επικαλούμε κάποιον «περσώνη υποψήφιας», τον Φλα προσέκρινε στην κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ πρόεδρο του Συνδέσμου Ελληνικής Κτηνοτροφίας (ΣΕΚ) Π. Πεβερέτο. Στις 27 Σεπτεμβρίου του 2017, στη δεύτερη συνεδρίαση της Διαρκούς Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου της Βουλής, που συζητούσε το νομοσχέδιο για τα νωπά και ευαλλοιστά προϊόντα (σημερινός Νόμος 4492/2017), ο Π. Πεβερέτος που κλήθηκε ως εκπρόσωπος ενός από τους φορείς, ανέφερε χαρακτηριστικά για το ζήτημα της υποχρεωτικής αναγραφής της χώρας αρμέγματος του γάλακτος:

«Σε ό,τι αφορά το γάλα, έχουμε μια πρόταση, αν και ξέρουμε είναι δύσκολο να γίνει. Στο νομοσχέδιο αναφέρεται ότι εάν το γάλα παράγεται σε μία χώρα, συσκευά-

Ας δούμε και τον ισχυρισμό τους, ότι δήθεν με την αναστολή της εφαρμογής αυτού του μέτρου θα απεικονίζεται το ασφαλιστικό ιστορικό των εργαζόμενων. Από τη στιγμή που το ΚΕΑΟ παραλάμβανε τις ΑΠΔ, απεικονίζονταν και εξακολουθεί να απεικονίζεται το ασφαλιστικό ιστορικό των εργαζόμενων. Η συριζαϊκή προστυχιά θυμίζει το «πονάει μάτι, κόβει κεφάλι». Αντί να πουν ότι κακώς δεν εφαρμόστηκε το μέτρο και να υποχρεώσουν -επιτέλους- τους καπιταλιστές να πληρώσουν, αυτοί καταργούν το μέτρο, επικαλούμενοι πρόστυχα την απεικόνιση του ασφαλιστικού ιστορικού των εργαζόμενων (για την οποία δεν υπήρξε κανένα πρόβλημα).

Μέχρι τώρα, που υπήρχε -έστω στα χαρτιά- η απειλή για μη αποδοχή των ΑΠΔ και επιβολή προστίμων, μερικοί καπιταλιστές κατέβαλλαν κάποια ποσά. Αυτό τώρα και μετά θα γίνει το «έλα να δεις».

Ενώ η αναγραφη της χώρας αρμέγματος του γάλακτος απαγορεύεται

Ενώ η αναγραφη της χώρας αρμέγματος του γάλακτος απαγορεύεται

Ενώ η αναγραφη της χώρας αρμέγματος του γάλακτος απαγορεύεται

Ενώ η αναγραφη της χώρας αρμέγματος του γάλακτος απαγορεύεται

Ενώ η αναγραφη της χώρας αρμέγματος του γάλακτος απαγορεύεται

Ενώ η αναγραφη της χώρας αρμέγματος του γάλακτος απαγορεύεται

Ενώ η αναγραφη της χώρας αρμέγματος του γάλακτος απαγορεύεται

Ενώ η αναγραφη της χώρας αρμέγματος του γάλακτος απαγορεύεται

Ενώ η αναγραφη της χώρας αρμέγματος του γάλακτος απαγορεύεται

Ενώ η αναγραφη της χώρας αρμέγματος του γάλακτος απαγορεύεται

Ενώ η αναγραφη της χώρας αρμέγματος του γάλακτος απαγορεύεται

Ενώ η αναγραφη της χώρας αρμέγματος του γάλακτος απαγορεύεται

Ενώ η αναγραφη της χώρας αρμέγματος του γάλακτος απαγορεύεται

Ενώ η αναγραφη της χώρας αρμέγματος του γάλακτος απαγορεύεται

Ενώ η αναγραφη της χώρας αρμέγματος του γάλακτος απαγορεύεται

Ενώ η αναγραφη της χώρας αρμέγματος του γάλακτος απαγορεύεται

Ενώ η αναγραφη της χώρας αρμέγματος του γάλακτος απαγορεύεται

Ενώ η αναγραφη της χώρας αρμέγματος του γάλακτος απαγορεύεται

Ενώ η αναγραφη της χώρας αρμέγματος του γάλακτος απαγορεύεται

Ενώ η αναγραφη της χώρας αρμέγματος του γάλακτος απαγορεύεται

Ενώ η αναγραφη της χώρας αρμέγματος του γάλακτος απαγορεύεται

Ενώ η αναγραφη της χώρας αρμέγματος του γάλακτος απαγορεύεται

Ενώ η αναγραφη της χώρας αρμέγματος του γάλακτος απαγορεύεται

Ενώ η αναγραφη της χώρας αρμέγματος του γάλακτος απαγορεύεται

Ενώ η αναγραφη της χώρας αρμέγματος του γάλακτος απαγορεύεται

Ενώ η αναγραφη της χώρας αρμέγματος του γάλακτος απαγορεύεται

Ενώ η αναγραφη της χώρας αρμέγματος του γάλακτος απαγορεύεται

Ενώ η αναγραφη της χώρας αρμέγματος του γάλακτος απαγορεύεται

Ενώ η αναγραφη της χώρας αρμέγματος του γάλακτος απαγορεύεται

Ενώ η αναγραφη της χώρας αρμέγματος του γάλακτος απαγορεύεται

μετά την ανάληψη της διαχείρισης της καπιταλιστικής εξουσίας από τους Τσιπραίους, το συνολικό χρέος των καπιταλιστών προς τα ασφαλιστικά ταμεία ήταν 14,6 δισ. ευρώ! Οι μεγαλοφειλέτες (αυτοί που χρωστούσαν πάνω από 1 εκατομμύριο ευρώ) ήταν 955 και χρωστούσαν 3.34 δισ. ευρώ.

Το Σεπτέμβριο του 2018, το χρέος είχε εκτιναχτεί στα 34,35 δισ. ευρώ. Οι μεγαλοφειλέτες είχαν φτάσει τους 1.790 και το χρέος τους τα 7,76 δισ. ευρώ.

Δεν νομίζουμε ότι χρειάζεται κάποιο σχόλιο. Η σύγκριση είναι αποκαλυπτική. Σε λιγότερο από τέσσερα χρόνια, με κυβέρνηση Τσίπρα, τα φέσια των καπιταλιστών προς τα ασφαλιστικά ταμεία υπερδιπλασιάστηκαν.

Μήπως η αύξηση του χρέους των καπιταλιστών προς τα ασφαλιστικά ταμεία οφείλεται στο ότι πολλές επιχειρήσεις χρεοκόπησαν και έκλεισαν; Την απάντηση θα τη βρούμε στην έκθεση του ΚΕΑΟ για το τρίτο τρίμηνο του 2018, που

αναφέρει: «Από τους ελέγχους που έχουν γίνει μέχρι σήμερα από τις Περιφερειακές Υπηρεσίες διαπιστώθηκε ότι προϋποθέσεις χαρακτηρισμού των οφειλών ως ανεπίδεκτων είσπραξης συντρέχουν για 830 περιπτώσεις με συνολικό ποσό οφειλής ύψους 136.344.258 ευρώ».

Τα περίπου 136 εκατ. ευρώ είναι βέβαια μεγάλο ποσό. Όμως, αν το συγκρίνουμε με τα 34,35 δισ. ευρώ του συνολικού χρέους των καπιταλιστών, θα διαπιστώσουμε ότι είναι ένα πολύ μικρό τμήμα του, μόλις το 0,4%!

Είναι πραγματικά εξοργιστικό, ν' ακούσι τα Τσιπράκια να μιλούν για «ανάκτηση της εργασίας», να καμαρώνουν ότι «έσωσαν το ασφαλιστικό σύστημα» και την ίδια στιγμή να αβαντάρουν με τόσο προκλητικό τρόπο τους εκ

συστήματος φεσαδόρους καπιταλιστές. Ν' αφίσουν κατά μέρος τα φιλεργατικά παραμύθια τους και να βάλουν μπροστά την είσπραξη των χρεών των καπιταλιστών προς τα ασφαλιστικά ταμεία.

Φέτα-μαϊμού με επιρροδήθιση

Οι κτηνοτρόφοι δεν πλήττονται μόνο από τη μαζική εισαγωγή γάλακτος όλων των τύπων, αγελαδινού, πρόβειου και γιδινού, νωπού και συμπυκνωμένου που οι βιομηχανίες γάλακτος και οι τυροκομικές επιχειρήσεις χρησιμοποιούν στην παραγωγή παστεριωμένου γάλακτος, φέτας ΠΟΠ και κάθε είδους γαλακτοκομικών προϊόντων, τα οποία βαφτίζουν ελληνικά και ΠΟΠ, με τη σιωπηλή επίθεση των κυβερνήσεων όλων των χρωμάτων και την κάλυψη αυτής της σκαθιστής παρανομίας από τους ελεγκτικούς μηχανισμούς που κάνουν τα στραβά μάτια, εκτός ελάχιστων περιπτώσεων. Πλήττονται και από την πρακτική όλων των καπιταλιστών του γαλακτοκομικού τομέα, που χρησιμοποιούν ευρέως τη μέθοδο της υπερδηθίθισης, προκειμένου να παράγουν φέτα με την κλάδα των αρμενικών φέτας ΠΟΠ, ενώ σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, φέτα ΠΟΠ επιτρέπεται να παράγεται με ντόπιο νωπό γάλα που αρμέγεται από ελληνικές φυλές και όχι με γάλα που παράγεται από ξένες φυλές.

Πρέπει να σημειώσουμε, τέλος ότι στην ίδια συνεδρίαση ο Πεβερέτος έκανε και μία αποκάλυψη. Ανέφερε ότι στην Ελλάδα εισήχθησαν 50.000 τόνοι αιγοπρόβειου γάλακτος (και όχι 9.000 τόνοι όπως ισχυρίζεται ο ΕΛΓΟ-ΔΗΜΗΤΡΑ), χωρίς να προσδιορίσει αν αυτό έγινε για μια χρονιά ή η ιστορία συνεχίζεται. Στην πραγματικότητα, το εισαγόμενο αιγοπρόβειο γάλα είναι περισσότερο, μέσω του τριγωνικού συστήματος.

Εχουμε, λοιπόν, ένα ακόμα παράδειγμα γκεμπελιστικής προπαγάνδας, με εμπνευστή και εντολέα τον Αραχωβίτη και διεκπεραιωτή τον ΕΦΕΤ. **Η εθνική και κοινοτική νομοθεσία όχι μόνο δεν καθιστά υποχρεωτική την αναγραφη της προέλευσης του γάλακτος στην επισήμανση των γαλακτοκομικών προϊόντων, αλλά αντίθετα την απαγορεύει.**

Εχουμε, λοιπόν, ένα ακόμα παράδειγμα γκεμπελιστικής προπαγάνδας, με εμπνευστή και εντολέα τον Αραχωβίτη και διεκπεραιωτή τον ΕΦΕΤ. **Η εθνική και κοινοτική νομοθεσία όχι μόνο δεν καθιστά υποχρεωτική την αναγραφη της προέλευσης του γάλακτος στην επισήμανση των γαλακτοκομικών προϊόντων, αλλά αντίθετα την απαγορεύει.**

Εχουμε, λοιπόν, ένα ακόμα παράδειγμα γκεμπελιστικής προπαγάνδας, με εμπνευστή και εντολέα τον Αραχωβίτη και διεκπεραιωτή τον ΕΦΕΤ. **Η εθνική και κοινοτική νομοθεσία όχι μόνο δεν καθιστά υποχρεωτική την αναγραφη της προέλευσης του γάλακτος στην επισήμανση των γαλακτοκομικών προϊόντων, αλλά αντίθετα την απαγορεύει.**

Εχουμε, λοιπόν, ένα ακόμα παράδειγμα γκεμπελιστικής προπαγάνδας, με εμπνευστή και εντολέα τον Αραχωβίτη και διεκπεραιωτή τον ΕΦΕΤ. **Η εθνική και κοινοτική νομοθεσία όχι μόνο δεν καθιστά υποχρεωτική την αναγραφη της προέλευσης του γάλακτος στην επισήμανση των γαλακτοκομικών προϊόντων, αλλά αντίθετα την απαγορεύει.**

γος είναι η εκτεταμένη νοθεία, είτε με τη χρήση άλλου γάλακτος, είτε με διαφορετική μέθοδο παρασκευής από αυτή που ορίζει ο νόμος. Ενόψει της υπερδη

Λύκειο ειδίκευσης και όχι γενικής μόρφωσης, υποταγμένο στην προσπάθεια εισαγωγής σε ΑΕΙ-ΤΕΙ, με εξεταστικούς ταξικούς φραγμούς

Την τελική του πρόταση για το νέο Λύκειο και τον τρόπο εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση έδωσε ο Γαβρόγλου στην ΟΛΜΕ και εξέφρασε την πρόθεσή του να ψηφισθεί το σχετικό νομοσχέδιο το αμέσως επόμενο διάστημα.

Απύθμενο το θράσος των συριζαίων, να ψηφίζουν νόμο, που επηρεάζει αποφασιστικά τη ζωή των νέων, λίγους μήνες πριν τις εκλογές, όταν η επόμενη κυβέρνηση είναι πολύ πιθανόν να μην είναι δική τους και η αξιωματική αντιπολίτευση έχει εκφράσει την πρόθεση να τον καταργήσει.

Η πρόταση Γαβρόγλου διαφέρει από αυτήν που είχε δημοσιοποιηθεί αρχικά τον Σεπτέμβριο του 2018 σε τρία σημεία: Ο βαθμός του απολυτηρίου δε θα συνυπολογίζεται στη συνολική βαθμολογία για την εισαγωγή στα ΑΕΙ-ΤΕΙ την επόμενη χρονιά και η σχετική πρόβλεψη μετατίθεται για τα επόμενα σχολικά έτη, τα Λατινικά χαρακτηρίζονται μάθημα επιλογής και η υποβολή της Α' δήλωσης των 10 προτιμήσεων (πρώτο μηχανογραφικό) από τους μαθητές που τελειώνουν τη Β' Λυκείου και θα πάνε στη Γ' Λυκείου γίνεται τον Οκτώβριο, μετά το πέρας της προθεσμίας για αλλαγή Ομάδας Προσανατολισμού αντί του Ιουλίου.

Τα βασικά σημεία

◆ Διατηρούνται οι δύο τύποι Λυκείου, το Γενικό Λύκειο και το Επαγγελματικό Λύκειο, το οποίο προορίζεται για τα παιδιά ενός κατώτερου Θεού. Τα παιδιά της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, κατά κανόνα απόφοιτοι των ΕΠΑΛ, υποχρεώνονται να οδηγηθούν στην ανεργία ή τα καπιταλιστικά κάτεργα, μέσω και του θεσμού της Μαθητείας ή να αποδεχθούν τα νέα καθρεφτάκια που προορίζονται για τους ιθαγενείς, τα διετή προγράμματα των Πανεπιστημίων (πανεπιστημιακά ΙΕΚ) ή να επιλέξουν τις πανελλαδικές εξετάσεις ώστε να εισαχθούν σε κάποιο ΤΕΙ στην καλύτερη περίπτωση.

◆ Ο πολυδιαφημισμένος αυτόνομος ρόλος του Λυκείου κουρελιάζεται. Το Λύκειο υποτάσσεται απολύτως στην προσπάθεια εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Τα όποια πθήματα γενικής μόρφωσης έχουν απομείνει περιορίζονται κατά πολύ στη Β' Λυκείου και εξαφανίζονται στη Γ' Τάξη, το Λύκειο αποκτά χαρακτηριστικά σχολείου ειδίκευσης. Η κατεύθυνση που ακολουθούν οι συριζαίοι είναι η υποταγή στις ανάγκες της αγοράς. Ανθρώπους-μερικά εργαλεία, με γνώσεις μιας χρήσης απαιτεί η καπιταλιστική αγορά, τέτοιους σπεύδει να δημιουργήσει το «νέο Λύκειο».

Το όραμα κάθε προοδευτικού ανθρώπου, το σχολείο να μην είναι υποχείριο της αγοράς, αλλά να διαμορφώνει ολοκληρωμένες προσωπικότητες με ευρύτητα πνεύματος και κριτική σκέψη, να αγκαλιάζει όλα τα παιδιά ως την ηλικία των 18 ετών (14χρονο ενιαίο σχολείο γενικής και πολυτεχνικής μόρφωσης) πετιέται για μια ακόμη φορά στα σκουπίδια και από την «πρώτη φορά αριστε-

ρά» της συμφοράς.

Εξοργίζει ο ισχυρισμός του υπουργείου Παιδείας ότι «με πέντε χρόνια δευτεροβάθμιας που έχουν προηγηθεί, ο μαθητής έχει αποκτήσει τη γνώση που χρειάζεται ως μελλοντικός πολίτης, κοινωνός κοινωνίας», όταν τεράστιος είναι

πλέον ο πλούτος της συσσωρευμένης γνώσης και του πολιτισμού. Αντί να πορευτούμε στο 14χρονο υποχρεωτικό σχολείο για όλους, στην ουσία γυρίζουμε δεκαετίες πίσω.

◆ Η Γ' Λυκείου τυπικά μόνον ανήκει στο Λύκειο. Ουσιαστικά αποκόπτεται,

γίνεται «προπαρασκευαστική» τάξη για την εισαγωγή στα ΑΕΙ-ΤΕΙ, δηλαδή τάξη φροντιστήριο. Οι συριζαίοι ακολουθούν τη λογική «πονάει κεφάλι, κόβει κεφάλι». Πικραίνονται δήθεν που ειδικά η Γ' Λυκείου αντιμετωπίζεται ως πάρεργο από τους μαθητές, οι οποίοι δείχνουν «αντίστοιχη προσήλωση στην παραπαιδεία» και αγωνιούν για την εισαγωγή τους στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Και αντί τα μέτρα που παίρνουν να ενισχύουν τον αυτόνομο μορφωτικό χαρακτήρα του Λυκείου, μετατρέπουν ουσιαστικά το Λύκειο και ειδικά την τελευταία τάξη του σε τάξη φροντιστήριο. Το επιχείρημα ότι έτσι θα αντιμετωπίσουν τη γάγγραινα της παραπαιδείας είναι για γέλια.

◆ Τα υποχρεωτικά για όλους μαθήματα Γενικής Παιδείας είναι τέσσερα: Νεοελληνική Γλώσσα και Γραμματεία (6 ώρες), Θρησκευτικά (1 ώρα), Φυσική Αγωγή (2 ώρες) και ένα μάθημα επιλογής (2 ώρες). Το ιερατείο, αφού πρώτα «έφαγε» έναν υπουργό, τον Φίλη, επέβαλε και εδώ τη θέλησή του και οι «πολλά βαρείς» συριζαίοι ανέκρουσαν πρύμναν και έκαναν τα Θρησκευτικά υποχρεωτικό μάθημα σε όλο το Λύκειο.

Εμπόδια στην εκπαίδευση των προσφυγόπουλων

Οι πρόσφυγες και τα παιδιά τους, κατατρεγμένοι των ιμπεριαλιστικών πολέμων, οι οικονομικοί μετανάστες διωγμένοι από τις πατρίδες τους λόγω της ληστρικής εκμετάλλευσης που επιβάλλουν οι ιμπεριαλιστές-σύγχρονοι αποικιοκράτες και τα σιράκια τους, δεν έχουν μόνον να αντιμετωπίσουν τις ρατσιστικές, ξενοφοβικές, φασιστικές επιθέσεις, αλλά και την αναληγία και τα εμπόδια που τους βάζουν τα αστικά κράτη που τους υποδέχονται.

Από αυτά τα κράτη δεν εξαιρείται η Ελλάδα. Η κυβέρνηση των συριζαίων μας έχει φλομώνει στα παχιά λόγια συμπόνιας και «αριστερής» ευαισθησίας, στην πράξη όμως η πολιτική που ακολουθείται είναι αυτή που υποδεικνύουν τα αφεντικά της ΕΕ.

Αυτήν τη φορά τα πλήγματα αφορούν την πιο ευαίσθητη ομάδα, τα προσφυγόπουλα. Η Γ' ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης καταγγέλλει, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«Η Κυβέρνηση, παρά τις τυμπανοκρουσίες του Υπουργείου Παιδείας περί ολοκλήρωσης της ένταξης των προσφυγόπουλων στο Ελληνικό Εκπαιδευτικό Σύστημα εξακολουθεί να βάζει εμπόδια στην άμεση εγγραφή τους στα σχολεία.

Συγκεκριμένα: οι εγγραφές των μαθητών σε Γυμνάσια, ΓΕΛ και ΕΠΑΛ της χώρας μας γίνονται εντός του Μαΐου (του προηγούμενου έτους), κατ' εξαίρεση το Σεπτέμβριο, ή/και με έγκριση του διευθυντή Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης μέχρι 10 μέρες μετά την έναρξη των μαθημάτων (ΥΑ 10645/ΓΔ4 / 22.01.2018, άρθρο 9).

Οι εγγραφές των μαθητών που προέρχονται από ξένα σχολεία (η περίπτωση των προσφύγων) μέχρι πέρσι γίνονταν οποτεδήποτε εμφανίζονταν τα παιδιά στη χώρα μας. Φέτος αυτό μπορεί να γίνει μόνο για όσα παιδιά αποδεικνύουν (ή ισχυρίζονται χωρίς επαρκή δικαιολογητικά) ότι φοιτούσαν στο ξένο σχολείο κατά το τρέχον σχολικό έτος (Υ.Α.10645/ΓΔ4, 22/01/ 2018, άρθρο 14). Για να εγγραφεί δηλ. ένα παιδί τον Οκτώβριο του 2018 στο ελληνικό σχολείο, θα έπρεπε το Σεπτέμβριο του 2018 να ήταν μαθητής στη χώρα του. Γνωρίζοντας τον χρόνο του ταξιδιού και τον χρόνο παραμονής των προσφύγων στα κέντρα υποδοχής, φιλοξενίας κλπ., αυτό φαίνεται παράλογο και καταφανώς άδικο. Αλλά και για το παιδί που έφυγε από τη χώρα του πέρσι και δεν πρόλαβε τις δεδομένες ημερομηνίες 30 Μαΐου, 11 Σεπτεμβρίου, 21 Σεπτεμβρίου (κανείς δεν μπορεί να προβλέψει πού θα καταλήξει

το παιδί) η παραπάνω διάταξη καθιστά απαγορευτική την εγγραφή του κατά το τρέχον σχολικό έτος.

Ζητούμε επαναφορά του προηγούμενου νομοθετικού πλαισίου εγγραφών, ρυθμίσεις που θα απλουστεύουν την πρόσβαση των προσφυγόπουλων στην εκπαίδευση...

Συνεχίζουμε και διεκδικούμε την ικανοποίηση των αιτημάτων μας:

- Εγγραφή όλων των παιδιών προσφύγων και μεταναστών στα πλησιέστερα στον τόπο διαμονής τους πρωινά δημόσια σχολεία, χωρίς όρους και προϋποθέσεις.
- Δημιουργία τάξεων υποδοχής σε όλα τα σχολεία που φοιτούν προσφυγόπουλα.
- Μικρότερα τμήματα στις τάξεις που φοιτούν παιδιά πρόσφυγες.
- Υποστηρικτικές δομές (ενισχυτική διδασκαλία, παράλληλη στήριξη, ψυχολογική υποστήριξη κλπ).
- Κατάλληλα συγγράμματα και εκπαιδευτικό υλικό για την εκμάθηση της ελληνικής ως δεύτερης γλώσσας.
- Εκπαιδευτικό πρόγραμμα και διδασκαλία της μητρικής γλώσσας.
- Επιμόρφωση των εκπαιδευτικών.
- Εγγραφή των παιδιών κάτω των 4 ετών στους παιδικούς και βρεφονηπιακούς σταθμούς.
- Ένταξη των παιδιών από 15 ως 18 ετών σε ΓΕΛ ή ΕΠΑΛ, σύμφωνα με την επιλογή τους, με δημιουργία τάξεων υποδοχής.
- Διορισμοί και προσλήψεις εκπαιδευτικών για την εκπαίδευση προσφύγων άμεσα.
- Δωρεάν μεταφορά των παιδιών που διαμένουν στα στρατόπεδα και όσων διαμένουν σε σπίτια προς τα σχολεία φοίτησής τους.
- Δωρεάν ιατρική και φαρμακευτική περίθαλψη.
- Κεντρική μέριμνα και ευθύνη για την ακριβή καταγραφή, φροντίδα και εκπαίδευση όλων των ασυνόδευτων παιδιών προσφύγων.
- Δυνατότητα εκμάθησης ελληνικών σε ενήλικες πρόσφυγες που το επιθυμούν.
- Αξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης για τα παιδιά και τις οικογένειές τους, με την μεταστέγασή τους από τα στρατόπεδα εντός του αστικού ιστού....».

Η μείωση των μαθημάτων, η διδασκαλία τους σε μεγαλύτερες χρονικές ενότητες (εξάωρα μαθήματα), η ένταξή τους σε ευρύτερες επιστημονικές περιόδους δεν έχουν ουσιαστικό περιεχόμενο από τη στιγμή που δεν αμφισβητείται ο ρόλος του αστικού σχολείου και της κυρίαρχης ιδεολογίας.

◆ Οι τρεις Ομάδες Προσανατολισμού, γίνονται τέσσερις, κάθε μία από τις οποίες αντιστοιχεί σε ένα Επιστημονικό Πεδίο. Η σημερινή Ομάδα Προσανατολισμού Θετικών Σπουδών διαιρείται σε δύο Ομάδες Προσανατολισμού, την Ομάδα Προσανατολισμού «Θετικές Σπουδές» και την Ομάδα Προσανατολισμού «Σπουδές Υγείας». Η πρώτη οδηγεί στο δεύτερο και η δεύτερη στο τρίτο Επιστημονικό Πεδίο.

Σε αντίθεση με ό,τι ισχύει ως τώρα, οι Ομάδες Προσανατολισμού περιλαμβάνουν μόνον τα μαθήματα που εξετάζονται σε πανελλαδικό επίπεδο (το σχέδιο προβλέπει ότι «από το 2020-21, θα εξορθολογιστεί το πρόγραμμα της Α' και Β' Λυκείου και θα καταργηθεί ο διαχωρισμός σε Ομάδες Προσανατολισμού στη Β' Λυκείου»).

◆ Η απόκτηση του απολυτηρίου του Λυκείου δεν είναι εύκολη υπόθεση. Κατά το υπουργείο Παιδείας, για να αποκτήσει αξία ως τίτλος πρέπει να καθιερωθεί ένας πρόσθετος ταξικός εξεταστικός φραγμός! «Αναβαθμίζεται» μέσω μίνι πανελλαδικών εξετάσεων στα τέσσερα εξάωρα μαθήματα (τα ίδια που θα δώσουν οι μαθητές στις πανελλαδικές εξετάσεις για την εισαγωγή στα ΑΕΙ-ΤΕΙ), που βαφτίζονται ενδοσχολικές εξετάσεις. Το 40% του βαθμού του απολυτηρίου θα προκύπτει από τις εξετάσεις αυτές, στις οποίες τα θέματα δε θα μπαίνουν από τον καθηγητή του σχολείου που γνωρίζει το επίπεδο γνώσης των μαθητών του, αλλά από τους καθηγητές της ομάδας σχολείων, ανά Διεύθυνση Εκπαίδευσης. Επιτηρητές θα είναι καθηγητές άλλων σχολείων και διαφορετικής ειδικότητας από την ειδικότητα των καθηγητών του εξεταζόμενου μαθητή, τα γραπτά των μαθητών θα έχουν καλυμμένα τα ονόματα και θα βαθμολογούνται από καθηγητή άλλου σχολείου.

Βαθμός προαγωγής παραμένει το 9,5.

Για τα μαθήματα που εξετάζονται και γραπτά, ο Μ.Ο. διαμορφώνεται κατά 60% από το Μ.Ο. των δύο τετραμήνων και κατά 40% από το βαθμό της γραπτής απολυτηρίας εξέτασης.

Για τα υπόλοιπα μαθήματα, ο βαθμός είναι ο Μ.Ο. των δύο τετραμήνων

Στη διαμόρφωση του Γενικού Μ.Ο. (τελικού βαθμού) συμμετέχουν ισότιμα όλα τα μαθήματα πλην της Φυσικής Αγωγής.

◆ Οι μαθητές μετά το πέρας της Β' Λυκείου (μετά το πέρας της προθεσμίας αλλαγής Ομάδας Προσανατολισμού) μαθαίνουν να εσωτερικεύουν «τη μοίρα» τους, να αποδέχονται «το ριζικό» τους. Αυτόν το χαρακτήρα έχει η υποβολή της Α' δήλωσης (πρώτο μηχανογραφικό) και μάλιστα σε πολύ

περιορισμένο αριθμό επιλογών (10 επιλογές). Τέρμα τα όνειρα. Οι μαθητές κατηγοριοποιούνται και ο τελικός διαχωρισμός επέρχεται στη Γ΄ Λυκείου, όπου και υποβάλλεται (τον Μάρτιο) η Β΄ δήλωση που είναι και δεσμευτική.

Με βάση τις προτιμήσεις των μαθητών στην Α΄ δήλωση και τον αριθμό εισακτέων που θα έχει αποφασιστεί ανά Τμήμα, θα προκύψει ένας αριθμός Τμημάτων για τα οποία ο αριθμός των προτιμήσεων θα είναι μικρότερος από τον αριθμό εισακτέων. Αυτά τα Τμήματα, στα οποία ο αριθμός των αιτήσεων υπολείπεται των διαθέσιμων θέσεων, ονομάζονται «Τμήματα ελεύθερης πρόσβασης» (ΤΕΠ).

Τα υπόλοιπα Τμήματα, δηλαδή εκείνα στα οποία ο αριθμός των αιτήσεων υπερβαίνει τις διαθέσιμες θέσεις, ονομάζονται «Τμήματα πρόσβασης μόνο με πανελλαδικές εξετάσεις» (ΤΠΠΕ).

◆ Λίγες μέρες αργότερα, μετά την υποβολή της Α΄ δήλωσης, ο μαθητής ενημερώνεται για το ποιες από τις προτιμήσεις του αντιστοιχούν σε ΤΠΠΕ και ποιες σε ΤΕΠ. Από το σύνολο των δηλώσεων θα προκύψουν:

(1) Αυτές στις οποίες θα συμπεριλαμβάνεται ένα τουλάχιστον ΤΕΠ και,

(2) Αυτές στις οποίες όλα τα Τμήματα είναι ΤΠΠΕ.

Οι μαθητές της κατηγορίας (2), θα διαγωνιστούν στις πανελλαδικές για την εισαγωγή τους στην Ανώτατη Εκπαίδευση μιας και από τις προτιμήσεις τους στη Α΄ δήλωση δεν έχει προκύψει κανένα ΤΕΠ.

Μετά τη λήξη του 1ου τετραμήνου, οι μαθητές της κατηγορίας (1) επιβεβαιώνουν αν θα συμμετάσχουν στις πανελλαδικές εξετάσεις ή αν προτιμούν να εισαχθούν σε ένα από τα ΤΕΠ που είχαν συμπεριλάβει στην Α΄ δήλωση. Η επιβεβαίωση αυτή είναι οριστική και δεσμευτική. Συγκεκριμένα, ένας μαθητής που είχε τουλάχιστον ένα ΤΕΠ στην Α΄ Δήλωση μπορεί:

(α) να επιλέξει εισαγωγή σε ΑΕΙ μέσω πανελλαδικών εξετάσεων, χάνοντας το δικαίωμα πρόσβασης σε κάποιο από τα ΤΕΠ που είχε δηλώσει ή,

(β) να επιλέξει ένα από τα ΤΕΠ που είχε συμπεριλάβει στην Α΄ δήλωση, οπότε εισάγεται στο Τμήμα αυτό, με μόνη προϋπόθεση την κτήση του απολυτηρίου της Γ΄ Λυκείου. Αν για την εισαγωγή στο Τμήμα που επέλεξε προβλέπεται και εξέταση σε ειδικό μάθημα, ο υποψήφιος θα εξεταστεί στο ειδικό αυτό μάθημα μαζί με τους υποψηφίους που εξετάζονται πανελλαδικά.

Για τους μαθητές που διάλεξαν να εισαχθούν σε ΤΕΠ χωρίς πανελλαδικές δε θα υπάρχει δυνατότητα μετεγγραφής.

◆ Οι μαθητές που επέλεξαν τις πανελλαδικές, μετά τις εξετάσεις και τη δημοσιοποίηση των βαθμών τους της τελικής επίδοσης, υποχρεούνται τον Ιούλιο του 2020, μετά τις πανελλαδικές, να συμπληρώσουν το μηχανογραφικό και να θέσουν όσες επιλογές Τμημάτων επιθυμούν, ασχέτως του περιεχομένου της Α΄ δήλωσης και θα εισαχθούν σε αυτά με βάση τις επιδόσεις τους, όπως ακριβώς ισχύει στο υπάρχον σύστημα εισαγωγής. Οι απόφοιτοι παλαιότερων ετών συμμετέχουν κανονικά στις πανελλαδικές εξετάσεις όπως και σήμερα.

Κοντολογίς, οι μαθητές κατηγοριοποιούνται. Με τη βοήθεια της ανασυγκρότησης της όλης μορφωτικής διαδικασίας και στη Β΄ Λυκείου (εκτεταμένα δοκίμια, εξετάσεις, κ.λπ.) και μπροστά στο μηχανογραφικό μετά το πέρας της

Β΄ Τάξης, κάποιοι θα αποδεχθούν (;) ότι είναι «άχρηστοι» και δε θα συμπληρώσουν το πρώτο μηχανογραφικό των 10 επιλογών, κάποιοι θα το συμπληρώσουν με στόχο στο δεύτερο μηχανογραφικό, το Μάρτιο της Γ΄ Λυκείου, να επιλέξουν οριστικά ένα Τμήμα που ήδη βρίσκεται στα αζήτητα (με τα μέχρι σήμερα δεδομένα) και το οποίο με βάση την αγοραία λογική της προσφοράς και ζήτησης θα οριστεί σε Τμήμα ελεύθερης πρόσβασης και να εισαχθούν σε αυτό και κάποιοι θα επιλέξουν να δώσουν πανελλαδικές εξετάσεις, ξανά στα 4 εξάωρα μαθήματα (κοινά και για το απολυτήριο, με την προϋπόθεση ότι θα το έχουν πάρει), δηλώνοντας σχολές όπως σήμερα.

◆ Οι Σχολές, τα Τμήματα κατηγοριοποιούνται με τη βούλα του νόμου και σύμφωνα με την αγοραία λογική της προσφοράς και ζήτησης. Κατατάσσονται σε σχολές πρώτης (υψηλής ζήτησης με πανελλαδικές) και δεύτερης κατηγορίας (χαμηλής ζήτησης και άρα ελεύθερης πρόσβασης).

Υψηλή βαθμολογία για την εισαγωγή σ' αυτές τις περιζήτητες σχολές απαιτείται και σήμερα, έτσι όπως διαμορφώνονται οι βάσεις με βάση τη ζήτηση (τον αριθμό και το μορφωτικό προφίλ των υποψήφιων) και την προσφορά θέσεων.

Είναι άλλο πράγμα, όμως, τι προκύπτει εκ του αποτελέσματος και άλλο να αναγορεύονται αυτές οι σχολές, που τώρα δεν θα είναι σχολές ελεύθερης πρόσβασης, από το ίδιο το υπουργείο Παιδείας, με νομοθετική ρύθμιση, σε σχολές «αριστείας», σε σχολές που προορίζονται για την ελίτ των μαθητών, που κατά κανόνα προέρχονται από υψηλά κοινωνικο-οικονομικά και μορφωτικά στρώματα.

Ο διαχωρισμός αυτός, που στη ζωή θα είναι και διαχωρισμός απόφοιτων από σχολές ελεύθερης πρόσβασης και από σχολές που απαιτούν συμμετοχή σε πανελλαδικές εξετάσεις, σίγουρα θα έχει ανάλογο αντίκτυπο και στην αγορά εργασίας.

Είναι δε, πολύ πιθανόν, σχολές και τμήματα που προσελκύουν μικρό αριθμό εισακτέων (κατά κανόνα τμήματα των ΤΕΙ) στο επόμενο διάστημα να κλείσουν.

◆ Το νέο σύστημα εισαγωγής, εκτός από σκληρά ταξικό, ένα παιχνίδι *survivor* για τους μαθητές, με σχολές και τμήματα που θα αλλάζουν κατηγορία, αφού κάθε φορά θα αλλάζει ο χωρισμός τους σε τμήματα υψηλής ζήτησης (με πανελλαδικές) και χαμηλής ζήτησης (με βάση τον αριθμό των προσφερόμενων θέσεων στα ΑΕΙ και ΤΕΙ και τις δηλώσεις των μαθητών στο μηχανογραφικό των δέκα επιλογών μετά το τέλος της Β΄ Λυκείου), θα έχει πολλά προβλήματα εφαρμογής. Δε γνωρίζει κανείς εκ των προτέρων πώς θα συμπεριφερθούν οι μαθητές στις επιλογές τους με βάση τα καθιερωμένα κοινωνικά πρότυπα, τους ασφυκτικούς περιορισμούς της οικονομικά εξαντλημένης εργαζόμενης οικογένειας, τις διεξόδους στην αγορά εργασίας (με βάση την κατηγοριοποίηση των σχολών). Ενα είναι σίγουρο: Στο τέλος, οι συριζαίοι (σε περίπτωση που το νέο σύστημα ισχύσει), όταν το πολυδιαφημισμένο σύστημά τους εισαγωγής στα ΑΕΙ-ΤΕΙ αποτύχει, θα φορτώσουν την αποτυχία στην εργαζόμενη κοινωνία και τη νεολαία. Εμείς, θα πουν, θεσμοθετήσαμε την ελεύθερη πρόσβαση, όλοι αυτοί δεν ήταν ούτε έτοιμοι, ούτε ικανοί να την αποδεχθούν.

Γιούλα Γκεσούλη

Αδεια ξανά στον Δημήτρη Κουφοντίνα

Εδώ και τώρα να καταργηθεί το εισαγγελικό βέτο

Ήταν η παρθενική τηλεοπτική συνέντευξη του υπουργού Δικαιοσύνης Μιχάλη Καλογήρου. Στο απόλυτα προστατευμένο περιβάλλον της ΕΡΤ, με τη δημοσιογράφο του κεντρικού δελτίου ειδήσεων να ρίχνει συνεχώς ματιές στο σημείωμα με τις ερωτήσεις που της είχε δώσει το επιτελείο του υπουργού. Η τελευταία ερώτηση αφορούσε την υπόθεση με τις άδειες του Δημήτρη Κουφοντίνα. Δε διατυπώθηκε όμως με τη μορφή «τι λέει η κυβέρνηση γι' αυτό», αλλά με τη μορφή «τι λέει η κυβέρνηση γι' αυτά που λέει ο Μητσοτάκης».

Ο Καλογήρου είχε έτοιμη την απάντηση. Υπάρχει ένα **διαχρονικό** καθεστώς για τις άδειες, είπε. Κι αφού πέταξε τη γνωστή πομφόλυγα «η δημοκρατία δεν εκδικείται ακόμα και τους πιο τρομερούς εχθρούς της» (τέτοιος είναι ο Κουφοντίνας!), κατέληξε: «Ο νόμος είναι συγκεκριμένος και η χώρα έχει από το 2015 ένα συγκεκριμένο σχέδιο σωφρονιστικής πολιτικής, το οποίο είναι δημοκρατικό και φιλελεύθερο».

Δε θα ρωτήσουμε το αυτονόητο (πώς γίνεται αυτό το δημοκρατικό και προπαντός φιλελεύθερο σχέδιο σωφρονιστικής πολιτικής να βασανίζει τον Δημήτρη Κουφοντίνα τόσα χρόνια τώρα, κάνοντας λάστιχο ένα δικαίωμα που έχει κάθε κρατούμενος;), αλλά θα επισημάνουμε τα ψέματα και την υποκρισία που χώρεσαν σ' αυτή τη σύντομη απάντηση του Καλογήρου (που πριν γίνει γρανάζι της αδίστακτης αστικής εξουσίας, τον είχαμε γνωρίσει ως έναν νεαρό και φέρελπι προοδευτικό δικηγόρο).

Είναι ψέμα, που ο Καλογήρου το εκστόμισε απολύτως συνειδητά, ότι το καθεστώς για τις άδειες των κρατούμενων είναι διαχρονικό. Το 2009, με κυβέρνηση Καραμανλή και υπουργό Δικαιοσύνης τον Δένδια, επήλθε μια

ριζική αλλαγή σ' αυτό το καθεστώς. Θεσπίστηκε το εισαγγελικό βέτο, έτσι που ο δικαστικός μηχανισμός να είναι αυτός που αποφασίζει για το αν ένας κρατούμενος θα πάρει άδεια ή όχι. Με τη διάταξη Δένδια (άρθρο 3, παρ. 2 του Νόμου 3772/2009), το Συμβούλιο Φυλακής μετατράπηκε σε ένα τυπικό γραφειοκρατικό όργανο. Εως τότε, αυτά τα τριμελή συμβούλια (αποτελούνται από το διοικητή της φυλακής, τον εκπρόσωπο της κοινωνικής υπηρεσίας και τον εισαγγελέα επόπτη) αποφάσιζαν για τις άδειες κατά πλειοψηφία. Μετά τη διάταξη Δένδια, αν η πλειοψηφία των δύο εκπροσώπων της φυλακής εγκρίνει την άδεια και ο εισαγγελέας διαφωνήσει, η άδεια δε δίνεται. Η υπόθεση παραπέμπεται στο Συμβούλιο Πλημμελειοδικών, το οποίο φυσικά συντάσσεται με τον εισαγγελέα.

Ειδικά αν ο κρατούμενος είναι πολιτικός κρατούμενος και ειδικότερα αν ονομάζεται Δημήτρης Κουφοντίνας. Από την πρώτη στιγμή που ο Κουφοντίνας ζήτησε άδεια, έχοντας υπερεκπληρώσει τον απαραίτητο χρόνο φυλάκισης, η απαίτηση των εισαγγελέων ήταν σαφής στην προκλητικότητά της: του ζητούσαν να κάνει δημόσια δήλωση μετάνοιας. Φυσικά, πρόκειται για παραβίαση του... δημοκρατικού και φιλελεύθερου πλαισίου σωφρονιστικής πολιτικής, γιατί η χορήγηση της άδειας δε συσχετίζεται ούτε με τα αδικήματα για τα οποία έχει καταδικαστεί ο κρατούμενος ούτε με τις ιδεολογικοπολιτικές του αντιλήψεις. Εξαρτάται από συγκεκριμένους όρους, τους οποίους πληρούσε και πληροί ο Κουφοντίνας, όπως διαχρονικά βεβαιώνουν οι διευθύνσεις και οι κοινωνικές υπηρεσίες δύο φυλακών.

Επομένως, το καθεστώς που διέπει τη χορήγηση των αδειών δεν ήταν διαχρονικά το ίδιο. Αλλάξε το 2009, με

τη θέσπιση του εισαγγελικού βέτο, που το κίνημα αλληλεγγύης χαρακτήρισε **φασιστική** διάταξη, ο δε προοδευτικός νομικός κόσμος απέρριπτε μετά βδελυγμίας. **Τα ίδια έλεγες κι εσύ τότε, Μιχάλη Καλογήρου, θυμάσαι;**

Ο ΣΥΡΙΖΑ, μολονότι έφερε αλλαγές στο σωφρονιστικό σύστημα, δεν κατήργησε τη διάταξη Δένδια, δεν αποκατέστησε την ισότητα ψήφου ανάμεσα στα μέλη των Συμβουλίων Φυλακής. Και τώρα, ο Καλογήρου μας λέει ότι ο νόμος είναι συγκεκριμένος και είναι δημοκρατικός και φιλελεύθερος.

Μ' αυτόν τον «δημοκρατικό και φιλελεύθερο νόμο» αρνούνταν επί σειρά ετών τη χορήγηση άδειας στον Κουφοντίνα. Όταν βρέθηκαν δύο εισαγγελείς Πειραιά που δεν έβαλαν βέτο, δέχτηκαν πειθαρχική δίωξη από την εκλεκτή του ΣΥΡΙΖΑ, εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Για να πάρει την τρίτη άδεια, ο Δ. Κουφοντίνας χρειάστηκε να κάνει μια σκληρή και επώδυνη απεργία πείνας. Στη συνέχεια μεταφέρθηκε στις αγροτικές φυλακές της Κασσαβέτειας, στη Μαγνησία. Πήρε τρεις διαδοχικές άδειες, τις οποίες ενέκριναν τρεις διαφορετικοί εισαγγελείς. Λύσσαξαν τα παπαγαλάκια της τρομοϋστερίας, η οικογένεια Μητσοτάκη, η αμερικάνικη πρεσβεία, ο εσμός των «χωρίς αιδώ». Και «ξαφνικά», ο τέταρτος εισαγγελέας έβαλε βέτο στη θετική απόφαση του Συμβουλίου Φυλακής για την έβδομη άδεια του Δ. Κουφοντίνα. Στο Συμβούλιο Πλημμελειοδικών που έκρινε τη διχογνωμία, ένας από τους εισαγγελείς που είχε εγκρίνει προηγούμενη άδεια υποστήριξε το βέτο του συναδέλφου του! Και το Συμβούλιο συντάχτηκε ομόφωνα με το βέτο, με μια κατάπτυστη απόφαση.

Γι' αυτό απαιτούμε: να καταργηθεί εδώ και τώρα η φασιστική διάταξη Δένδια για το εισαγγελικό βέτο.

Φέτα-μαϊμού με υπερδιήθηση

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9

γορεύοντας σε σημαντικό ζήτημα το λεγόμενο αυτοέλεγχο της αγοράς, την ώρα που οι καπιταλιστές εισάγουν δεκάδες χιλιάδες τόνους νωπού αιγοπρόβειου γάλακτος, που το ελληνοποιούν, την ώρα που εισάγουν δεκάδες χιλιάδες τόνους συμπυκνωμένου γάλακτος, την ώρα που χρησιμοποιούν την παράνομη μέθοδο της υπερδιήθησης.

Στις 14 του Νοέμβρη του 2018, ο Αραχωβίτης ανέβασε στην ιστοσελίδα του υπουργείου του για διαβούλευση ένα σχέδιο Κοινής Υπουργικής Απόφασης για τον έλεγχο –υποτίθεται– της αγοράς γάλακτος. Αν και η διαβούλευση κράτησε μόνο δέκα μέρες, έπεσαν πολλές προτάσεις. Ανάμεσα σ' αυτές ήταν και πρόταση για απαγόρευση της μεθόδου της υπερδιήθησης και ξήλωμα των εγκαταστάσεων στις γαλακτοβιομηχανίες και στις τυροκομικές επιχειρήσεις που

χρησιμοποιούνται για την εφαρμογή αυτής της μεθόδου. Ο Αραχωβίτης αγνόησε προκλητικά την πρόταση και δεν συμπεριέλαβε τίποτα για την υπερδιήθηση στις διατάξεις της ΚΥΑ.

Αυτή την ΚΥΑ, όπως είχε υπογραφεί από Αραχωβίτη και Τελιγιορίδου, την έχουμε κάνει «φύλλο και φτερό», καταδείχνοντας ότι νομιμοποιεί τη μαζική ελληνοποίηση εισαγόμενου γάλακτος (νωπού και συμπυκνωμένου) και το κακόφημο τριγωνικό σύστημα που χρησιμοποιούν κατά κόρο οι γαλακτοβιομηχανίες και οι τυροκομικές επιχειρήσεις.

Η ΚΥΑ αυτή ανέφερε ως υπογράφουσα από το υπουργείο Οικονομικών την υφυπουργό Παπανάτσιου. Ομως, μετά την υπογραφή της από Αραχωβίτη και Τελιγιορίδου στις 31 Γενάρη, δεν πήγε για υπογραφή στην Παπανάτσιου, αλλά στον αναπληρωτή υπουργό Οικονομικών Γ. Χουλιαράκη. Αυτός την κράτησε για 42 ημέ-

ρες και στη συνέχεια την επέστρεψε υπογεγραμμένη στο υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Η ΚΥΑ επέστρεψε στο ΥΠΑΑΤ στις 14 Μάρτη και στις 18 στάλθηκε στο ΦΕΚ και από εκεί στη Γενική Γραμματεία της Κυβέρνησης για έλεγχο. Μετά τον έλεγχο θα επιστρέψει στο ΦΕΚ και θα πάρει αριθμό.

Το γεγονός ότι η ΚΥΑ στάλθηκε στον Χουλιαράκη αντί της Παπανάτσιου, μας προδιαθέτει για τροποποίησή της σε κατεύθυνση ακόμα πιο συμφέρουσα για τους καπιταλιστές του γαλακτοκομικού τομέα.

ΥΓ. Αγροτοσυνδικαλιστής που κινείται στο χώρο του ΣΥΡΙΖΑ εκφράζει τη δυσaráσκειά του σε άλλους αγροτοσυνδικαλιστές, λέγοντας ότι «και οι δικοί μας αφήνουν τους γαλακτοβιομήχανους να χρησιμοποιούν την υπερδιήθηση».

Γεράσιμος Λιόντος

Χιπστεριές

Με ένα εντυπωσιακό βίντεο, φτιαγμένο με αυστηρές επαγγελματικές (διαφημιστικές) προδιαγραφές, το Ποτάμι παρουσίασε τα «θέλω» των 30 ευρωβουλευτών του. «Δεκαπέντε από την Ελλάδα και δεκαπέντε από άλλες χώρες της Ευρώπης», γράφει με νόημα η διαφήμιση, για να υποδηλώσει τον κοσμοπολίτικο χαρακτήρα του μορφώματος. Ποιοι μπορεί να συγκινηθούν από το γεγονός ότι οι μισοί υποψήφιοι είναι μόνιμοι κάτοικοι εξωτερικού (προσοχή: όχι μετανάστες των τελευταίων χρόνων, αλλά από χρόνια εγκατεστημένοι στο εξωτερικό); Εκείνοι που έχουν αναγάγει σε ιδεολογία τα κόμπλεξ του ελληνικού αστικού επαρχιωτισμού.

Ανάλογα είναι και τα «θέλω» των υποψηφίων ευρωβουλευτών. Άλλος θέλει «την ΕΕ να προστατεύει και να ενισχύει τη δημιουργικότητα στην επιχειρηματικότητα» (μικροκαπιταλιστής γαρ). Άλλος θέλει «η ΕΕ να αποκτήσει κοινό προϋπολογισμό», οπότε θα γίνει «μια πραγματική ένωση των λαών της» (να υποθέσουμε ότι στην Ελλάδα, που υπάρχει ενιαίος κρατικός προϋπολογισμός, ζούμε σ' ένα πραγματικό λαϊκό κράτος!). Άλλος θέλει «η γνώση να γίνεται κτήμα όλων». Και για να μην παρεξηγηθεί, διευκρινίζει ότι θέλει «πανεπιστήμια ανοιχτά σε επιχειρήσεις και πολίτες!» Άλλη θέλει «όλοι να μπορούν να μεγαλώσουν ένα παιδί, ανεξαρτήτως ταυτότητας φύλου ή σεξουαλικού προσανατολισμού» (η οικονομική δυνατότητα να μεγαλώσει κάποιος παιδί δεν απασχολεί την υποψήφια. Προφανώς, εκείνοι για τους οποίους ενδιαφέρονται δεν αντιμετωπίζουν τέτοια προβλήματα, δεν είναι άνεργοι ή εργάτες των 300-600 ευρώ).

Άλλη θέλει «να ταξιδεύει σε όλη την Ευρώπη με ένα τρένο», γιατί «μόνο τότε οι πολιτείες της Ευρώπης θα γίνουν Ηνωμένες Πολιτείες της Ευρώπης» (τρέμε Οδοῦρα Μεγαλοοικονόμου). Άλλος θέλει να μη χωρίζονται οι χώρες σε rigs και ισχυρές και μας διαβεβαιώνει ότι «η απάντηση στην κρίση είναι περισσότρερη Ευρώπη» (έλα, ρε μεγάλε, πώς το σκέφτηκες;). Άλλος θέλει «οι νέοι να κατανοήσουν την αξία της ευρωπαϊκής ομοσπονδίας», γιατί «μόνο τότε θα νιώσουν την Ευρώπη πατρίδα τους, μακριά από εθνικισμούς» (καμιά θέση εργασίας, κάνουν ανθρώπινο μισθό, κάνα κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα για τους νέους; Μπα, αυτά είναι... ξύλινη γλώσσα).

Άλλη θέλει οπωσδήποτε να ζήσει «στις Ηνωμένες Πολιτείες της Ευρώπης. Εκεί που κάθε άνθρωπος θα έχει βήμα και φωνή και θα επηρεάζει τις αποφάσεις» (προφανώς, η κρατική συγκρότηση εμποδίζει τη... λαϊκή δημοκρατία. Ενώ στις ΗΠΑ, ας πούμε, αυτά τα προβλήματα είναι λυμένα. Γνήσια... λαϊκή δημοκρατία). Άλλος θέλει «να βρίσκουν στήριξη όσοι αναζητούν στην Ευρώπη ευκαιρίες ζωής. Η ανασφάλεια και η κοινωνική μοναξιά να μην γίνονται ασήκωτα βαρίδια» (μεγάλε, καπιταλισμό έχουμε, αν δεν το έχεις πάρει χαμπάρι. Αλλά επειδή είσαι μόνιμος κάτοικος Λουξεμβούργου και ως επάγγελμα δηλώνεις διευθυντής έργων επιχειρησιακού μετασχηματισμού, ούτε ρομαντικός ούτε αφελής είσαι. Απλώς προσπαθείς να δουλέψεις τους αφελείς).

Άλλος (καθηγητής πανεπιστημίου στη Θεσσαλονίκη) θέλει «φτωχοί και πλούσιοι, μετανάστες και γηγενείς, ομοφυλόφιλοι και ετεροφυλόφιλοι, να μπορούν να φτάσουν στο ψηλότερο σκαλί, από όποιο σημείο και αν ξεκίνησαν» (εκείνοι που θα μείνουν στα παρακάτω σκαλιά θα είναι απλώς ανίκανοι!). Άλλος θέλει «μια Ευρώπη που θα δίνει προτεραιότητα στις επόμενες γενιές και θα τους παρέχει ένα ενιαίο δίκτυο προστασίας» (δεν ξέρουμε αν το ξέρεις, αλλά τον «καπιταλισμό με ανθρώπινο πρόσωπο» τον έχουν «οραματιστεί» άλλοι, πριν από πολλές δεκαετίες).

Θα κλείσουμε την περιπλάνηση στον ηχηρό (πλην όμως βλακώδη) χιπστερικό λόγο με τον συγγραφέα Θανάση Χειμωνά, που πρέπει να βασάνισε πολύ το μυαλό του για να φτάσει στο μεγαλοφυές απόφθεγμα: «Θέλω το Ευρωκοινοβούλιο να βελτιώνει τη ζωή του ευρωπαίου πολίτη. Όχι να είναι ένας διακοσμητικός και πανάκριβος θεσμός» (πω, πω, τι είπε ο άνθρωπος!).

ΠΑΣΟΚ τέλος;

«Το κυρίαρχο πολιτικό διακύβευμα του έκτακτου Συνεδρίου μας στις 30 και 31 Μαρτίου είναι η απόφαση για την πλήρη ενιαία λειτουργία του Κινήματος Αλλαγής. Να τελειώνουμε με έναν πολυκομματικό χαρακτήρα που αποδείχθηκε στην πράξη ότι αντί να ενισχύει τον πλουραλισμό οδηγούσε σε βαβυλωνία, θολώνοντας το πολιτικό μας μήνυμα στην κοινωνία». Τάδε έφη Μανώλης Χριστοδουλάκης, ο άνθρωπος που η Φώφη τοποθέτησε ως γραμματέα του ΚΙΝΑΛ.

Αν πάρουμε τοις μετρητοίς τη δήλωσή του, σημαίνει ότι μετά τη μετατροπή του ΚΙΝΑΛ σε ενιαίο κόμμα, ΠΑΣΟΚ τέλος; Δε γίνεται ένα ενιαίο κόμμα να συμμετέχει σε ένα άλλο ενιαίο κόμμα. Δεν ισχύει, βέβαια, το ίδιο για το ΚΙΔΗΣΟ του Γιωργάκη, που έτσι κι αλλιώς παίζει το δικό του παιχνίδι. Είναι φανερό ότι η Φώφη προσπαθεί να φτιάξει ένα κόμμα δικής της ιδιοκτησίας. Το ιστορικό ΠΑΣΟΚ (ό,τι, τέλος πάντων, έχει απομείνει απ' αυτό) θα γίνει τρία κομμάτια. Ένα είναι το ΚΙΝΑΛ της Φώφης, ένα το ΚΙΔΗΣΟ του Γιωργάκη κι ένα τρίτο θα προκύψει από όσους ενδεχομένως θελήσουν να κρατήσουν την ταμπέλα ΠΑΣΟΚ.

Ιστορία έχουν οι προσωπικότητες, όχι τα ονόματα

Είτε κατέβει υποψήφιος με τον ΣΥΡΙΖΑ ο Πέτρος Κόκκαλης είτε όχι, η καηλεία κάποιων ονομάτων με όρους διαφήμισης είναι γεγονός. Και δεν αφορά μόνο τον ΣΥΡΙΖΑ, αφορά και τον Περισσό, σε εκδηλώσεις του οποίου φιγουράρισε ουκ ολίγες φορές ο Πέτρος Κόκκαλης τα τελευταία χρόνια.

Ο Πέτρος Κόκκαλης του Σωκράτη φέρει το όνομα και το επώνυμο του παππού του, του κομμουνιστή γιατρού Πέτρου Κόκκαλη. Οι ομοιότητες αρχίζουν και τελειώνουν σ' αυτό. Μετά, αρχίζει το χάος που χωρίζει δυο κόσμους.

Ο Πέτρος Κόκκαλης (ο παππούς) ήταν ένας αστός που άλλαξε στρατόπεδο, μέσα στη δίνη των επαναστατικών γεγονότων της δεκαετίας του '40. Ήταν ήδη διάσημος καθηγητής της Ιατρικής, χειρουργός, με πρωτοπόρο ερευνητικό έργο. Απολίτικος στην ουσία. Εχοντας προσφέρει τις υπηρεσίες του ως έφεδρος αρχίατρος στον ελληνοϊταλικό πόλεμο του 1940 (στο μέτωπο πήγε με δική του απαίτηση), αρνείται να υπογράψει το «Πρωτόκολλο Συνεργασίας» των κατοχικών αρχών. Κωφεύει στο δέλεαρ των ναζί που ποντάρizαν στον γερμανοσπουδαγμένο γιατρό. Κατακτητές και δωσιλογικές κυβερνήσεις αρχίζουν να τον ζηλώνουν από όλες τις θέσεις ευθύνης που είχε σε νοσοκομεία και στο πανεπιστήμιο «δι' ἄρνησιν υπηρεσίας».

Δουλεύει στην Κλινική των Αγίων Αναργύρων και ξεχωρίζει γιατί προσφέρει αφιλοκερδώς βοήθεια στους φτωχούς. Πιάνει επαφή με την Εθνική Αλληλεγγύη και στη συνέχεια με το ΕΑΜ, που του στέλνουν παράνομους αντιστασιακούς, άπορους, τραυματίες από βασανιστήρια. «Τι πίστη μπορούμε να δείξουμε στην επιστημονική παραγωγή ανθρώπων που στις κρίσιμότερες στιγμές του έθνους δε σκέφτηκαν τίποτε άλλο, παρά πώς να φερθούν με όσο το δυνατόν μεγαλύτερη κοσμιότητα, για να μη χάσουν τη θέση τους και να μην υποστούν την παραμικρή ενόχληση ή ταλαιπωρία», έλεγε για τους συναδέλφους του στο πανεπιστήμιο. «Πρόκειται για μια ανήκουστη ηθική πώρωση μιας μεγάλης μερίδας των πνευματικών ηγετών, που αρχίζει από την εποχή της 4ης Αυγούστου

και φτάνει στο αποκορύφωμά της στις σημερινές μέρες της μαύρης δουλείας», έλεγε με περιφρόνηση και αγανάκτηση.

Τα βήματα αυτού του έντιμου ανθρώπου τον οδηγούν στο βουνό. «Ποτέ δεν με ενδιέφερε η πολιτική. Στο αριστερό κίνημα με ώθησαν τα βιώματά μου», θα εξομολογηθεί αργότερα ο ίδιος. Στον πρώτο ανασχηματισμό της Πολιτικής Επιτροπής Εθνικής Απελευθέρωσης (ΠΕΕΑ), στις 19 Απριλίου του 1944, ο Πέτρος Κόκκαλης αναλαμβάνει τη θέση του γραμματέα Κοινωνικής Πρόνοιας (προσωρινά και της Παιδείας). Ως αντίποινα, οι ναζί συλλαμβάνουν τον πατέρα του, ο οποίος σε προχωρημένη ηλικία δε θα αντέξει την ταλαιπωρία και τα βασανιστήρια. Η ετοιμόγεννη σύζυγός του φυγαδεύεται από το ΕΑΜ και γεννά την κόρη τους με ψευδώνυμο.

Στο βουνό γνωρίζει τους κομμουνιστές. Γίνεται και ο ίδιος κομμουνιστής. Το μεταβαρκιζανό κράτος τον... παρασημοφόρησε για την αντιστασιακή του δράση. Ήδη, από τον Γενάρη του 1945 η γενική συνέλευση των καθηγητών της Ιατρικής ζήτησε την άμεση απόλυσή του ως «κομμουνιστικό μίσμα», μαζί με άλλους τρεις καθηγητές που είχαν επιστρέψει από το βουνό, όπου «συμμετείχαν στο εθνοκτόνο

κίνημα γενόμενοι αποστάτες της εθνικής ιδέας». Απολύεται από παντού και αυτός, ο πιο διάσημος χειρουργός της Ελλάδας κι ένας από τους γνωστότερους στην Ευρώπη, έχει πλέον πρόβλημα επιβίωσης.

Το 1947 φεύγει στη Μασσαλία. Από εκεί, μέσω Βελιγραδίου, ξαναβρίσκεται στο βουνό, υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Πρόνοιας της Προσωρινής Δημοκρατικής Κυβέρνησης. «Είμαι ευχαριστημένος γιατί μου έλαχε να υπηρετήσω πάλι τον Ελληνικό λαό, την πατρίδα μας, την υπόθεση της πανανθρώπινης λευτεριάς», έγραφε. Οργάνωσε τη νοσοκομειακή επιμελητεία του ΔΣΕ, στήνοντας νοσοκομεία εκστρατείας που μπορούσαν να περιθάλψουν περισσότερους από 1.000 ανθρώπους.

Μετά την οπισθοχώρηση του ΔΣΕ, ακολουθεί το δρόμο της πολιτικής προσφυγιάς: Βουδαπέστη, Βουκουρέστι, Ανατολικό Βερολίνο. Οι ανατολικογερμανοί γιατροί γνώριζαν τον επιστήμονα με την τεράστια φήμη. Το 1955 διορίστηκε διευθυντής στο Ινστιτούτο Πειραματικής Χειρουργικής της Γερμανικής Ακαδημίας Επιστημών, το 1957 εκλέχτηκε καθηγητής στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Χούμπολτ του Βερολίνου και το 1959 έγινε μέλος της Ακαδημίας Επιστημών της ΓΛΔ. Η Ελλάδα του είχε αφαιρέσει την ιθαγένεια, αλλά ο Πέτρος Κόκκαλης διέπρεπε σε όλο τον κόσμο ως ανατολικογερμανός γιατρός, καταθέτοντας ένα θαυμαστό ερευνητικό έργο.

Τι σχέση έχουν ο γιος του Σωκράτη και ο εγγονός του Πέτρος Κόκκαλης μ' αυτό το τεράστιο ανθρώπινο μέγεθος; Αυτοί ακολούθησαν την αντίθετη πορεία. Ο Σωκράτης Κόκκαλης έγινε ένας από τους μεγαλύτερους έλληνες καπιταλιστές και ο γιος του Πέτρος συμμετέχει στις οικογενειακές επιχειρήσεις. Να τον χαίρονται, λοιπόν, αυτοί που προσπαθούν να τον εντάξουν στο πολιτικό τους σχέδιο, μόνο και μόνο για να εκμεταλλευτούν το ονοματεπώνυμό του. Θα πρόκειται για μπίζνες μεταξύ καπιταλιστών και αστών πολιτικών. Τον γιατρό Πέτρο Κόκκαλη δεν μπορούν να τον «ακουμπήσουν». Ανήκει σε άλλον κόσμο από το δικό τους.

Ξαναζεσταίνουν την Πετσιτιάδα

Στο ασφαλές και φιλικό περιβάλλον της ΕΡΤ, υπό τις... σκληρές ερωτήσεις της Ακριβοπούλου, ο Νίκος Παππάς αναγκάστηκε να τοποθετηθεί για μια ακόμα φορά για το σκάνδαλο της ΔΕΠΑ και τον αδερφοποιτό του Μανώλη Πετσιτή. Είπε συγκεκριμένα: «Το σκάνδαλο της ΔΕΠΑ, **εάν υπάρχει**, αφορά τα έτη που διογκώθηκαν τα χρέη των ELFE προς τη ΔΕΠΑ και αυτά είναι τα χρόνια της προηγούμενης διακυβέρνησης. Εχουν δοθεί οι σχετικές απαντήσεις στη Βουλή. Από εκεί και πέρα για τις **επαγγελματικές δραστηριότητες ιδιωτών** εγώ δεν πρόκειται να απαντήσω. Είναι απολύτως προφανές και το ότι ο κ. Πετσιτής ήταν ιδιωτικός υπάλληλος και υπερασπιζόταν τα συμφέροντα των εταιριών για τις οποίες δούλευε. Πέραν τούτου ουδέν».

Δεν είναι και ό,τι καλύτερο να σου έρχεται «πληρωμένη»

απάντηση από τη Σπυράκη, η οποία δήλωσε: «Ο κ. Παππάς ισχυρίζεται ότι το σκάνδαλο είναι δημιούργημα των προηγούμενων κυβερνήσεων. Τότε **γιατί οι κακουργηματικές διώξεις ασκήθηκαν για την περίοδο από το 2015 και μετά**, δηλαδή την περίοδο ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ; Ο κ. Παππάς υποστηρίζει ότι ο κ. Μανώλης Πετσιτής είναι ένας ιδιώτης που απομακρύνθηκε το 2015 από το περιβάλλον του. Τότε **γιατί ο κ. Πετσιτής μπαίνοβγαινε το 2017 στη ΔΕΠΑ ως εκπρόσωπος του Μαξίμου** ενώ ταυτόχρονα αμειβόταν

πλουσιοπάροχα από τα ELFE του κ. Λαυρεντιάδη;».

Πράγματι, κατηγορούμενος για κακουργηματική απιστία είναι ο πρώην διευθύνων σύμβουλος της ΔΕΠΑ Θεόδωρος Κιτσάκος. Ο οποίος δεν είναι κάποιος απολιτικός μάντζερ, αλλά στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ. Μάλιστα, πριν το κυβερνών κόμμα τον τοποθετήσει διευθύνοντα σύμβουλο στη ΔΕΠΑ, εργαζόταν ως ανώτατο στέλεχος σε εταιρίες του Λαυρεντιάδη (στη «Νεοχημική» και στην ELFE, που είχε τη σκανδαλώδη σχέση με τη ΔΕΠΑ). Τα χρέη

του Λαυρεντιάδη προς τη ΔΕΠΑ δημιουργήθηκαν στην προ ΣΥΡΙΖΑ περίοδο, όμως επί ΣΥΡΙΖΑ διογκώθηκαν και γι' αυτή την περίοδο έχει ασκηθεί ποινική δίωξη, η οποία αφορά τον τρόπο διαχείρισης των χρεών. Αυτό ο Παππάς το ξέρει, γι' αυτό και χρησιμοποίησε τη φράση «αν υπάρχει σκάνδαλο».

Ο Κιτσάκος, εκτός του ότι έχει ισχυριστεί ότι επτά υπουργοί γνώριζαν τα πάντα πώς να ενεργήσει, είναι αυτός που έχει πει ότι ο Πετσιτής τον επισκεπτόταν στη ΔΕΠΑ «ως εκπρόσωπος υπηρεσιών του μεγάρου Μαξίμου». Και η σχέση του Πετσιτή με το μέγαρο Μαξίμου είναι αναμφισβήτητη. Εβγαζε φωτογραφίες στο πόντιουμ του πρωθυπουργού, ενώ η γνωστή φωτογραφία στην οποία φαίνεται να πανηγυρίζει με τους Τσίπρα και Φλαμπουράρη τη δεύτερη εκλογική νίκη του ΣΥΡΙΖΑ και

Τρομοδίκη 9 αγωνιστών από την Τουρκία

Αθωωτική εισαγγελική πρόταση

Από την πρώτη κιόλας μέρα της τρομοδίκης κατά των εννιά τούρκων και κούρδων αγωνιστών, που άρχισε στις 4 Φλεβάρη στο Γ' Τριμελές Εφετείο Κακουρηγημάτων (συνεδριάζει στη δικαστική αίθουσα των Φυλακών Κορυδαλλού), γράψαμε ότι κατέρρευσε το κατηγορητήριο και φάνηκε καθαρά πως πρόκειται για μια καραμπινάτη σκευωρία, που οργάνωσε η Αντιτρομοκρατική κατ' εντολήν της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ, που ήθελε να κάνει ένα «δωράκι» στον Ερντογάν.

Η πρόταση της εισαγγελέα της έδρας, την περασμένη Δευτέρα, ήρθε να επιβεβαιώσει αυτή μας την εκτίμηση. Η εισαγγελέας πρότεινε:

- Αθώωση και των εννέα για συγκρότηση και ένταξη σε τρομοκρατική οργάνωση (άρθρο 187Α Ποινικού Κώδικα).

- Αθώωση τριών και για όλες τις άλλες πράξεις που τους αποδίδονταν από το κατηγορητήριο.

- Ενοχή των έξι από τους εννιά για πλημμελήματα (απλή οπλοκατοχή).

Η δίκη θα συνεχιστεί στις 26 Μάρτη με τις αγορεύσεις των συνηγών υπεράσπισης και μάλλον και με την απόφαση του δικαστηρίου, η οποία αναμένουμε να είναι στο ίδιο μήκος κύματος με την εισαγγελική πρόταση, από την οποία αξίζει να παραθέσουμε μερικά

αποσπάσματα:

«Η κατηγορία της τρομοκρατικής οργάνωσης δεν αποδείχτηκε, παρότι η οργάνωση που τους αποδίδεται θεωρείται στην ΕΕ τρομοκρατική. Ωστόσο, ουδόλως προκύπτει ότι συγκρότησαν την οργάνωση αυτή, ή οποιαδήποτε άλλη οργάνωση.

Από το αποδεικτικό υλικό και την διαδικασία στο ακροατήριο δεν προκύπτει ότι οι κατηγορούμενοι εντάχθηκαν με την παραπάνω έννοια (σ.σ. του άρθρ. 187Α) σε τρομοκρατική οργάνωση και πόσο μάλλον

στην συγκεκριμένη. Τα χτυπήματα της οργάνωσης που κατηγορούνται ότι ανήκουν έχουν λάβει χώρα στην Τουρκία. Δεν υπάρχουν στοιχεία ώστε να τους αποδοθεί στην Ελλάδα η κατηγορία του τρομοκράτη.

Αναφορικά με την ανεύρεση ορισμένων πειστηρίων που θεωρήθηκαν ότι σχετίζονται με την εν λόγω οργάνωση, όπως σημαίες και εγχειρίδια που έχουν σχέση με ανταρτοπόλεμο και επαναστάσεις, δεν προέκυψε ότι σχετίζονται με την οργάνωση αυτή».

το σημείωμα όπου ο Πετσίτης έκανε προγνωστικά μαζί με τους Τσίπρα, Φλαμπουράρη, Παππά, Σακελλαρίδη και Μιχόπουλο (όλη την ηγετική ομάδα του Μαξίμου τότε), δε δείχνει έναν οποιοδήποτε συριζαίο εθελοντή, αλλά άνθρωπο που κυκλοφορούσε στα «ψηλά» κλιμάκια.

Θα έπρεπε, λοιπόν, ο Παππάς να δώσει κάποιες εξηγήσεις για τον «παιδιόθεν φίλο» του (δικός του ο χαρακτηρισμός). Τουλάχιστον να διαψεύσει τον Κιτσάκο, που έχει πει ότι ο Πετσίτης τον επισκεπτόταν «ως εκπρόσωπος υπηρεσιών του μεγάρου Μαξίμου». Ομως, ακόμα και η φράση που χρησιμοποίησε για τον (τέως;) κολλητό του είναι όσο πιο ουδέτερη γινόταν: «ιδιωτικός υπάλληλος» (σιγά μην ήταν και ντελίβερι) που «υπερασπιζόταν τα συμφέροντα των εταιριών για τις οποίες δούλευε». Τίποτα παράνομο στη δράση του, δηλαδή. Ούτε υπαινιγμός, ούτε καν ερώτημα για τυχόν παρανομία. Αν ο Πετσίτης εκμεταλλεύτηκε τη φιλία του με τον Παππά και τις γνωριμίες του στο Μαξίμο, για να πουλήσει υπηρεσίες στον Λαυρεντιάδη, αν δηλα-

δή πρόδωσε την εμπιστοσύνη των κυβερνητικών στελεχών, ο Παππάς θα έπρεπε να είναι ο πρώτος που θα τον έβγαζε «στη σέντρα». Με δηλώσεις σαν αυτή του Παππά ενισχύονται οι υποψίες ότι κάπου έχουν λερωμένη τη φωλιά τους, γι' αυτό και δεν επιτίθενται στον Πετσίτη.

Φαίνεται πως η αντιπολίτευση θα ξαναρχίσει την Πετσιτιάδα, έχοντας στο μεταξύ συγκεντρώσει κάποιο υλικό που μπορεί να στηρίξει ένα νέο γύρο σκανδαλογίας. Τα Μέσα του Μαρινάκη άρχισαν ήδη, δημοσιεύοντας στοιχεία για κάποιους κύριους δικηγόρους, «τους οποίους ο Πετσίτης εκπροσωπεί στην Ελλάδα και οι οποίοι είναι άμεσα συνδεδεμένοι με offshore του Λαυρέντη Λαυρεντιάδη, οι οποίες έχουν χρησιμοποιηθεί για να αυξηθούν τα «φέσια» της εταιρίας του ELFE προς την ΔΕΠΑ». Ο ένας από τους δύο δικηγόρους, πάντα σύμφωνα με τα Μέσα του Μαρινάκη, ήταν «μέχρι πρόσφατα διευθυντής της APLAW Services Limited, της εταιρίας του Αρτέμη Αρτεμίου (του περιβόητου δικηγόρου των offshore, ο οποίος διατηρεί τουλάχιστον από το 2013

γνωριμία με τον Νίκο Παππά και φέρεται να κομίζει συχνά πυκνά επενδυτικές προτάσεις στο Μέγαρο Μαξίμου)» και «βρέθηκε να διαθέτει παρανόμως -άγνωστο πώς- δύο ελληνικά ΑΦΜ, τα οποία του είχαν δοθεί από τη ΔΟΥ Κατοίκων Εξωτερικού. Το ένα αποκτήθηκε με κυπριακό διαβατήριο και το δεύτερο με διαβατήριο Αυστραλίας». Σύμφωνα με τα ίδια δημοσιεύματα, ο κύριος δικηγόρος «με το ΑΦΜ που απέκτησε με το αυστραλιανό διαβατήριο συμμετείχε ως μέλος στην εταιρεία Διαφημιστικές Υπηρεσίες Maze Μονοπρόσωπη ΕΠΕ, με την οποία συνεργαζόταν και ο Μανώλης Πετσίτης και η οποία έχει αναλάβει έργα προβολής μεγάλων ΔΕΚΟ και οργανισμών, αλλά και επιχειρήσεων φιλικά προσκείμενων στην κυβέρνηση».

Κι ύστερα, ήρθαν οι φωτογραφίες από το βιβλίο επισκεπτών της ΔΕΠΑ, στο οποίο ο Πετσίτης καταγράφεται ως εκπρόσωπος του Μαξίμου! Αντισταβάνεστε, λοιπόν, ότι τα ερωτήματα παύουν πλέον να είναι αόριστα. Ήταν πράγματι εκπρόσωπος του Μαξίμου ο Πετσίτης, όπως έχει πει και ο Κιτσάκος; Ή ήταν ένας ιδιώτης

Θυμηθείτε πώς παρουσιάστηκαν από τα παπαγαλάκια της Αντιτρομοκρατικής οι συλλήψεις των εννιά αγωνιστών, στα τέλη Νοέμβρη του 2017. Ήταν, έλεγαν, κομάντο του ΔΗΚΡ-Σ, επιφορτισμένο με την εκτέλεση του Ερντογάν, βάσει πολεμικού σχεδίου που έφερε την κωδική ονομασία «επιχείρηση Σκορπιός». Υποτίθεται ότι είχαν βρει χαρτιά με όλες τις λεπτομέρειες του σχεδίου, με τις ομάδες που θα επιτίθεντο από δυο πλευρές στο αυτοκίνητο του Ερντογάν και μια τρίτη ομάδα που θα ενεργούσε ως κάλυψη για την αποχώρηση των δύο άλλων, ότι τους είχαν δει να θάβουν βαρύ οπλισμό στην Πάρνηθα κτλ. κτλ.

Τους συνέλαβαν, τους σάπισαν στο ξύλο κατά τη σύλληψη, κατασκεύασαν ανύπαρκτο επιχειρησιακό σχέδιο, βάφτισαν όπλα ακόμα και τα μαχαίρια της κουζίνας, τους σκόρπισαν σε όλες τις φυλακές της χώρας όπου έμειναν κρατούμενοι για ενάμιση σχεδόν χρόνο και τώρα η ίδια η εισαγγελέα διαπιστώνει ότι δεν αποδεικνύεται τίποτα απ' όλα αυτά και προτείνει την αθώωσή τους. Ολ' αυτά, όμως, τα έστησαν ασφαλίτες που πήραν παράσημα και προαγωγές. Θα πληρώσει κάποιος τους γι' αυτή τη σκευωρία; Οχι βέβαια. Γιατί οι ασφαλίτες εκτελούσαν πολιτικές εντολές. Από τον Τσίπρα ξεκίνησαν όλα.

που εξυπηρετούσε τους πελάτες του, όπως λέει ο Παππάς; Τότε, ψευδώς εμφανιζόταν ως εκπρόσωπος του Μαξίμου και θα έπρεπε αυτή τη στιγμή να είναι όχι απλά καταγγελλόμενος από την κυβέρνηση, αλλά και ποινικά ελεγχόμενος για αντιποίηση αρχής ή κάτι ανάλογο.

Όσο η κυβέρνηση καθυστερεί να ρίξει στην πιάτσα Novartis, με ξεκίνημα ποινικής διαδικασίας κατά πολιτικών προσώπων, κινδυνεύει να βρεθεί η ίδια «κατηγορούμενη». Δεν έχει σημασία που η «υπόθεση Πετσίτη-Λαυρεντιάδη» δείχνει αβαθής. Μήπως η «υπόθεση Novartis» δείχνει περισσότερο «βαθιά» σε σχέση με τα πολιτικά πρόσωπα; Με τη σκανδαλογία δεν επιχειρούν την εκκαθάριση σκανδάλων, αλλά την αποκόμιση προπαγανδιστικού πλεονεκτήματος. Αν ο Μαρινάκης καταφέρει να παρουσιάσει μια στοιχειωδώς συνεκτική νέα εκδοχή της «υπόθεσης Πετσίτη», με ονόματα δικηγόρων που θα δείχνουν «σταυρωτές» σχέσεις με τον Παππά, μπορεί να πάρει «κεφάλι» στην κούρσα της σκανδαλογίας και μετά ο ΣΥΡΙΖΑ να τρέχει να ισοφαρίσει.

ανοικείωση
 www.anoikeiosi.gr

ΡΑΨΩΔΙΑ
ΣΕ ΚΟΚΚΙΝΟ
 in memoriam

Παραστάσεις
 29-30-31 Μάρτη
 6-7, 13-14, 20-21 Απρίλη
 4-5, 11-12 Μάη
 Ώρα έναρξης: 20.30
 Στο κτίριο της εφημερίδας ΚΟΝΤΡΑ
 Αγαθουπόλεως 65 & Αχαρνών
 Είσοδος ελεύθερη
 Τηλ. κρατήσεων: 6973930419
 Μετά την παράσταση ακολουθεί
 συζήτηση με τους συντελεστές

Ραψωδία... γιατί στον πυρήνα της υπάρχει το έπος. Με τη μορφή της εστίασης πάνω σε γεγονότα ιστορικά, με πρωταγωνιστές ανθρώπους ξεχωριστούς, που η διακρίτοσή τους δεν τους αποσπά από τους συντρόφους τους, αλλά τους αναγορεύει σε παραδείγματα/υποδείγματα μιας συλλογικής δράσης.

Σε κόκκινο... όπως το κόκκινο του αίματος, το κόκκινο της ελπίδας, το κόκκινο της επανάστασης. Όπως η «κόκκινη παρθένα της Μονμάρτρες» και η «κόκκινη Ρόζα». Όπως «Το Κόκκινο Γαρύφαλλο» που έγραψε η Λουίζ Μισέλ, όταν εκτελέστηκε ο ποιητής Τεοφίλ Φερέ, ο κομμουνάρος σύντροφός της. Όπως τα κόκκινα γαρύφαλλα που συνηθίζει να βάζει στο γραφειάκι της η Ηλέκτρα Αποστόλου, σ' ένα τενεκεδάκι από κονσέρβας. Όπως το κόκκινο νήμα που συνδέει τους αιώνες και τις γενιές των ανθρώπων που αγωνίζονται για να περάσουμε από την προϊστορία στην Ιστορία, πληρώνοντας το βαρύ τίμημα που πάντοτε πληρώνουν αυτοί που βγαίνουν μπροστά.

Τέσσερις γυναίκες: Λουίζ Μισέλ, Ρόζα Λούξεμπουργκ, Ηλέκτρα Αποστόλου, Ουλρίκε Μάινχοφ. Μια ιστορική διαδρομή ενός αιώνα. Από την Κομμούνα του Παρισιού μέχρι τα «μολυβένια χρόνια» της Γερμανίας τη δεκαετία του '70, περνώντας από την επανάσταση στο Βερολίνο το 1918-19 και την αντικατοχική αντίσταση στην Ελλάδα το 1941-44. Αγωνίστριες για την κοινωνική απελευθέρωση, σε διαφορετικές εποχές, σε διαφορετικά μήκη και πλάτη της Γης. Με διαφορετικές προσωπικότητες, με διαφέρουσες ιδεολογικοπολιτικές απόψεις, σε διαφορετικά κοινωνικά περιβάλλοντα. Αλλά με το κόκκινο νήμα να συνδέει την παρουσία τους, τη δράση τους, τη στάση ζωής τους.

Αυτές οι επώνυμες επαναστάτριες μιλούν και για λογαριασμό όλων των «ανώνυμων». Των γυναικών των λευτέρων βουνών και των αποκλεισμένων πόλεων, της φυλακής, της εξορίας και του εκτελεστικού αποσπάσματος. Αυτών που βρέθηκαν στην πρώτη γραμμή των απελευθερωτικών μαχών κι αυτών που έμειναν πίσω και στηρίξαν αυτές τις μάχες.

Ενα υβρίδιο επικού θεάτρου και θεάτρου-ντοκουμέντο. Θεατρικός λόγος, ντοκουμέντα, μαρτυρίες, λογοτεχνικά κείμενα συντίθενται σε ένα παλίμψηστο που ανιχνεύει τις συνδέσεις και ενσαρκώνονται για να επαναφέρουν στην προσοχή μας την επίμονη διαχρονικότητα του επαναστατικού οράματος.

Υπό τους ήχους του σπουδαίου Μπιλ Ντίξον (και όχι μόνο).

Μια βουτιά στην Ιστορία, όχι ως μνημόσυνο, αλλά ως διερεύνηση κρίσιμων σημερινών ερωτημάτων.

Η νέα παραγωγή της ανοικείωσης κάνει πρεμιέρα την **Παρασκευή 29 Μάρτη** και θα συνεχιστεί τα **Σαββατοκύριακα 30-31 Μάρτη, 6-7, 13-14, 20-21 Απρίλη και 4-5, 11-12 Μάη**. Στο κτίριο της ΚΟΝΤΡΑΣ, Αγαθουπόλεως 65 και Αχαρνών.

Ώρα έναρξης: 20.30.

Είσοδος ελεύθερη
 (Μετά την έναρξη η είσοδος δεν είναι δυνατή)
 Απαιτείται κράτηση στο 6973930419
Μετά την παράσταση ακολουθεί συζήτηση με τους συντελεστές

Trailer: <http://www.anoikeiosi.gr/yliko/videos/videos-rapsodia.html>
 Περισσότερες πληροφορίες για την παράσταση: www.anoikeiosi.gr

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεννιά
 που είσαι, της ανατροπής γενιά;

Μέρες που είναι (ποια νηστεία ρε; Αυτή είναι μόνιμη) επαναφέρουμε παλιότερο ερώτημά μας προς αναγνώστες που ασχολούνται με τα εκκλησιαστικά, με τα της θρησκείας ή έστω με την απλή αριθμητική, καθώς και προς τον φίλο του ελληνικού και διεθνούς ιερατείου πρωθυπουργό: Οι ημέρες από την καθαρή Δευτέρα μέχρι την Κυριακή του Πάσχα είναι τεσσαράκοντα οκτώ και καλούνται «τεσσαρακοστή». Οι ημέρες από την Κυριακή του Πάσχα μέχρι την «πεντηκοστή» είναι επίσης τεσσαράκοντα και οκτώ! Έχει κανείς κάποια πειστική, λογική ή έστω ευλογοφανή μαθηματική εξήγηση;

Κι εμείς υποκλινόμαστε στη Μεγαλοοικονόμου όχι μονάχα οι «Ριπές». Της ποίησης οι μύστες είμαστε απροκατάλητοι. Κι όταν μας πιάσουν νύστες ή ποίηση διαβάζουμε ή κα'να σχέδιο νόμου. Όμως κανείς δεν έφτασε ποτέ τη μαντινάδα που 'γραψε για τον Σαμαρά ο Σμαραγδής ο γίγας. Ψάξτε και θυμηθείτε την. Και μη το λησμονάτε: Συχνά οδηγεί προς τα σκατά το πέταγμα της μύγας.

Μακάριες οι μειονότητες (τέτοιες είναι πλέον) εκείνων που απολαμβάνουν ένα βιβλίο ή μια ταινία, έναν περίπατο ή μια εκδρομή, έναν καφέ ή ένα γεύμα, μια καλή συζήτηση, οτιδήποτε ωφέλιμο ή ωραίο για τον καθένα, χωρίς να το διαλαλούν στα μέσα κυνικής δήθεν δικτύωσης.

Βγήκαν τα αυγά, κοιτάζαμε. Γεννήσανε, κοιτάμε. Τον κόσμο αλυσοδένουνε, εμείς κοιτάμε ακόμα. Σε λίγο δεν θα βρούμε ούτε γωνιά να πάμε φρίτουμε, σχολιάζουμε, κεφάλια δίχως σώμα.

Στο μεταξύ τα γρανάζια της προϊστορίας εξακολουθούν να γυρνάνε προς όφελος των μονίμως ωφελημένων. Και ο -από σύντροφο βαπτισθείς- Βοναπαρτίσκος ο Ασήμαντος:

Τέσσερα χρόνια μάζευε σωρό τα κλοπιμαία
 τα μοίρασε στ' αφεντικά, μεγάλωσε το χρέος
 τώρα ελέω εκλογών μοιράζει χαρτζιλίκια
 τοκίζοντας τη λήθη μας. Ξέρει τι κάνει. Ωραίος!

Για όσους δεν το γνωρίζουν: Οι εξορυκτικές βιομηχανίες και οι γεωργικές δραστηριότητες είναι υπεύθυνες για το μισό των παγκόσμιων εκπομπών άνθρακα και για περισσότερο από το 80% της απώλειας βιοποικιλότητας, σύμφωνα με ολοκληρωμένη περιβαλλοντική μελέτη του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών (oh yeah). Σύμφωνα με τον ίδιο (ασθενικό και εκ γενετής καταβεβλημένο) οργανισμό, εκατόν εβδομήντα χώρες δεσμεύτηκαν να μειώσουν σημαντικά τη χρήση πλαστικών μίας χρήσης ως το 2030, μετά από πέντε ημέρες συζητήσεων στη διάρκεια της διάσκεψης του ΟΗΕ για το United Nations' Environment Program στο Ναϊρόμπι.

- Κοντοζυγώνουν εκλογές. Βγάλε απ' τη ναφθαλίνη Τάσο μου το κοστούμι σου για να το σιδερώσω να πας να δεις από κοντά τον κάθε υποψήφιο να φας, να πεις, να γνωριστείς, να 'σαι ενεργός πολίτης.
- Θα πάω Γκόλφω, για να δω τον τόπο ποιος θα σώσει ποιος θα τα πει καλύτερα, ποιος θα μαζέψει κόσμο ποιος θα κεράσει τσίπουρο, ποιος θα 'χει τα κοψίδια. Σιδέρωσε και το ταγιέρ, μαζί μου να σε παίρνω γιατί θρησκεία και πατρίς χωρίς την οικογένεια δεν εννοείται. Μην βρεθούμε έξω απ' το κοπάδι.

Και η λαϊκή μούσα να παραθέτει σκέψεις χρησιμοποιώντας τα τρία βασικά είδη ομοιοκαταληξίας (πλεκτή, σταυρωτή και ζευγαρωτή), σε μια προσπάθεια να ξεπεράσει τη Θεοδώρα (ποιου Βυζαντίου ρε;):

- Μον dieu! Πόσους ατάλαντους χωράει το μπουλούκι
 οι πιο πολλοί υπέρβαροι μα αντέχει το σανίδι.
 Της αστικής πολιτικής το βρωμερό το λούκι
 ξερνάει σωρό απίθανους, υψώνει κάθε αρχή ήδη.
 Χωρίς καμία συστολή, σ' έργο κακοπαιγμένο
 βγαίνουν με στόμφο, βρίζονται και φτύνουν τον καθένα
 ρόλους, σενάριο, πλοκή, όλα τα 'χουν γραμμένα
 «εγώ» πελώρια μα κενά σε δίχως φρένα τρένο.
 Εκείνοι δεν ευθύνονται. Τι φταίνει τα σκουπίδια
 άμα δεν τα πετάς ή δεν τα στέλνεις στα τσακίδια;
 «Είναι ο καπιταλισμός ηλίθιε!» Δεδομένος.
 Χρήσιμος για την τάξη μας μονάχα τσακισμένος.
 Κοκκινσκοφίτσα

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Θα συμμετέχουν για τυπικούς λόγους

Πλούσια σε αρνητική επικαιρότητα ήταν η βδομάδα που πέρασε, με την παράσταση να κλέβουν τα ντέρμπι των «αιωνίων» σε μπάσκετ και ποδόσφαιρο. Στο μπάσκετ, οι ερυθρόλευκοι έκαναν πράξη την απειλή τους και δεν κατέβηκαν να αγωνιστούν με έλληνες διαιτητές. Βασιλακόπουλος, διαιτητές και Παναθηναϊκός, από την πλευρά τους, απαίτησαν την πιστή εφαρμογή της προκήρυξης του πρωταθλήματος (δεν προβλέπει να συμμετέχουν ξένοι διαιτητές), ο Βασιλειάδης δεν τόλμησε να πάρει το πολιτικό κόστος και να αναβάλει το ντέρμπι, επικαλούμενος την αδυναμία των μπάτσων να διασφαλίσουν την ομαλή διεξαγωγή του, και ο ΕΣΑΚΕ επέλεξε το ρόλο του Πόντιου Πιλάτου. Ο αγώνας κατοχυρώθηκε 20-0 υπέρ του Παναθηναϊκού και πλέον οι ερυθρόλευκοι είναι μπροστά στον κίνδυνο του υποβιβασμού, αν κρατήσουν την ίδια στάση και δεν «κατέβουν» να αγωνιστούν σε κάποιο επόμενο παιχνίδι κόντρα στους πράσινους (σύμφωνα με τις πληροφορίες της στήλης, οι Αγγελόπουλοι δέχονται πολύ μεγάλες πιέσεις να κατεβάσουν την ομάδα στα play off).

Εκτός από το μπάσκετ, ο μεγάλος χαμένος της υπόθεσης είναι ο υφυπουργός Αθλητισμού, Γιώργος Βασιλειάδης, που πίστεψε ότι μπορεί να γίνει ο θεματοφύλακας του ελληνικού μπάσκετ και κάλεσε σύσκεψη με όλους τους εμπλεκόμενους. Την πρώτη «χλαπάτσα» την έφαγε από τον Βασιλακόπουλο, ο οποίος επέλεξε να μη συμμετάσχει, στέλνοντας ένα σαφέστατο μήνυμα ότι αυτός είναι που καθορίζει τις τύχες του μπάσκετ. Έχοντας με το μέρος του τους διαιτητές και τον Παναθηναϊκό, ο «Σωλήνας» έδωσε ένα πολύ καλό μάθημα στο Βασιλειάδη που νόμιζε ότι έχει απέναντί του τον Γραμμένο και την ΕΠΟ. Η δεύτερη «χλαπάτσα» ήρθε από τον Γιαννακόπουλο, που αποχώρησε καταγγέλλοντας τον Βασιλειάδη ότι «έστησε» τη σύσκεψη και ανέχτηκε την προκλητική συμπεριφορά των Αγγελόπουλων και των συνεργατών τους, παρουσιάζοντάς τον σαν τσιράκι των ερυθρόλευκων που είχε ως στόχο να βλάψει τον Παναθηναϊκό. Με την αποχώρησή του, αφενός τον στοχοποίησε και τον απαξίωσε στα μάτια των οπαδών του τριφυλλιού και αφετέρου «τελείωσε» μια και καλή την εικόνα του «θεματοφύλακα» που προσπάθησε να φτιάξει ο Βασιλειάδης. Η τρίτη «χλαπάτσα» ήρθε από τον ΕΣΑΚΕ που δεν έκανε το παραμικρό για την εκτόνωση της κρίσης και παρέμεινε στη γραμμή της πιστής εφαρμογής του κανονισμού και της προκήρυξης του πρωταθλή-

ματος, αφαιρώντας εμμέσως πλην σαφώς κάθε δυνατότητα για κυβερνητικές πρωτοβουλίες.

Στις δηλώσεις του ο Βασιλειάδης προσπάθησε να δείξει ότι η σύσκεψη ήταν επιτυχημένη, όμως δεν κατάφερε να πείσει ούτε τον εαυτό του. Εξέφρασε την ικανοποίησή του για την επίτευξη των στόχων της σύσκεψης, που κατά τη γνώμη του ήταν αφενός να εξασφαλιστεί ότι δε θα υπήρχε κίνδυνος για την ασφάλεια, που επιτεύχθηκε με την απόφαση να «ανοίξει» και να «κλείσει» το φύλλο αγώνα στα γραφεία του ΕΣΑΚΕ, και αφετέρου να ξεκινήσει μια διαδικασία «συζήτησης για την ομαλοποίηση της κατάστασης», κάτι που αποδέχτηκαν άπαντες και δέχτηκαν να φέρουν προτάσεις προς αυτή την κατεύθυνση. Τελικά, το μόνο που κατάφερε ήταν να γελάνε όλοι μαζί του και να φορτωθεί μια ακόμη αποτυχία η κυβέρνηση.

Στο ποδόσφαιρο, η διακοπή του ντέρμπι ήταν ένα ακόμα περιστατικό στην πορεία απαξίωσης του ελληνικού ποδοσφαίρου. Επί της ουσίας ήταν το χρονικό ενός προαναγγελθέντος θανάτου, αφού τα πρόσφατα κρούσματα βίας μεταξύ των οπαδών των δυο ομάδων και η αντιπαράθεση στο μπάσκετ είχαν δημιουργήσει ένα εκρηκτικό μείγμα. Οι σκληροπυρηνικοί οπαδοί των πράσινων έψαχναν την αφορμή για να ξεσπάσουν και μετά το γκολ των ερυθρόλευκων (ήταν πολύ καλύτεροι στον

αγωνιστικό χώρο), όλα κύλησαν όπως αναμενόταν. Οι πράσινοι οπαδοί επιτέθηκαν στους μπάτσους περιμετρικά του γηπέδου, οι μπάτσοι για να τους αντιμετωπίσουν έκαναν μαζική χρήση χημικών, η ατμόσφαιρα μέσα στο γήπεδο έγινε αποπνικτική και ο αγώνας δεν μπορούσε να συνεχιστεί.

Ο γερμανός διαιτητής αρχικά αποφάσισε την προσωρινή διακοπή του αγώνα και στη συνέχεια την οριστική (οι εκπρόσωποι του Ολυμπιακού δε συμφώνησαν να ξαναρχίσει το παιχνίδι χωρίς θεατές). Ο διαιτητής, έχοντας παραστάσεις από άλλου είδους πρωτάθλημα, ενήργησε με βάση το «πνεύμα» και όχι το «γράμμα» του κανονισμού. Δε ζήτησε την εκκένωση του γηπέδου, αλλά ούτε κράτησε τον προβλεπόμενο χρόνο πριν αποφασίσει την οριστική διακοπή. Η τελική έκβαση του αγώνα θα αποφασιστεί σε κάποια δικαστική αίθουσα.

Οι πράσινοι έχουν ήδη διατυπώσει τις ενστάσεις τους σχετικά με τον τρόπο που έκλεισε το φύλλο αγώνα και θεωρούν ότι το παιχνίδι μπορούσε να ολοκληρωθεί. Ο Αλαφούζος και η παρέα του δεν ήταν στο ΟΑΚΑ όταν έγιναν τα επεισόδια και αποφασίστηκε η διακοπή του αγώνα και επί της ουσίας τρέχουν κατόπιν εορτής με στόχο «να σώσουν οτιδήποτε αν σώζεται» και να γλιτώσει η ομάδα την ποινή των -6 βαθμών. Οι πράσινοι είναι σε δύσκολη θέση και θα

μπλέξουν σε περιπέτειες, αφού θα πρέπει στις τελευταίες πέντε αγωνιστικές να παλέψουν για να παραμείνουν στην κατηγορία.

Κος Πάπιας
 papais@eksegersi.gr

ΥΓ. Την ερχόμενη βδομάδα θα συζητηθούν οι πιθανές αλλαγές στις προκριματικές φάσεις του Champions League ανάμεσα στην Ευρωπαϊκή Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία και την Ένωση των μεγάλων ευρωπαϊκών συλλόγων (ECA). Η συνάντηση θα γίνει στη Νιόν και σύμφωνα με δημοσίευμα της Wall Street Journal, εφόσον συμφωνηθούν οι προτεινόμενες αλλαγές, θα προκαλέσουν τεράστιες και ιστορικές αλλαγές στην κορυφαία ευρωπαϊκή διασυλλογική διοργάνωση. Η βασική αλλαγή αφορά την πραγματοποίηση αγώνων και τα Σαββατοκύριακα. Μια τέτοια εξέλιξη θα υποβαθμίσει ακόμα περισσότερο τα εθνικά πρωταθλήματα, βρίσκει όμως κατ' αρχήν σύμφωνες τις ομάδες, αφενός γιατί θα έχουν σημαντική αύξηση στα έσοδα από τα τηλεοπτικά δικαιώματα και αφετέρου γιατί θα ανοίξει ο δρόμος για τη δημιουργία ενός πανευρωπαϊκού πρωταθλήματος με τη συμμετοχή των κορυφαίων ομάδων. Σύμφωνα με τις προτεινόμενες αλλαγές, θα υπάρχει κλειστό σύστημα με άνοδο και υποβιβασμό, κάτι που θα βγάζει ευνοημένες τις μεγάλες δυνάμεις και μπορεί να εκμηδενίσει τις πιο χαμηλού επιπέδου ομάδες από την παρουσία τους στην τελική φάση του θεσμού.

Πριν από λίγο καιρό, είχαμε αναφερθεί σε συναντήσεις μεταξύ των εκπρόσωπων της ΟΥΕΦΑ και της ECA, οι οποίες έγιναν σε συναινετικό κλίμα και όλα δείχνουν ότι ανάλογο κλίμα θα επικρατήσει στη Νιόν. Η ΟΥΕΦΑ και οι καπιταλιστές που «επενδύουν» έχουν ως στόχο να αυξήσουν τα κέρδη τους και γι' αυτόν το λόγο αφήνουν στην άκρη τις διαφορές τους, αφήνουν τη δημιουργία της Λίγκας για το μέλλον και συζητούν τον τρόπο με τον οποίο θα κάνουν πιο ελκυστική, άρα και περισσότερο κερδοφόρα, την κορυφαία ευρωπαϊκή ποδοσφαιρική διοργάνωση. Η κατεύθυνση πάντα γνωστή. Να αυξηθούν τα κέρδη τους, αδιαφορώντας για το ότι, προκειμένου να εξασφαλιστεί αυτό, θα πρέπει να ανοίξει η ψαλίδα ανάμεσα στις ομάδες από τα πρωτοκλασάτα ευρωπαϊκά πρωταθλήματα και τις ομάδες από τις μικρομεσαίες χώρες. Πλέον, οι πιθανότητες πρόκρισης στους ομίλους για τις ομάδες εκτός των 5-6 κορυφαίων ευρωπαϊκών πρωταθλημάτων θα είναι από μηδενικές έως ελάχιστες. Θα συμμετέχουν στη διοργάνωση για καθαρά τυπικούς λόγους.

Οι οπαδοί της Μίλαν, για να «τιμήσουν» τον οπαδό της Ιντερ που έπεσε νεκρός κατά τη διάρκεια των σκληρών συγκρούσεων ανάμεσα σε οπαδούς της Ιντερ και της Νάπολι τον περασμένο Δεκέμβριο, ανάρτησαν στις εξέδρες του «Σαν Σίρο» πανό με το σύνθημα: «Μας ενώνουν τα ίδια ιδανικά, δεν μπορείς να ξεχάσεις έναν ultra. Αντίο Ντέντε». Η κίνηση των οπαδών της Μίλαν αξιολογήθηκε από τη συντριπτική πλειοψηφία των αθλητικών ΜΜΕ και ιστοσελίδων ως θετική κίνηση, αφού είναι γνωστή η αντιπαλότητα ανάμεσα στους οπαδούς των δυο ομάδων του Μιλάνου. Το γεγονός ότι ο οπαδός της Ιντερ ήταν μέλος μιας σκληροπυρηνικής οπαδικής συμμορίας και θα μπορούσε κάλλιστα να ήταν θύτης και όχι θύμα δεν αξιολογήθηκε από τους «έγκριτους συναδέλφους». Αυτή η «παράλειψη» είχε ως αποτέλεσμα άπαντες να καταδικάζουν τα επεισόδια που οδήγησαν σε διακοπή το ντέρμπι Παναθηναϊκός-Ολυμπιακός στο ΟΑΚΑ και να ζητούν την παραδειγματική τιμωρία των «50 εγκληματικών στοιχείων» που έκαναν κόλαση το γήπεδο, την ίδια στιγμή που απένεμαν εύσημα σε οπαδούς γιατί απέτισαν φόρο τιμής σε αντίπαλο, ο οποίος ήταν μέλος οπαδικής συμμορίας και πρωταγωνιστούσε σε περιστατικά αθλητικής βίας.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

8ο πανεργατικό συνέδριο - Μάρτης 1946

Ραψωδία σε κόκκινο - (Ο αγώνας της μνήμης ενάντια στη λήθη)

The fate of all mankind is in the hands of fools
(King Crimson) - «αμερικανιά»...

«Ο Α. Τσίπρας συζητά με τους νέους» (της «γενιάς» των πόσων ευρώ;)

► Αθήνα, ψηλά κι αγνάντευε.

► Αναδρομικά διαφημίζουν διάφορα ΜΜΕ: ένα απ' αυτά (στην τύχη επιλεγμένο) έχει τη «μαγική» φράση: «Η συνέχεια θα δοθεί στα δικαστήρια»...

► Κοινώς, πληρώνετε κορόιδα για να πάρετε, τελικά, το πρώτο, το δεύτερο, το τρίτο...

► Και, κυρίως, μην κινείστε.

► Πολυθρόνα και καναπές.

► Κι έχει ο θεός.

► Ελα, όμως, που εμείς δεν έχουμε.

► «Εξι στους δέκα συμμετέχουν για πρώτη φορά σε δημοτικές εκλογές» - Ερχονται. Με ΟΡΕΞΗ...

► ΟΤΟΕ: πως πετυχαίνεις να αναιρέσεις κι αυτήν τη -φτωχή- 24ωρη απεργία. Έχουν γνώσιν οι γραφειοκράτες.

► Γ' αυτό, εξ άλλου, υπάρχουν.

► Ως πυροσβέστες και φύλακες του καπιταλισμού.

► Πυροσβέστες και της παραμικρής φωτίτσας, του παραμικρού σκιρτήματος εργαζομένων.

► «Ποιοι, γιατί και πώς ντοπάρουν την Ακροδεξιά στην Ευρώπη» (www.avgi.gr, 17/03/2019). Κυρίως, ποιοι την βγάζουν «λάδι» στην Ελλάδα μέσω του «νομικού πολιτισμού» της χώρας.

► «Δεν αποτελούν τιμή για το ελληνικό ποδόσφαιρο τα χθεσινά επεισόδια στο ΟΑΚΑ» - Ολγα Γεροβασίλη, υπουργός Μπάτσων και Καταστολής. Το «ελληνικό ποδόσφαιρο» = οι ποδοσφαιρικές ανώνυμες εταιρίες μία τιμή γνωρίζουν, αυτή του ύψιστου κέρδους.

► Ε, να μην πει και ο Φίλης το κατιτίς του.

► Βίλια: τα φίδια του ναζισμού ξεσαλώνουν δαγκώνοντας τους (φτωχούς και) ξυπόλητους.

► ΕΒΕΑ και PULSE RC (Αττικά: όπως η φυλακή): όλα καλά θα μας πάνε.

► Εψαξαν πολύ για να βρουν τους... αισιόδοξους;

► Δεν ψηφίζω - δεν ψηφίζω.

► Τσίπρας: «Δε θα γίνουν εθνικές εκλογές μαζί με τις ευρω-

εκλογές» - δεν ψηφίζω - δεν ψηφίζω.

► «Προοδευτικός πόλος»: όπως Πολάκης...

► Του πόλου τα εννιάμερα.

► Και άλλες ιστορίες.

► Δακρύβρεχτες.

► 31 Μάρτη 1946: από τις πιο αδιάβλητες εκλογές στην Ελλάδα... Με την υψηλή προστασία των ναπάλμ.

► Εγκυρος: όπως Γ. Λοβέρδος.

► Τι Λατούς, τι Μ. Παχατουρίδης.

► Αριστος κι αυτός (ο Γ. Λοβέρδος).

► Μάη - μου...

► Η αηδία του Λάνθιμου.

► Μια πορεία με «απόλα» η ΣΙ-ΩΠΗΡΗ πορεία «μνήμης» (που ξέχασε την άσκηση Ηνίοχος και τα εγκλήματα του ναζιστικού μορφώματος κατά των Παλαιστινίων).

► Εξ ου και η ευρεία κάλυψη από τη συριζαϊκή ΕφΣυν.

► Νάτο και το πλεόνασμα του πρώτου διμήνου του 2019.

► «Σκέψεις Μακρόν για απαγόρευση διαδηλώσεων στα Ηλύσια Πεδία» - όλο και πιο δημοκρατική γίνεται η Γαλλία...

► «Η συνέχεια βεβαίως θα δοθεί στα δικαστήρια» - www.kathimerini.gr για αναδρομικά (προσφυγόντων) γιατρών του ΕΣΥ.

► «Με ήπια άνοδο 0,46% έκλεισε το Χρηματιστήριο». Εμείς που τον ήπια-με (γενικώς...) πρέπει να χαρούμε;

Ε, όχι, αυτό είναι άδικο. Πήγε ο Κούλης στο Ελληνικό και κατηγόρησε την κυβέρνηση ότι αυτή φταίει που καθυστερεί το έργο. Τι άλλο να έκανε η κυβέρνηση; Αυτούς και δεμένους έβαλε ο Φλαμπουράρης, τη δημόσια διοίκηση την έκανε άνω-κάτω. Κι αυτό του το αναγνώρισαν οι πλιατσικολόγοι «επενδυτές». Μόνο μια χούντα θα μπορούσε να πάει πιο γρήγορα.

► Ευρωβουλευτικός (με ο όχι με ου) μισθός: 6.611,42 ευρώπουλα στην τσέπη. Συν κάποια επιδόματα. Συν επίδομα διοδίων, υπέρβαρων αποσκευών και τελών κράτησης. Ατιμη λιτότητα...

► Όταν ο Jordan είπε το «I'm back» και όχι το «I'm black»...

► «Δεκάδες άστεγοι στην Αθήνα» (www.ethnos.gr). Μάλλον χρειάζονται γυαλιά γκαβομάρας οι του ethnos.gr μιας και οι δεκάδες αποτελούν προϊόν... φαντασίας. Εκατο...δες και βάλε.

► Εν όψει εκλογών θα πήξουμε από «υπερκομματικούς» υποψήφιους που έχουν πάρει το... χρίσμα από κάποιο κόμμα.

«Το μισό μεροκάματο το τρώμε στις εφορίες» - www.ethnos.gr, 18/03/2019. Κι αν είμαστε άνεργοι;

► Απλά δεν τρώμε.

► Την (Γαϊ)Δούρου μιμήθηκε η πρωθυπουργός της Ν. Ζηλανδίας φορώντας μαντήλα (ως... θρηνούσα).

► Κανονικότατος ναζιστής ο χασάπης στη Ν. Ζηλανδία.

► Όπως και οι πρόγονοί του.

► «Οι αστυνομικοί να στηρίξουν το ΚΚΕ που είναι πολύτιμος συμπαράστατης στον αγώνα τους» - Ριζοσπάστης, 16-17/03/2019. Με ΜΑΤ και ΜΕΑ για μια Ελλάδα νέα...

► Δηλαδή η εταιρία My Market θέλει να μας πει ότι είναι καλός καπιταλιστής;

► Αλλη μια φορά μέσω Ριζοσπάστη («Οχι στην ιμπεριαλιστική επέμβαση - Αλληλεγγύη

στο λαό της Βενεζουέλας», φύλλο 16-17/03/2019) μαθαίνουμε ότι το ΑΚΕΛ, το «ΚΚ Βρετανίας» και το «Ιρακινό ΚΚ» είναι κομμουνιστικά ή εργατικά κόμματα.

► Δηλαδή, για να καταλάβουμε κιόλας: η συγκέντρωση στο Κιλελέρ (Περισσός) μήπως αποτελεί κλιμάκωση των κινητοποιήσεων των αγροτών; Αυτό ισχυρίζεται η «Πανελλαδική Επιτροπή των Μπλόκων», η οποία δηλώνει ότι «το συλλαλητήριο είναι η συνέχεια των αγωνιστικών κινητοποιήσεων και των μπλόκων...». Γιατί όχι και η 25η Μαρτίου...

► Τώρα δεν το λένε ΣΑΣΑ αλλά ΣΕΜΑ.

► Λες και απευθύνεται σε μα...

► Είναι και... ανεξάρτητο: πατώντας στο σύνδεσμο «Συντονιστικό Αγώνα Σχολείων» στη σελίδα του Περισσού (www.kke.gr/syndesmoi) οδηγείται στο www.mathites.gr...

► Παλιά το λέγανε καπέλωμα.

► Δεν ΠΑΜΕ.

► Η δύναμη της κάλπης: «Ας τολμήσουμε τώρα και ας δώσουμε το φόβο, με το ΚΚΕ!»

► Σκιάχτηκα...

► Εσείς που «σπουδάσατε στο σοσιαλισμό» είστε σίγουροι ότι ήταν σοσιαλισμός;

► «Η οργανική συνύπαρξη ιδιωτικού και δημόσιου χώρου στο μετρό του Συντάγματος» - www.efsyn.gr, 18/03/2019. Όλα καλά και άγια.

► «Από το 2008, για να χρηματοδοτηθεί το έργο, ενεργοποιήθηκε το «κτηματοσημο» των 35 ευρώ ανά δικαίωμα». Πλήρωνε σα μα... το κεραμίδι...

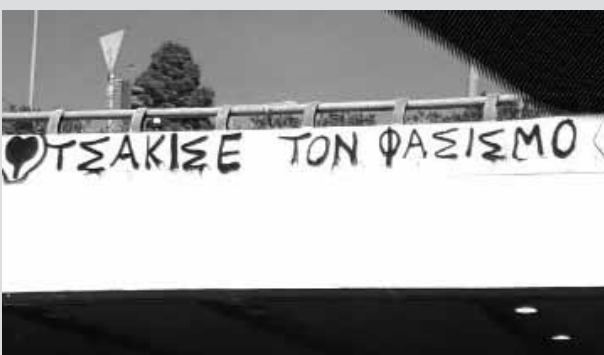
► Πόσο «αμείβεται» η εργασία των αιτούντων άσυλο και άλλων μεταναστών μέσα στα στρατόπεδα κράτησης; Κρατηθείτε! Μία (αριθμός 1) λίρα η ώρα... Αυτά στη Βρετανία. Λεπτομέρεια: η κράτησή τους (αιχμαλωσία) μπορεί να διαρκέσει ad infinitum (μέχρι να δεήσει η ανάλογη υπηρεσία του υπουργείου Εσωτερικών «να κοιτάξει» την περίπτωση τους).

► Ολέ!

► «Ο καλύτερος τρόπος για να επιτεύξουμε αυτό...» - από trash TV.

Βασίλης

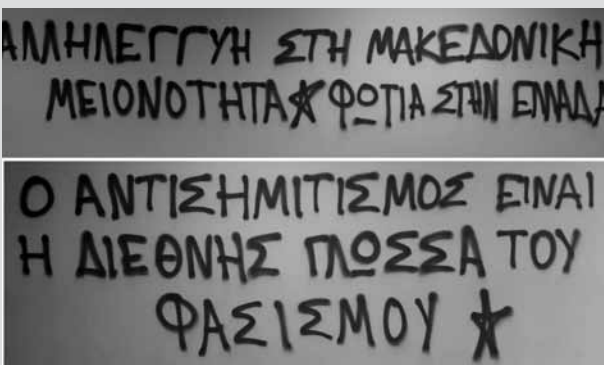
οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Τρεις λέξεις μόνο. Γραμμένες σε στηθαίο γέφυρας κάθετης στην Κηφισίας. Για να υπενθυμίζουν στους χιλιάδες ανθρώπους που τις διαβάζουν καθημερινά (δεν είναι μόνο η μεγάλη κυκλοφορία της συγκεκριμένης λεωφόρου, είναι και τα συνεχή μποτιλιαρίσματα που σε αναγκάζουν να διαβάσεις το σύνθημα) ένα διαρκές καθήκον. Λιτά, απλά, χωρίς να χρειάζεται κανένα συμπλήρωμα: έχουμε καθήκον να τσακίσουμε το φασισμό.

◆ Στην τούρλα του Σαββάτου είπε και ο Νάιτζελ Φάρατζ να επιδιώξει την επανάκαμψή του στη βρετανική πολιτική σκηνή. Και διοργάνωσε πορεία 270 χιλιομέτρων, από το Σάντερλαντ μέχρι το παλάτι του Γουεστμίνστερ (κτίριο του Βρετανικού Κοινοβουλίου). Προς μεγάλη του απογοήτευση, είδε μόνο μερικές δυνάμεις να τον περιμένουν στην αφετηρία. Μόλις δε δημοσιεύτηκαν οι πρώτες φωτογραφίες με τους «αραία, αραία, να φαινόμεστε καμιά σαρανταραία», άρχισε το πάρτι στα λεγόμενα κοινωνικά Μέσα.

◆ Τα συνθήματα είναι γραμμένα με κόκκινο σπρέι στην Πολυτεχνειούπολη. Πρέπει να τα διαβάσει κάποιος στην ενότητά τους και έτσι να τα σχολιάσει, γιατί διαφορετικά κινδυνεύει να κάνει λάθος στην κριτική του. Το πρώτο σύνθημα θα μπορούσε να το αντιληφθεί κάποιος ως αριστεριστική προσέγγιση του «Μακεδονικού», όπως εμφανίστηκε τις τρεις τελευταίες δεκαετίες. Σαν παραλλαγή των συνθημάτων τύπου «Ο Μέγας Αλέξανδρος ήταν σφαγέας των λαών» ή «Ο Μέγας Αλέξανδρος ήταν αδελφή», που έγραφαν κάποιοι τη δεκαετία του '90, επιδιώκοντας να «πικάρουν» όσους συμμετείχαν στα τοτινά εθνοφασιστικά συλλαλητήρια. Όπως δε χρειάζεται ο ηθικο-λογικός εκφυλισμός της Ιστορίας για να χτυπηθεί ο εθνικισμός (σε τελευταία ανάλυση, την εποχή των αρχαίων Μακεδόνων ήταν άγνωστα τα σύγχρονα έθνη, γεννήματα των απαρχών του καπιταλισμού), έτσι και για να εκφράσουμε την αλληλεγγύη μας στη σλαβομακεδονική μειονότητα, δε χρειάζεται να φωνάξουμε «φωτιά στην Ελλάδα» (σε ποια Ελλάδα; Ετσι, γενικά και αόριστα;). Το δεύτερο σύνθημα φαινομενικά μόνο έχει αντιφασιστικό προσανατολισμό (ο οποίος δεν εξασφαλίζεται, φυσικά, από το «ηχηρό» κόκκινο αστέρι της υπογραφής). Ποιος είναι ο αντισεμιτισμός που καταγγέλλει ο/οι συνθηματογράφος/οι; Και γιατί τον αναγορεύουν σε τόσο σοβαρό ζήτημα; Μήπως στον «αντισεμιτισμό» συμπεριλαμβάνουν και τον αντισημιτισμό και την υπεράσπιση του απελευθερωτικού αγώνα του παλαιστινιακού λαού;

Μια γιορτή για το χιλιοστό φύλλο της «Κόντρας»

Μας πήρε κάτι περισσότερο από 22, κάτι λιγότερο από 23 χρόνια για να φτάσουμε τα 1.000 φύλλα, κι είπαμε να το γιορτάσουμε, μιας και παρόμοια ευκαιρία θα μας δοθεί μετά από 22,5 χρόνια!

Αύριο (Σάββατο, 23 Μάρτη), λοιπόν, από τις 9 το βράδυ, σας περιμένουμε στην Αγαθουπόλεως 65, να πιούμε παρέα ένα ποτό, να τσιμπήσουμε και κάνα μεζέ (χειροποίητο, στο πλαίσιο της... συλλογικής κουζίνας, για να θυμηθούμε και κάποιο από τα ιδεολογήματα των πρώτων μνημονιακών χρόνων) και να κουβεντιάσουμε. Οχι για τα παρελθόντα αλλά για τα μελλούμενα. Μεταξύ τυρού και αχλαδιού - και μετά μουσικής...

διοικήσεις που τις κουμαντάρουν διοικητικά τους στελέχη. Η περιβόητη διευθύντρια του My Market είναι συνδικαλιστικό στέλεχος στην Ομοσπονδία Ιδιωτικών Υπαλλήλων! Το ΠΑΜΕ δεν είχε τη δυνατότητα να αναπληρώσει τις δικές του απώλειες (ιδιαίτερα τις απώλειες από τον κατεστραμμένο οικοδομικό κλάδο), γι' αυτό και αποφάσισε να κάνει κύριο θέμα τις νοθείες και

Κάποιοι έθεσαν ζήτημα... πολιτισμού: «μα είναι εικόνα αυτή, να δέρονται συνδικαλιστές με συνδικαλιστές;». Άλλοι έθεσαν ζήτημα την προστασία του κράτους: «πού είναι η εισαγγελία και η αστυνομία να μας προστατεύσει;». Και άλλοι έβαλαν στην παραταξιακή κλωτσοπατινάδα σφραγίδα... ταξικής πάλης: «εμείς, οι γνήσιοι εκπρόσωποι των εργατών, αγωνιζόμαστε

Αταφο πτώμα ο αστικοποιημένος γραφειοκρατικός συνδικαλισμός

ενάντια στους εκπροσώπους της εργοδοσίας και στη νοθεία τους».

Οποιος όμως θέλει να βλέπει τα πράγματα διαλεκτικά (και όχι φωτογραφικά), δε θα σταθεί στην κλωτσοπατινάδα της Καλαμάτας ούτε θα πάρει τις ανακοινώσεις των δύο πλευρών για να προσπαθήσει απ' αυτές να βγάλει άκρη. Τα όσα έγιναν στην Καλαμάτα ήταν απλά μια κορύφωση της διαρκούς σήψης του αστικοποιημένου γραφειοκρατικού συνδικαλισμού. Μια σύγκρουση μακριά από την εργατική τάξη, η πλειοψηφία της οποίας την παρακολούθησε -αν την παρακολούθησε- ξύνοντας αδιάφορα τη μύτη της. Ήταν μια σύγκρουση για το μοίρασμα της συνδικαλιστικής ισχύος και όχι μια σύγκρουση της ταξικής με την αστική γραμμή, όπως προσπάθησε να την παρουσιάσει το ΠΑΜΕ.

Δε χρειάζεται να συζητήσουμε για το αν η κλίκα του Παναγόπουλου είχε νόθους αντιπροσώπους. Υπήρξε καμιά περίοδος στην ιστορία του ρεφορμιστικού συνδικαλισμού που να μη γινόταν νοθεία στις εκλογές, όπου μπορούσε να γίνει; Δεν αναφερόμαστε στις παλιές εποχές, των Μακρήδων και μετέπειτα των Καρακίτση, αλλά στην περίοδο από τη δεκαετία του '80 και μετά, που το συνδικαλιστικό κίνημα λειτουργούσε με κάποιους κανόνες νο-

μιμότητας. Εμείς δε θυμόμαστε συνέδριο της ΓΣΕΕ ή του ΕΚΑ ή μεγάλων Ομοσπονδιών του ιδιωτικού τομέα που να μην έγινε καυγάς για τη νομιμοποίηση των αντιπροσώπων, ο οποίος να μην εξελίχτηκε σε παζάρι. Συνήθως, αυτός ο καυγάς κατέληγε με κάποια συμφωνία κορυφών, του τύπου «έγκρινέ μου αυτούς, για να σου εγκρίνω εκείνους».

Επίσης, όλα αυτά τα χρόνια, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία βάθαινε την αστικοποίησή της. Οχι μόνο ιδεολογικά (με τη θεωρία του «κοινωνικού εταιρισμού»), όχι μόνο πολιτικά (με το χτίσιμο θεσμών συνεργασίας με το αστικό κράτος), αλλά και οικονομικά. Εχτισε ένα ολόκληρο σύστημα επιχειρήσεων, στις οποίες βόλευε δικό της κόσμο, «μάσαγε» κοινοτικά και εθνικά κονδύλια, γενικά έστηνε ένα σύστημα, το οποίο εξασφάλιζε την αναπαραγωγή του. Με νόμιμο τρόπο (στηριγμένο στην εξαγορά και στις κάθε είδους πελατειακές σχέσεις), αλλά και με παράνομο (στηριγμένο στη νοθεία).

Και οι συνδικαλιστικές δυνάμεις του Περισσού έκαναν το ίδιο, στη δική τους κλίμακα. Πώς εξασφάλισαν από τον ΟΑΕΔ το προνόμιο να μοιράζουν στους οικοδόμους τα χαρτάκια με τον αριθμό προτεραιότητας για να πάρουν το χειμερινό επίδομα από τον ΟΑΕΔ; Με πολιτική συμφωνία με την τότε

κυβέρνηση Μητσotάκη. Την ίδια περίοδο, το συνδικάτο Οικοδόμων έπαιρνε από τον υπουργό Εργασίας Καλαντζάκο επιχορηγήσεις και οργάνωνε εξορμήσεις ρατσιστικού χαρακτήρα ενάντια σε μετανάστες (Αλβανούς κυρίως), με πρόσχημα την καταπολέμηση -δήθεν- της μαύρης εργασίας. Οι εξορμήσεις αυτές κατέληγαν σε πογκρόμ κατά των μεταναστών εργατών. Όσοι συλλαμβάνονταν φυλακίζονταν και απελαύνονταν, ενώ οι καπιταλιστές έβρισκαν άλλους, χωρίς κανένα πρόβλημα. Όταν αυτοί οι μετανάστες άρχισαν να νομιμοποιούνται, αναγκάζονταν να γραφούν στο συνδικάτο, γιατί αλλιώς δεν μπορούσαν να πάρουν το χαρτάκι για το χειμερινό επίδομα. Και, όλως... τυχαίως, οι εκλογές γίνονταν την ίδια περίοδο που μοιράζονταν τα χαρτάκια. Πήγαινε ο οικοδόμος να πάρει το χαρτάκι, πλήρωνε αναγκαστικά τη συνδρομή του, έριχνε και το ψηφοδέλτιο της ΕΣΑΚ στην κάλη.

Τα μνημονιακά χρόνια επήλθαν μεγάλες αλλαγές. Η ανεργία εκτινάχτηκε, η οικοδομή εξαφανίστηκε ως κλάδος, το επίπεδο της απασχόλησης έπεσε ακόμα και στις ΔΕΚΟ. Όλοι έχαναν δυνάμεις, αλλά η κυρίαρχη μερίδα της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας είχε τη λύση: το σύστημα άρχισε να δουλεύει σε κλάδους όπως το λιανικό εμπόριο. Οι επιχειρήσεις βάζουν τους εργάτες τους να ψηφίσουν

τις λοβιτούρες του συστήματος των άλλων.

Τίποτα το ταξικό δεν υπάρχει σ' αυτή τη σύγκρουση. Άλλωστε, η ταξική ανασυγκρότηση του κινήματος είναι υπόθεση επίμοχθης καθημερινής δουλειάς και όχι μάχη διαμόρφωσης των συσχετισμών στα ξεφτιλισμένα συνδικαλιστικά όργανα με όρους σύγκρουσης μηχανισμών. Αυτοί που λένε διάφορα ηχηρά ταξικά είναι οι ίδιοι που, μετά τη διάλυση του συνεδρίου της ΟΙΥΕ (του συνεδρίου όπου κυριαρχούσαν οι μπράβοι που είχαν κουβαλήσει οι μαντζαράιοι των καπιταλιστών), έκαναν δικαστική προσφυγή, ζητώντας να διοριστεί διοίκηση αποκλειστικά από δικούς τους μέλη.

Μάχη μηχανισμών ήταν και αυτή που διεξήχθη στην Καλαμάτα, όπου οι αστικοποιημένοι γραφειοκράτες είχαν μεταφέρει το συνέδριο της ΓΣΕΕ, για να κάνουν οι άνθρωποί τους τουρισμό σε πολυτελή ξενοδοχεία (πάνε χρόνια που ο συνδικαλιστικός τουρισμός έχει γίνει καθεστώς). Το ΠΑΜΕ τους χάλασε τη «φτιάξη», μεταφέροντας εκεί το δικό του μηχανισμό και μένει να δούμε την εξέλιξη (συνέδριο με αστυνομική προστασία ή διορισμός διοίκησης από δικαστήριο;). Σε κάθε περίπτωση, αυτή η εξέλιξη δεν έχει την παραμικρή «επαφή» με τις εργατικές ανάγκες.

βαθύ κόκκινο

Πόντιοι Πιλάτοι

Είκοσι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, μεταξύ των οποίων και κάποιοι που στο παρελθόν είχαν αναμιχθεί στο κίνημα αλληλεγγύης στον παλαστινιακό λαό (Κουράκης, Δρίτσας), αλλά και αρκετοί που κατείχαν υπουργικά πόστα (Σκουρλέτης, Φίλης, Χριστοδουλοπούλου, Δρίτσας, Κουράκης) κατέθεσαν ερώτηση προς τον Σπίρτζη αναφορικά με τη συμμετοχή της ΣΤΑ-ΣΥ στο διαγωνισμό για την ανάληψη της κατασκευής μιας γραμμής ελαφρού μετρό στο Ισραήλ, που θα εξυπηρετεί και παράνομους ισραηλινούς εποικισμούς.

Ξεχειλίζει για μια φορά ακόμα η υποκρισία από τους εν λόγω κυρίους και κυρίες. Ας σημειώσουμε ενδεικτικά μερικά οφθαλμοφανή:

◆ Η ΣΤΑ-ΣΥ έφτιαξε κοινοπρακτικό σχήμα με την ισραηλινή Pangea Israel Projects στις αρχές Αυγούστου του 2017. Τον Μάρτη του 2018 η κοινοπραξία πέρασε στη δεύτερη φάση του διαγωνισμού, οπότε προστέθηκε και η γνωστή ΓΕΚ-ΤΕΡΝΑ. Χρειάστηκε να περάσουν σχεδόν δυο χρόνια για να ευαισθητοποιηθούν οι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ; Κάποιοι απ' αυτούς ήταν υπουργοί όταν άρχισε το αλισβερίσι και, βέβαια, δεν είχαν κανένα συνειδησιακό πρόβλημα όταν συμμετείχαν σε κοινά υπουργικά συμβούλια με τους σιωνιστές μακελάρηδες.

◆ Οι βουλευτές ρωτούν τον Σπίρτζη αν «έχει διερευνηθεί κατά πόσο το εν λόγω έργο διέρχεται πράγματι από κατεχόμενα παλαιστινιακά εδάφη και εξυπηρετεί παράνομους ισραηλινούς εποικισμούς, όπως δημοσιεύματα υποστηρίζουν!» Ο κόσμος το 'χει τούμπανο κι αυτοί ακόμα... το ψάχνουν. Εχουν δημοσιευτεί αναλυτικά και τα ονόματα των παράνομων εποικισμών που θα εξυπηρετεί η εν λόγω γραμμή, τι άλλο θέλουν;

◆ Γιατί Ερώτηση και όχι Επίκαιρη Ερώτηση; Μη βιαστείτε να μιλήσετε για «ψείρισμα», είναι ουσιαστικό το ζήτημα. Στην Ερώτηση ο υπουργός απαντά άμα γουστάρει και απαντά γραπτώς. Μπορεί να δώσει μια αόριστη και ασαφή απάντηση, με την οποία να βολευτούν όλοι. Αντίθετα, η Επίκαιρη Ερώτηση συζητιέται στην Ολομέλεια της Βουλής και παράγει συνέπειες για τον υπουργό.

Αντιλαμβανόμαστε την ανάγκη ενός κομματιού του ΣΥΡΙΖΑ να δείξει ότι... δεν έχει αποκοπεί από τις ρίζες του. Σιχαινόμαστε, όμως, τους Πόντιους Πιλάτους. Μπορεί κάποιοι να διατηρούν ακόμα φιλικές σχέσεις μ' αυτή τη δράκα των εξουσιολαγώνων τυχοδιωκτών και να τους ζητούν τέτοιες «χάρες» (όπως η κατάθεση μιας ανώδυνης Ερώτησης), όμως εμείς θυμόμαστε τα λόγια του Μπρεχτ για εκείνους που νίβουν τα χέρια τους σε ματωμένους νιπτήρες.

Η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ απογείωσε τις σχέσεις με το σιωνιστικό μόρφωμα, ξεπερνώντας και την κυβέρνηση Γιωργάκη Παπανδρέου. Χωρίς τσίπα, ο Τσίπρας χαρακτηρίζει στρατηγικού χαρακτήρα τη συνεργασία με το Ισραήλ, ενώ δε δίστασε να χαρακτηρίσει την Ιερουσαλήμ «ιστορική πρωτεύουσα του Ισραήλ», καιρό πριν ο Τραμπ αποφασίσει να μεταφέρει στην κατεχόμενη παλαιστινιακή πόλη την αμερικάνικη πρεσβεία.

Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο πολιτικής, που περιλαμβάνει ακόμα και συνεργασία στο στρατιωτικό επίπεδο (τα ισραηλινά αεροπλάνα που βομβαρδίζουν τη Γάζα κάνουν τις ασκήσεις τους στον ελληνικό εναέριο χώρο και χρησιμοποιούν τα ελληνικά στρατιωτικά αεροδρόμια), ήταν αναμενόμενο να μπει μια κρατική εταιρία, όπως η ΣΤΑ-ΣΥ σ' ένα έργο όπως το ελαφρύ μετρό της Ιερουσαλήμ. Η συμμετοχή σ' αυτό το έργο, που είναι παράνομο ακόμα και με τα μέτρα και σταθμά του ΟΗΕ, καθώς θα εξυπηρετεί παράνομους εποικισμούς σε κατεχόμενη παλαιστινιακή γη, είναι ασφαλώς μια ειδηχτής πράξη.

Δεν είναι όμως λιγότερο ειδηχθή όλα τα υπόλοιπα. Δεν είναι η ΣΤΑ-ΣΥ και ο Σπίρτζης που άνοιξαν το δρόμο. Είναι ο Τσίπρας και η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ που δημιούργησαν το δρόμο που βαδίζει η ΣΤΑ-ΣΥ. Η δική μας αντίθεση στη συνεργασία με τον ναζισιωνισμό είναι ειλικρινής και καθολική. Οχι υποκριτική και επιμέρους.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση